

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Seraphinus Seu Schola Sancti Amoris

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

SERAPHINUS

Sen

SCHOLA

SANCTI AMORIS

Authore

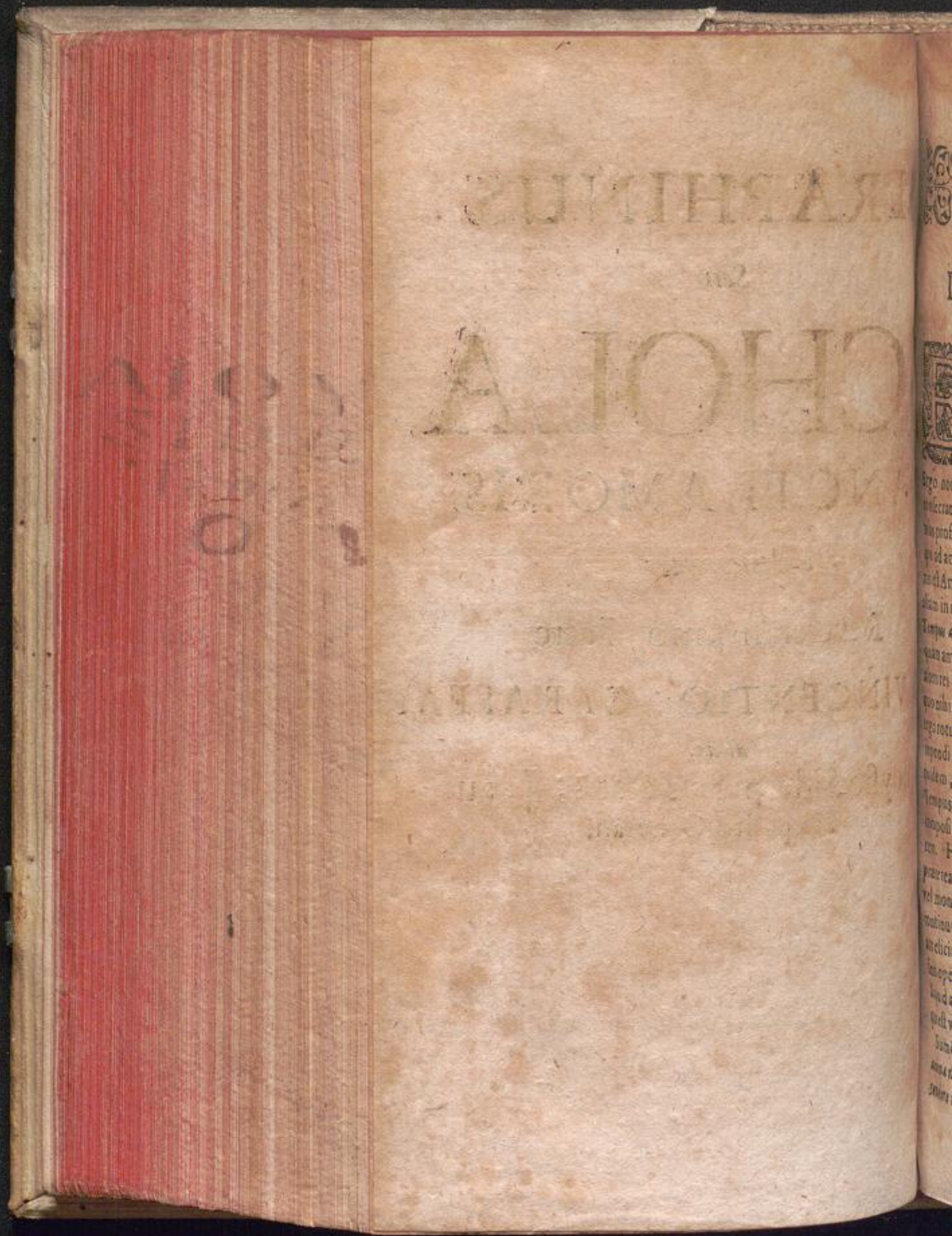
Reverendissimo Patre

VINCENTIO CARAFFA

aliàs,

Aloysio Sidero Societatis, JESU
Præposito Generali,

S. S. I.
R. B. I.
D. N. O.

INTRODUCTIO.

Ecce tempus tuum, tempus amantium,
 vel, ut alij legunt, tempus amoris, vel,
 amorum. (Ezech. 16. 8.) Tempus vitæ
 nostræ, dicit DEUS, est tempus dedica-
 tum & consecratum sancto Amori.
 Ergo non ad alium finem servire debet: Sicut vas
 consecratum cultui divino, inidoneum redditur ad
 usus profanos. Tempus tuum, inquit; tuum, ô homo,
 quod ad amandum es natus. Si ergo finis tuæ creatio-
 nis est Amor, tempus, quod tibi concessum est, non
 est in rem, quàm in Amorem, debes expendere.
 Tempus amoris; quia aliud eo tempore agere non licet,
 quàm amare. Sicut tempus studiorum dicitur, quo
 vacatur, quàm studiis: tempus dormiendi,
 quod nihil sit aliud, quàm ut somnus capiatur. Cum
 ergo totum tempus nostrum sit amoris, totum amori
 impedi debet. Amor tempus occupet, ac totum id
 quidem, omnes dies, omnes horas, omnia momenta.
 Tempus amoris, tempus amorosum; quia totum
 compositum ex amore, animatum amore, spirans amo-
 rem. Hæc est igitur obligatio tua, ô Christiane, ne
 præterea unquam, non dico dies, sed neque hora unâ,
 vel momentum unum sine amore. Exercitium tuum
 tantum sit, aut amare, aut agere ex amore; amor
 exercitus, aut imperatus. DEUS sit finis amoris, DEUS
 operis: Si amas, non aliud ames, quàm DEUM:
 si quid agis, non pro alio agas, quàm pro DEO. DEUS,
 inquit vita tua, semper sit finis tuus.
 Dicit exemplum Sancti illius, qui dicebat: *Hæc est
 mea assidua exercitatio, totis viribus, & semper,
 amari in DEUM, summum Amorem, & summum Bonum.*
 A (S. Bern.

(S. Bern. de nat. div. amo. c. 2.) Ubi nota duo res
quæ dant formam & regulam amandi, *Tirritur*
semper.

Non sufficit hic amor, sed DEUS requirit à nobis
res amores; dicit enim, *Tempus amorum*: non
sed duorum. Quia debemus amare DEUM
& intensivè in se. & extensivè in suis creaturis, scilicet
x:mo nostro. Hoc est tempus tuum, tempus amandi
hoc est tempus tuum proprium, & Ch:istum
nens, amate DEUM, & ejus imaginem; DEUM
participationem; amate DEUM, & adoptivos filios
qui sunt nostri proximi.

Ergo ad satisfaciendum huic obligationi, ipe
mur Scholam Seraphinorum, Scholam Sancti
ubi velut Magistra præsidet Mater divini Amoris
gloriosa. Ubi docetur modus, quo amandum est
num Bonum, & summe amabilis DEUS.
sanctum exercitium invitant Seraphini: non
wus ad alium affectum, in hunc toto pectore
mus. Ne vero quis causetur difficultatem amandi
nesciat, quâ meditatione ignis hic excitandus
tib, proponuntur aliqua exercitationes de amor
no ut singulis diebus habeas, quo te secundum
tionis tuæ rationes exerceas.

Precor Matrem Dei, quæ est Mater pulcherrima
nis, (Ecl. 24.) ut lingua mea sit calamus
(Psal. 44.) dicendo de DEO, quod DEUS in
quendo de amore, quod amor docet: & mecum
loquatur de amore, nisi possideatur ab eodem
Qui a illo solus de caritate dignè loquitur, qui cum
te verba componit. (Rich. viii. de grad. car. c. 1.)
pius in corde DEUS, & postea cor, tanquam
Amoris, explicet suum amorem. Atque docetur
divini amoris implebitur secundum doctrinam
traditum à Ch:isto, pro remota preparatione
ad bonam mortem. *Lucerna ardens*
operatio boni, operatio amoris.
(Luc. 22 S. Aug.)

LIBE

LIBER I. CONSERVATIO I.

AMOR DEI,

Amor Seraphicus.

Scola Sancti Amoris est aperta in caelo, ubi velut Magistri praesident Seraphini caelestes, exemplo suo docentes modum amandi Deum: & omnes quidem sub magisterio magnae Matris Altissimi.

Seraphim stabant, volabant, & clamabant. (Isa. 6.) Seraphim lectorem verborum. *Stabant*, fixi & immoti in conspectu Dei. *Volabant*, alis Sancti amoris amabant Deum, quem admirabantur. *Et clamabant*, laudando Deum, quem amabant.

Collatera ulterius, quomodo stabant, volabant, clamabant. *Stabant* super illud, elevati supra omnem creaturam, altissimam estimatione Dei, & humillimam creaturam. *Volabant & velabant*: amabant, sed non propria confusione; quia nihil, aut parum comparabant & amabant praeter illo, ut cognosceret & amaretur ac potest. *Et clamabant, Sanctus, Sanctus, Sanctus*; quia de omnibus perfectionibus suis laudandus est, praecipue vero de Sanctitate, quam nos vult imitari.

▲ Hae

LIBE

Hæc est lectio Seraphica, quæ traditur in cælis discenda, & exercenda in terra. *Stabis* defixus in motu, non rerum hujus mundi prætereuntem, sed eternarum, Deum æstimando ut bonam infinitum, non verò omnia, quasi nihilum. *Volabu*, amando locum amabilem, sed velatus propriâ cognitione tuorum peccatorumque tuorum. *Clamabu*, extollens tuas virtutes excellentias; supra omnes autem Sancti DEI: quam & imitari studebis ex divino oraculo. *Estote Sancti, quia ego Sanctus sum.* (Levit. 19. 2.) imò sanctissimus. Ubi non intelligas æqualitatem sed similitudinem. Et hæc sufficiant pro primæ cognitione amoris Seraphici: transeamus ad propriam ipsius.

CONSIDERATIO II

AMOR DEI.

Amor semper mobilis.

PRIMA proprietas amoris Seraphici est, quod *semper mobilis.* (S. Dion. cæl. hier. c. 7.) Quia amant illi beati Spiritus, ac sunt in perpetuo motu vini amoris. Cæli semper moventur circa centrum terræ; & Seraphini semper ardent circa centrum cælestes in terram: & ex amore continuo Seraphinorum, nobis gratiæ divinæ mittuntur. O Seraphini semper amantes, nunquam lassamini! Non est fatigatio ubi cum amore conjuncta semper est admiratio, & fiderium semper accensum est.

Sed vide, quare semper in motu sint: quia *super illud.* Qui semper est supra, & extra creaturam semper est intra creatorem: quia nihil est melius quam quidquid non est DEUS, est res dependens a DEO. Foras igitur, foras, extra creaturas, & puritatorum Doctorum, & vos ipsos invenietur in DEO.

teretea semper mobiles, quia semper volabant, & volabant. In via corporali, qui velatus incedit, non cadit: Sed in motu animæ, qui velatus est in confusione, videt, ac securus incedit; quia lux est, humilibus infunditur, & communitur. Discite ergo volare & velare, & semper volantem Divino, semper esse velati velo peccatorum vestitum. Ita fac, ô Magistra Seraphinorum, gloriosa Regina, ut cor meum semper sit mobile amore tui, & tui tui. *Semper ardeat cor meum, in amando Christum Deum. (S. Bern.)*

CONSIDERATIO III.

AMOR DEI,

Amor ferventissimus.

Quædam proprietas, Fervor est. Amor Seraphinorum non tantum est continuus, ac semper mobilis, sed etiam intensissimus, & ferventissimus. O fervor amoris, ubi es? Vellem eum habere, sed impedit corpus, impedit obscuritas cognitionis, impedit fontes peccati, impediunt quotidiani defectus. Tunc aliqua facultas operatur ferventer, cum operatur maximum & summum, quod potest. (S Thom.) Quis potest operari, quantum est in viribus ejus, inter impedimenta? Nilominus non cessabo te amare, mi Deus: & quod defuerit actui, supplebo desiderio, optando ut amor meus accendatur eo fervore, quo te amant Seraphini in celo; & cum eo tibi offero meum amorem, dicendo: Desidero, mi Amor, totus unum, absorberi, transformari in te, sicut materia cum forma sua, corpus cum anima, & omne perfectibile cum suo perferre. Desidero mente liberatâ mole corporis hujus, illustratâ claritate Dei, videre sempiternam pulchritudinem tuam. Desidero, ut omnes homines, purgati ab omni labe culpæ, semper dent gloriam suo Creatori.

ST
R
E

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Desidero semper in omnibus rebus solum beatorum voluntatis divinæ. Cupio denique omnia bonis Deo meo, interna per complacentiam, externa per desiderium.

CONSIDERATIO IV

AMOR DEI,

Amor suavissimus.

Tertia proprietas est Dulcedo, & suavitas Angelicæ Seraphicæ: quoniam non aliud est Amor, nisi desiderium dulcedinis, Sapor suavitatis fructus dilectionis, & quanto magis amatur Deus, tanto plura gustatur de sua divina dulcedine. O dulcedo, quam parum æstimata, & multo minus cognita mundo! & tamen una stilla tua superat mare rubrum illum.

Audite rem miram, sed veram. Date michi cor mundum, abundans omnibus deliciis mundi: & interrogate illud. Satisne habeat, an plus desideret citationis terrenæ. Protinus dicit, *Affer, affer, dum satis est mihi, adhuc plura desidero.* Facite ut in idipsum cor, in gratia Dei repositum, solum stilla defluat à cælo consolationis divinæ: & rursus interrogate, an aliquid præterea terrenæ civitatis desideret. Confestim dicit, *Habeo, Deus est in corde meo, quid aliud in mundo expetere?* Et tamen unica solum stilla fuit, gutta cælestis dulcedinis. Quid erit ergo, nisi *minus impetus, & torrens voluptatis Divinæ* animam nostram, ebriam Divino amore?

CONSIDERATIO V.

AMOR DEI,

Amor profundissimus.

Amor Dei dicitur *Acutus*, *penetrabilis*, quæ est
 quarta proprietas eius, quæ inuicem penetrat infini-
 tas perfectiones DEI. Quia cognitio, quam habent
 homines de DEO, est nomina experimentalis: gustant
 eam suavis ac dulcis in seipso sit DEUS. Sicut is,
 qui habet experimentalem cognitionem mellis, gu-
 stat eum multo melius id cognoscit, quàm qui non
 gustat, nec gustat. *Gustate & videte, quàm sua-
 vis sit Dominus. (Ysa. 33.)* hoc est, desideratis perfectè
 cognoscere, quàm suavis sit Dominus? procurate,
 ut gustetis, & gustetis eius dulcedinem. Hæc est
 sapientia cœlestis, scientia sapida, cognitio & frui-

ti. *Luce mihi, Domine, tuum divinum gaudium,
 tuam consolationem cœlestem, tuam purissimam
 caritatem: ut gustando te amplius, te etiam magis
 diligam; ac dum voluntate delector tuis deliciis,
 intellectu melius penetrem tuam Bonitatem.*

Hæc est unio, & mirabilem conjunctionem ha-
 bent inter se cognitio, & consolatio Dei. Cognitio
 est principium consolationis, & consolatio perficit
 cognitionem. O quàm divina exercitatio, digna
 spiritibus, de cognitione Dei transire ad amorem,
 ad amorem ad gaudium, & à gaudio de novo ad cognitio-
 nem reverti; ut cognitione crescente crescat
 in nobis per ipsam, & amor, &
 gaudium!

CONSIDERATIO VI

AMOR DEI,

Amor attractivus.

Ursus ductivus: est quinta & ultima propositio
 Amoris Seraphici, & significat, quod habet
 Spiritus inferiores trahendi ad se vi sui caloris.
 Sol, communicando cum terra suum calorem,
 ad se vapores: ita illi beati Spiritus, communicando
 nobis cœlestem calorem divini Amoris, trahunt
 & ad DEUM corda nostra. Et hinc Seraphim,
Accensi & Accendentes vocantur. Ardent in se
 nobis: accensi in se, accendunt nos. Beatus,
 repugnat huic igni cœlesti, sed sinit se accendi,
 sumi a tam beata flamma. Moritur miser, & fit
 beatus: moritur terra, & resurgit cœlum: moritur
 ipsi, & resurgit DEO.

O Seraphini cœlestes, carbones accensi in igne
 nate Cordis divini, vivæ flammæ, aptæ ad calefaci-
 pectora congelata: Vivite felices in sacro
 vestri amoris: & facite ut vestri ignis reflexio
 illuminet intelligentias nostras, purget & mundet
 corda & affectus nostros.

Heu quam miserè pondus corporis noster
 nos trahit! confortate spiritum nostrum, ne
 catur, sed vivat. Facite Paranympsi cœlesti
Spiritus vester duplex in nobis sit: (4. Reg. 2.)
 ritus internus, & externus: Spiritus spirans
 & Spiritus spirans ad proximum nostrum: &
 cœlestium consolationum cum Deo, & sanctorum
 cum hominibus: ut etiam in hoc digni sumatur
 tati vos, *Spiritus accensi, & Spiritus
 accendentes.*

CONSIDERATIO VII.

AMOR DEI,

Finis nostra creationis.

Anima creata ad imaginem DEI, participat Esse
 A DEI. Unde, si DEUS vivit amore, operatur
 amore, & beatus est amore sui ipsius, eadem ratio est
 anime, & vita eius aliud esse non debet, quàm amor:
 quare DEUM, operetur amore DEI, & ejus amore solo
 se censeat. O anima, cogita, quid sis: quod
 tuum esse? *Amare*, quis tuus finis? *Amare*, quæ
 tu beatitudo? *Amare*. Si amas, es: si non amas,
 non es. Amando DEUM tuum, in DEO es omnia:
 non amando DEUM tuum, extra DEUM es merissimum

Et si finis anime est amor, etiam facultatum ejus
 finis est idem amor. Finis corporis, amor: finis
 sensuum, amor. Si quid intellectu cognoscat, amor
 debet esse finis: si voluntate quid amplectatur, Amo-
 re ut faciat: si quid videat, sentiat, Amore videat,
 sentiat. Si passibus corporis aliquo se conferat, actus
 corporis sint comites. Denique Sigillum cordis sit A-
 mor, nihil ut intret amori contrarium, Amori, dico
 casto & puro. Cœlestis Amor DEI possideat semper
 cor tuum, possideat animam tuam, possideat corpus
 tuum: omnis tui motus, & affectus, solus

Sanctus Amor sit principium,
 & finis.

A 5 CON

CONSIDERATIO VIII.

AMOR DEI.

Amor Bonitatis increatae.

Veri Amoris objectum est infinita Bonitas Dei non attributa solum, sed etiam substantialis, quae complectitur omnem perfectionem Dei, est incommensurabilis, ac personalem. (S. Thom. 1. 2. q. 2. a. 2.) Quia anima, capax Dei, non potest saturari, quae sit minus, quam Deus. (S. Aug. S. Bern.) Quae si communicatio, quam Deus animae facit, esse saturata, & cum aliqua reservatione, & si ex utroque tribuitis, unum solum beatis occultaret in caelis, scilicet sciantur, nec satis eorum desiderio fieret. Sed scirent aliquid sibi deesse. Tanta capacitas est animae, ut appetat summum Bonum, absque ulla diminutione, atque defectu. Ex quo manifestum est, quod mundani aberrant a via, qui volunt inveniunt eam, & quare saturari bonis creatis. *Occupati saturari non possunt.* (S. Bern.)

Aperite oculos, o mundani, & videte, si potestis. Objectum vestri amoris non est bonum creatum, finitum, & momentaneum; sed bonum increatum, infinitum, aeternum. Ergo, si amatis pacem & quietem, si cupitis esse beati, haec est via: *extra mundum, & extra carnem fieri.* (S. Bernardus.) Exiite extra creaturas, etiam extra seipsum, aliam supra caelos, fieri superiorem stellis, transiite creatum, iungi Bono increato, summo, & infinito, ubi, tanquam in proprio, eritis o cordis, invenietis pacem & quietem, eritis felices & beati.

CONSIDERATIO IX.

AMOR DEI.

Amor pulchritudinis æternæ.

Amoris nostri objectum est etiam æterna Dei pulchritudo. Quia *Amor est boni, & pulchri desiderium* (S. Dion.) Spiritualis pulchritudo Dei, ad conceptum corporeæ, conceptus consistit in tribus: *magnitudine, proportione, & claritate.* Primo in *magnitudine*; quia Deus est perfectissimus, & completissimus in seipso; nihilque deest ipsi, quod vero conveniat. Secundo in *proportione*; quia omnia attributa summè inter se proportionata sunt, & conformia. Tertio in *claritate*, quia non habet in se infinitum splendorem & claritatem, sed est ipsum lumen, ipsa lux per essentiam. Hæc est pulchritudo Dei pulchritudo increata, pulchritudo fontana, principium & finis alterius pulchritudinis. Istam contemplantur sancti hæc admirantur, hæc delectantur & anni, ac seculi, præ vehementia gaudij, videntur eis dies, & momenta.

Tibi, o pulchritudo Dei, confecto cor meum, per te regna, in te regnet, ad te suspiret & anhelet. *Specie tuâ, & pulchritudine tuâ intende: prosperè procede, & regna.* (Psal. 44.) Tuâ fortitudine liga me, cape me in præsepium tuum, tu sola habeas in me totale & absolute Dominium. Tibi reddat cor meum semper, & in omni loco, humile ac devotum obsequium vehementis Amoris.

CON-

CONSIDERATIO X.

AMOR DEI,

Amor infinitæ dulcedinis.

Pertinet ad objectum Sancti Amoris divina dulcedo. Unde ab Hugone vocatur *Dulcedo amoris*: Sic vice versa noster amor vocatur *Amor dulcedinis*: non est aliud, quam voluntas, ac desiderium suavitatis ac dulcedinis. Quanta sit vis divina caritatis, testantur pœnitentiæ Confessorum, Martyrum, solitudines Eremitarum, carceres Poenitentium: quandoquidem omnes intrepidi & invicti severabant in pariendo, deliriosi & animati gustabant sapore æternæ dulcedinis. Imò contemnunt operationes terrenas, cum cœlestes delibant; quæ in harum comparatione, sunt amaritudines, quæ in cœlestibus sunt dulcedines.

Percurre terram, & si aliqua in ea invenieris, quæ quid sapiant, noveris guttulas esse, ac stillas decurrere à fonte divino æternæ dulcedinis: Gustandas non seorsim, sed ut fonti conjunctas, & cum sua causa. Separatæ afferunt mortem, unitæ vitam, & sanant omnis boni. Hæc est Sapientia vera, haurire potest sed in suo fonte: gustare mel, sed in suo foveo: gaudere aturis, sed in Creatore. *Si quæru, quare: sed non in rebus, sed in Creatore.* (S. Aug.) Non tibi prohibetur gaudere bonis temporariis, sed observa, ubi? Gaude illi non in se, sed in Deo & propter DEUM. *Quod factum est; in ipso rebus.* Quidquid creatum est, vita est: Sed in ipso, vita est. Ita humanæ dulcedines fiunt divinæ, ac temporariæ evadunt æternæ: & sic invenit in eis Sanctus Amor proprium objectum, Divinæ dulcedinis.

CONSIDERATIO XI.

AMOR DEI,

Amor Actuosus.

Quis poterit capere, quantum contineat hoc verbum *Amo*: Videlicet, *Amo* uniri me DEO: amo unire DEUM: amo, quod DEUS sit DEUS: amo voluntate DEI: amo gloriam DEI: amo excellentias DEI: amo participationem DEI. Septem his actibus corda nostra participata amori, DEO explicant sua desideria, quantum cupiant in terra, quantum sperent in cœlo, quantum petant à DEO.

Loquere ergo, cor meum: dic, quod sit desiderium meum: quousque te efferas. Vulneravit me Amor, deus quidem qui satis estimari non potest, *sotus desiderabile*, *sotus desiderium*. (*Cant. 5.*) Hinc aliud desidero, quam unire me ipsi, & per fidem in hac vita, & per claram visionem in altera. Aliud non desidero: nihil est, cui nihil desit. Aliud non volo, quam Divinam eius voluntatem, & ut ei cœtatim homines in terra, & sancti in cœlo, semper deat honorem, & gloriam. Omnis mea cogitatio alio non spectat, aliud non estimat, quam summum Bonum supra omnia bona. Neque hic sisto: transeo à DEO in DEUM, amando in DEO: quia diligo proximum meum, ut magnum DEI, ut filium DEI.

CONSIDERATIO XII.

AMOR DEI,

Amor Unionis.

Cupio me unire cum DEO. Ecce primus partus Unionis. Divine Primogenite, qualis est indoles tua?
Unire

Uoire me cum sine meo. Amat oculus lucem, uisus sonum: sic ego amo Deum meum. Et si rationem huius, en eam in promptu. Obiectum uero non est tantum bonum, sed bonum conueniens bonum possessum. Ideo non solum cupio meum, sed unionem cum Deo, Deum unitum possessum.

Habet porro hęc Unio tres condiciones. Est enim quia dat vitam animę: est *supernaturalis*, quia vita divina: est *beata*, quia anima sic unita non aliter, quod cupiat; est *abunde satiata*, ut amplius desiderate non possit.

Sed altius erigamus cogitationes: ascendamus in cœlum, & queramus ex Apostolo, qualis sit illius Responso digna tali sapientiã, doctrina digna talitate. Nam qui adheret Deo, unus Spiritus est. Non sunt duo Spiritus uniti, sed Spiritus unum cum Deo. Gratiis tibi, Prædicator veritatis, est ipsissimum, quod querebam, fieri unum Deo meo. Amo uniti, amo unionem, amo unum. Hoc est totum, quod desidero: non sit aliud me quam Deus; totum sit Deus; vel Deus per esse, vel Deus per participationem: vel Deus per rationem, vel Deus per gratiam.

CONSIDERATIO XII

AMOR DEI,

Amor Desiderij.

Veniunt simul in Scholam Amoris. *Amor desiderij.* Qui amat, desiderat: & qui desiderat, credit. O Fides Dei, o Visio clara Dei! illa sit in uisio, hæc in desiderio: illa est meritum, hæc præmium: illa est terminus, illa mediũ, hæc finis. *Credis, ut uideas; id, quod credis. Post tenebras spero lucem.* Sed et post obliuiscitatem fidei, claritatem visionis beate.

del quibus intrabit in sanctuarium tuum, ad consideran-
 - potentias tuas, nisi tu aperias? (S. August. serm.)
 - potentia intrare in Sancta Sanctorum ad conspicien-
 - tum magnitudinem tuam, nisi tu ipsemet adjuves, &
 - portam vitæ aperias? Surge Domine, propera, & veni,
 - ut elucem me de isto carcere, ad confitendum nomini tuo.
 - ut goremur in lumine tuo. Noli morari Domine:
 - ecce anima mea captiva in carcere corporis huius: po-
 - tenti brachio libera illam, ac trahere ad te. O fons vita,
 - fons aquarum viventium, quando veniam, ut satiem ex
 - te misericordiam tuam sicut mentem? Sitio, Domine: fons
 - caritatis, iacta me. Putasne videbo diem illum, diem, in-
 - quam jucunditatis & lætitiæ: diem, quam fecit Dominus,
 - ut lætemus, & lætemur in ea?

CONSIDERATIO XIV.

AMOR DEI.

Amor Complacentiæ.

Clamans gaudet bonis amici, filius Patris, & servus
 - fidelis Domini sui; etiam anima gaudere debet
 - magnitudine Dei sui. O quis mihi det, Deus meus,
 - ut in te mihi complacem; quantum deberem, & vel-
 - lem. Placet mihi, quod sis, ille quies, & quod aliud
 - esse non possis, quæmes: quia in te est idem posse, & esse:
 - in te solo quidquid esse potest, hoc est.

Gaudeo, quod sis infinitus, æternus, & immensus
 - in omnibus tuis perfectionibus: quia omnes sunt in
 - summo gradu, semper & in omni loco. Infinitus,
 - æternus, & immensus es in tua Potentia: infinitus,
 - æternus, & immensus in tua Sapientia: infinitus, æter-
 - nus, & immensus in tua Bonitate: & sic in omnibus aliis
 - perfectionibus.

Si tua magnitudo est infinita: debet etiam compla-
 - centia, & gaudium meum in te esse infinitum. Gaudeo
 - quia de gaudio tuo, gaudio infinito, júbilo æterno,
 - gaudio sumens.

Rogo

Rogo te, Domine, per infinitam Bonitatem tuam
ut totum cor meum sit semper in te: non amplius
posthac mihi complaceam, nisi in te: solum te a facie
suspiciam, & adorem, & æterna bona tua, cum
contemptu omnis creati.

CONSIDERATIO XV.

AMOR DEI,

Amor conformans.

SI queratur ubinam inveniendus sit Amor, in
Deo domicilium ejus esse Voluntatem Amorem
habitat, ibi quiescit, ibi semper moratur cum
pace & quiete. Habitatio cordis nostri non est
quàm Cor DEI. In hac unione cordium est
perfectio.

Quando poterit obliquitas mea tua rectitudine
quari? ait S. Augustinus. Quando cor nostrum
inordinatum, ac perturbatum, poterit conformari
aptari cum corde DEI, rectissimo & perfectissimo
& Cor DEI, mare dulcedinum, Sanctuarium
perfectonis, summa rectitudo, regula actionum
rum! In te est cor meum, ad te aspirat
ad te solum suspirat desiderium meum. O cor
prima origo, & incentivum Amoris!

Movetur Cor DEI, & semper quidem in
bus amorosis. Amat se, & nos etiam propter
hoc vellem conformari cor meum cum Cor DEI.
Scribe in illo, DEUS MEUS, hæc duo
DEVM & propter DEVM: nempe, ut
aliud, quàm DEVM. Totus amor meus est
AMO DEVM, & creaturas propter DEVM.

Sanctus Amor, Amor conformitatis, conformans
cor nostrum cum Corde & Amore
DEI.

CONSIDERATIO XVI:

AMOR DEI,

Amor gloria DEI.

Unam tantum rem peto, Domine, unam desidero;
 Gloriam tuam, honorem tuum; ut ab omnibus
 semper cognoscaris, amaris, honoreris, lau-
 deris, adoreris; id quod in oratione tua nos docuisti;
quod nomen tuum. Quod non est aliud, quam
 honorificeris, & æstimeris ab omnibus pro eo, quod es
 summum & infinitum, immensum & æternum.

Gloria tua, ô mi Deus, sit semper materia cogita-
 tionum mearum, scopus desideriorum meorum, finis
 studiorum meorum. Gloria tua sit tota mea consolatio,
 gaudium, iubilus, & exultatio animæ meæ.

O Gloria, quæ est vera gloria causa omnis alterius
 gloriæ. *Exultant Sancti in gloria*, hoc est in te: quia
 te cognoscunt, tantum te amant: tantum
 te adorant, ac de te. Et hæc est gloria illorum, Gau-
 dium, Videre, Amare, summam Bonitatem tuam, in-
 finitam Pulchritudinem tuam, æternam Majestatem
 tuam, ô Deus meus, meum unicium & summum Bonum.
 Tibi soli debetur gloria, omnis gloria, infinita & æter-
 na.

CONSIDERATIO XVII:

AMOR DEI,

Amor appreciativus.

Quis det mihi, Deus meus, æstimare te, si non quan-
 tum ipse mereris, certe quantum ego possum ac de-
 bitum merito sequitur valorem: tanti æstimatur bonum,
 B
 quan-

quantum valet. O DEUS, ô magne DEUS, quæ
est valor tuus? quæ mensura magnitudinis cor-
inæstimabilis, ineffabilis, incomprehensibilis, Te
comprehendis teipsum, tu solus sublimitatem
tuæ cognoscis.

O Dignitas infinita! tibi soli debetur infinitum
tium & æstimatio. Amo te ergo DEUS meus,
mando te semper super omnia, super omnem crea-
ram cœlestem, terrenam, atque corpoream. Prae-
nos modo præceptum & ordinationem tuam, &
iam voluntatem ac beneplacitum tuum, omni obedi-
tioni & voluntati creaturæ.

Anima mea desiderat in seipsa pacem, & quietem
Sed *præfero voluntatem tuam*. Cuperem esse in
sortio sanctorum, in Societate Angelorum, & in
vitam superhumanam, & Angelicam: Sed
voluntatem tuam. Vellem in beata gloria
Divinâ tuâ præsentia: Sed & in hoc *præfero*
satem tuam. Contentus sum privari omni
pro bono, ut semper fiat beneplacitum tuum, & in
sima voluntas tua.

CONSIDERATIO XVIII

AMOR DEI,

*Amor extra DEVM exten-
ditur.*

DESIDERO amare DEUM meum omni
possum. Amo eum intra, & extra se: amo
Potentia, amo in operibus: amo Creatorem
creaturas illius. Agnosco in eis radium Lucis
Participationem Esse Divini, effigiem Causæ
Divinitas Dei mei, cum immensa luce extendit
omnia, replet omnia: dat Esse, Viram, & Materiam
in omnibus rebus.

Unde cum veritate dici potest, ipsum solum
in mundo: Solus enim continet omne Esse, & con-

vel *del Deum, vel Dei; Deum, vel à Deo; Deus, vel
propter Deum.* Amo ergo Deum meum, & proximum
cum Deo; in Deo, & propter Deum. Amo
proximum, non ut aliquid humanum, sed Divinum:
quia amo amore divinitatis; in quantum est imago Dei
Dei, & amatus à Deo.

O Amorem Divinum! per omnia expenditur, in
omnibus invenitur, sive in amando DEVM, sive in
amando creaturas; quia quod amat, semper Deus est,
& amor semper Divinus. O gratum nuncium cordi
amati! Non est alius amor, quam Amor DEI: aliud
non iubetur amari, quam DEUS. Non distrahitur amor
à re illa, quæ Deus non sit; DEUS amans & amatus:
est semper amans, & semper amatus; amatus, & in seipso;
& in suis operibus.

CONSIDERATIO XIX.

AMOR DEI,

Amor unius.

Prima conditio veri amantis est, *amare unum tan-*
tum, & contemnere omnia pro eo. Amor unitatis,
et solitudinis: *tendit ad unum, quiescit in uno, ope-*
ratur propter unum. Quia est unum bonum quod est
omne bonum; continet omnia bona, & causa est omnia
bonorum.

Ecce viam vitæ, à multis ad unum: quando à creatu-
ris, per motum amoris affurgitur ad Creatorem. Ecce
viam mortis, ab uno ad multa: quando, DEO dimisso,
curritur corde ad opera DEI.

O diversitas viarum! *Si adhærebis superiori, concu-*
laberis inferiora: si recedes à superiore, ista tibi in supplicium
convertantur, ait August. Psal. 45. Si affectus fuerit
ad Deo, dominaberis omnibus rebus infra DEVM: Sed
si amor sit in creaturis, hæc servient justitiæ divinæ,
& cruciabunt te in inferno tormentis

ate: nis.

B *

CON-

CONSIDERATIO XX.

AMOR DEI,

Amor felicissimus.

SEcunda conditio amantis est, *infelicem putari*
qui non est cum amato. Quia non estimat
 felicitatem, quam esse & agere cum amato. Unde
 felicem reputat eum, qui degit procul ab illo. Ita
 terrores Amorem, quisnam sit felix dicendus, non
 debet liberè; Qui vivit in DEO. Et quis infelix
 extra DEUM est.

O cœlestis doctrina, imprimenda cordibus nostris.
 Poteris ex ea agnoscere, quando sis felix, quando
 infelix. Felix, in præsentia DEI, infelix, in
 livione DEI: Felix agendo cum DEO in oratione
 infelix, sine cogitatione DEI, vagando per seculum
 mundi: Felix in sancto & puro amore DEI, infelix
 amore mundi: felix in Cruce, & patiendo pro DEO,
 infelix in hominis oblectationibus sensuum: & utitur
 uno verbo dicantur, felix eris, si in omnibus, quæ
 cies, DEUM habebis pro fine; infelix, si aliam
 habebis, mundum, sensum, terram.

O miseri mundani, putatis vos esse felices!
 quam nimium infelices! Quæ vos dementia
 Quis dedit vobis Esse? quis creavit animas vestras
 vestra caro, sensus vester? mundus, diabolus? Mundus
 Deus creavit, & DEUS solus. Solus ergo Deus
 qui dedit Esse, potest dare bene Esse, potest facere
 ces, facere beatos. Facessat ergo vanitas, regnet
 Vera felicitas tantum est in æternitate, quæ DEUM
 gaudet, & gaudebunt amici
 DEI.

XX. CONSIDERATIO XXI.

AMOR DEI,

Amor patiens omnia.

Patens conditio, *Omnia pati, ut cum illo sit, etiam*
mortem. Ab efficaci intentione finis dependet
 electio mediorum. Desiderium efficacis amo-
 ris DEUM non vult aliud, quam DEUM; non
 aliud, quam DEUM: in solo DEO totum im-
 pium est, & quasi sepulchrum eius. Ut ergo jun-
 gatur huiusmodi, ut gaudeat DEO tuo, non aestimat vitam,
 sed timet mortem. Pro ludo habet omnia tormenta
 huiusmodi. Paratus est omnia pati, ut cum illo sit,
 etiam mortem.

Jam intelligo, quare amanti seruo DEI, Francisco,
 venerit Seraphinus in Cruce, & Amor crucifixus ei
 dicitur; Quid petis Franciscus? Amorem. Ecce me-
 us Amor Crucifixus. Et sic mansit vulneratus, ac simul in flam-
 mas amore Divino.

O Amor! pretium tuum est dolor. O Amor,
 tu dulcis, ac totus amarus! totus dulcis deside-
 rium tuum, totus amarus gustui sensus. Quia,
 tu ignis celestis, grassaris ardendo, & comburendo
 quicquid terrenum, & humanum est. In Cruce
 Christus amorem nobis promeruit, cum cruce
 nos veniemus in possessionem
 illius.

CONSIDERATIO XXII

AMOR DEI,

Amor se ornans.

Quarta conditio, *ornare se, ut illi placeat.* Anima, flagrans amore DEI, fieri semper pulchra seipsa, non in suis oculis, sed dilecti sui, *ut illi placeat* debet, & à quo accipit ornamenta pulchritudinis.

O quis mihi det, quidquid pulchrum & desiderabile est in Natura, quidquid cœleste ac divinum in gratia? Quis mihi det æquare amore Seraphinos? assequi cognitione Cherubinos? gaudere pace Thronos? Quis det Dominium æquale Dominationibus, firmamenta miracula Virtutem, terrere Dæmones instar Phœnomenum! Quis det mihi cor tam amplum & spiritum, ut intra se complectatur totum mundum, ut simul Angelis Archangelis, Principatibus, toti confortem in celo, feliciter illum perducamus in cœlum?

Totum hoc vellem. & multo plus quam dicam, & unice, *ut illi placeam*, ut illum oblectem, ut placeam beneplacitum ejus: ut grata fiat Sponsi dilectissimo Sponso suo. Si *dilectus meus mihi totus locus* est in meum bonum; & ego illi intenta sum pariter beneplacitum ejus.

CONSIDERATIO XXIII

AMOR DEI,

Amor præsens DEO.

Quinta conditio, *esse cum illo quomodo potest, si non re, saltem cogitatione.* Proprium est Amorem quærere semper præsentiam amati: amor tenet præsentiam: quando realem non potest, tenet

quæ est. O cognitio DEI, bella imago DEI! Gau-
 nguendo Deum, quia habes præsentem DEUM.
 Tu es res carior imagini, quàm suum exemplar.
 Tu delectatur, quando perfecta est. Leva mentem
 ad Deum, ad tuum Prototypum, ad cœlum, & contem-
 plando fines perfecta.

Præter hanc imaginem internam, est alia extra DEUM.
 Illa est, excitata internam. Aspice creaturas,
 quæ sunt in illis: cum una advespera, cum al-
 tera devescit. *Qui fecit hac pulchra, pulchrior: qui fecit hac
 sancta, sanctior est.*

O pulchrum florem! sed quid facies illo flore, qui est
 in DEI, *Flos Virginis*, natus in sinu DEI, renatus in
 gremio Virginis? Hic est flos paradisi, temper recens,
 nunquam marcescens. Odorem habet vitæ æternæ;
 sed solum efficere beatos.

CONSIDERATIO XXIV.

AMOR DEI.

Amor Univerforum.

Esta conditio, amare omnia, quæ ad eum pertinent;
 domos omnes, domos, vestes, imagines: Non habet
 verum verum Amorem DEI: amat interna DEI,
 amat externa: amat Deum, & quidquid est DEI: amat
 Deum in seipso, amat in creaturis. Amat proximum,
 amat vicinum Dei: Mundum, ut templum Dei: ju-
 stitias illas pompas cœli, ac terræ, ut varias vestes, &
 ornamenta Dei; & omnes creaturas, ut specula &
 ædificia DEI.

O quàm magnus est Deus! Magnitudo quæ con-
 tinet omnia. Quidquid est, vel Deus, vel Dei est. Ta-
 mē oportet esse nostrum amorem, amorem universa-
 lem, amorem illimitatum. Ama DEUM, & opera DEI:
 semper intra Deum, nunquam extra Deum. *Si intra
 Deum currimus, ubi curramus, intra Deum a-
 mamus, quidquid amamus.* (S. Gregor.)

Vis nosse vitam Sanctorum, exemplarium cœlestium
 ra? Aspiciunt, quæcunque eis occurrunt, non
 terrenas, sed ut divinas, dicendo: Venio ad
 reverior ad Deum, & sum in Deo. Beata vita
 Divina, non avertere oculos à Deo, sed semper
 Deum, in Esse primo, & in derivato à Deo.

CONSIDERATIO XXV

AMOR DEI,

Amor laudis DEI.

SEptima conditio, cupere laudos amati, non
 S aliquam ejus ignominiam. Dulcissimus cibus
 tis est laudare. Amamus Deum? Laudamus
 manifestamus, & declaramus ejus perfectio-
 excellentias. In laudibus humanis vincit eloqui-
 in laudibus divinis omnis eloquentia, omnis
 tio succumbit, & vincitur.

Laudate quantum potestis, adhuc supervalent
 pate omnia superlativa mundi; adhuc super
 Quid dicitis? DEUS est potentissimus? Ad
 valebit, superpotentissimus, supersapientissimus,
 sanctissimus. Confitemini Domino, quoniam
 quoniam in seculum misericordia ejus. Invitatio
 ad laudem Dei: homines, Angelos & Sanctos
 laudent Deum. Sed quâ ratione? Quoniam
 Bonus per essentiam, bonus per independen-
 bonus per continentiam universalem omnium
 turarum.

O Bonitas infinita, quis poterit te dignè lau-
 Laudet te pro me accensus chorus Seraphicum
 Laudet te pro me purissimum Cor sanctissima
 Laudet te pro me Anima Divina dilectissima

Denique laudet te pro me ipsa Divinitas tua
 ò aeterna laus & infi-
 nita.

CONSIDERATIO XXVI.

AMOR DEI,

Amor fons lacrimarum.

Grava conditio, flere cum amato *sape, vel, si absens,*
ex dolore; vel, si presens, ex lætitia. Veni, ad di-
 vine sp̄se; veni vita animæ. O quam durum tor-
 mentum est, vivere procul a te? Fiant oculi mei vivi
 fons lacrimarum: & plorent præ dolore, quia non
 habeo meum Amorem,

Revertere, dilecte mi, revertere. Ah revertere,
 Amor, noli diutius morari. Quia sine te, quies
 mea, vivit anima in tenebris: Sine te, quies cibus
 meus, vivit anima in continua fame: Sine te, vita mea
 non vivit, non: sed vivens moritur. *Revertere, dilecte*
revertere, & similis esto caprea, hinnuloque cervorum.
 Revertere, amatum & amans Bonum meum: & cæ-
 ritatem velocitate, quâ capreae currunt in mon-

Veni Domine IESV; veni, Domine IESV, veni.
 Quando audiam dici à te dulce illud verbum. Venio?
 tunc jubilabo, tunc plorabo, sed lacrimis lætitiæ.
 Amor semper plorat Amor, *vel, si absens, ex dolore;*
vel, si presens, ex lætitia. Sed præsentia brevis est:
 brevis hora, brevis mora. O si duraret! Non
 posset præ dulcedine contineri anima in cor-
 pore. Veni, Domine IESV,
 veni.

B §

CON-

CONSERVATIO XXVII

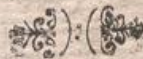
AMOR DEI,

Amor desiderium anima.

Nona conditio, *semper languere, semper ardere*
desiderio: Sentire languorem Spiritus, & la-
 quum cordis, præ desiderio ardenter ei amari.
 gatus S. Petrus, cur semper fletet, respondit: *Dilectio*
Domini. Loquuntur oculi pro lingua. Obcur-
 cendium Divini Amoris, qui accendit tantum desiderium.
 Dicat anima mea Dilecto meo JESU; Desidero totum
 omnia: desidero, quod est unum, & omnia: eorum
 quod est unum in omnibus.

Desiderent alij, quod volunt: ego aliud eorum
 ro, quam JESUM, qui est unum, & omnia, quod est
 unum in omnibus. O quam multi sunt in mundo, qui
 toti in desiderio auri? Sed ego aliud aurum
 sidero, quam JESUM: Unum, & omnia, quod est
 omnibus. Idolum Voluptatis quam multi auri
 in mundo? illi in sacrificium offerunt omnia sua
 Sed ego sacrifico, & offero totum desiderium
 unum tantum JESU, qui est unum, & omnia, quod est
 maibus, æquivalens omnibus.

O desideratus cunctis gentibus! o desideratus
 hominum, desiderium Angelorum, desiderium
 phinorum, desiderium Sanctissimæ Mariæ
 tissimum, desiderium DEI! Veni, & per
 corde meo omne aliud desiderium,
 ut ardeat semper sancto tui
 amore.

CONSIDERATIO

XXVIII.

AMOR DEI.

Amor sine quæstu.

Decima & ultima, *servire illi, nihil cogitando de premio, aut mercede.* Amor non aspicit præmium, quia ipse Amor est præmium, neque aliud desiderat extra se. *Amar, quia amat, & aliud curas non habet.* Amar, quia amat, non ex timore: amat, quia amat, non ex aliqua spe. *Amo amorem, amo amare, & amari.* Neque aliud volo, quam purum amorem, sanctum & divinum amorem, amorem sine mercede. Quia ipse est sibi præmium, ipse finis, ipse merces, ipse in se continet omne bonum, quia est Amor summus.

Amor sine quæstu, qui totus ipse es quæstus! *Amar, qui nihil habes proprium, & es totus proprius! Amar, qui non spectas teipsum, & amantem teipso facis.* Ah mi Jezu unice, pure & summe amor animas tuas! *Torum est verum. Invenit se in te, inveniendū invenit se: amando te, amat se: & quanto purius desiderat, tanto beatior te facit.*

Oh mundani, qui tantopere amatis vos ipsos, vel, si melius dicam, desideratis amare vos, sed non amatis vos. *Vetus amor vestri ipsorum est amor Dei. Amate Deum, & amabitis vos ipsos in Deo: Amate Deum, & eritis beati in Deo, felices in Deo, pleni infinito gaudio in Deo, & in ipsa æternitate Dei.*

CON

CONSIDERATIO XXIX

AMOR DEI,

Amor imperatus à DEO.

Quis auderet, ô Domine, aspirare ad tuam
 rem, si tu Bonitas infinita, non hoc iussit
 Jubes, ut ego te amem, cum comminatione
 mali maximi, culpæ & pœnz. Quis hoc crederet
 Faber, qui accendit ignem inferni, non est
 quàm Amor. *Flatus Domini, Spiritus Dei, Amor
 succendit eum. Isa. 30. 32. ipse dat vires huic flammæ
 & excitat eam.*

O incendium incendij! incendium supplicij
 ortum ex amoris incendio! Accendit illud ignem
 ut accendat corda nostra alio igne sui amoris. O
 rosa inventio! Qui amplius potuit facere? Non
 cit velle, parùm est rogare, adjungit mandatum, im-
 plet præmio, finit supplicio. Et hic est illud. *Non
 ultra. Quia compellit omne cor, quantumvis
 & obstinatum: credit enim, accerto credit ignem
 esse, & ignem quidem æternum.*

Non ergo tantum vis, Domine; sed etiam
 cipis, obligas, compellis amare te. Da, quod
 Ego non possum id à meipso; da tu, quod
 Ecce autem responsum; *Impossibilia non
 aut dat, ut possis; aut ut ores, ut possis. (S. Aug.)*

Jam intelligo, Domine. Vis, anima mea,
 Ora, & ama. Quantum proficies in orando
 tantum procedes in aman-
 do.

CONSIDERATIO XXX.

AMOR DEI,

Amor sine reservatione.

Ma. *Et totus ama*, ait S. Chrysologus. Da totū illi, a quo totum accepisti. Offer te in holocaustum, noli retinere partem Dei. *Dividatur*, non Dei verbum est, sed Diaboli. Ita decet, anima mea. Deus totus est meus: & ego volo esse totus ipseus. Deus totum se mihi donat, nihil reservando pro se: & ego totum ei dare me debeo, nihil reservando pro me. *Amor totus*, *et unicus*. Tota anima cum omnibus facultatibus suis, intellectus, tota memoria, tota voluntas, totum corpus, omnes sensus, totum cor Deo: quidquid humanum est transformandum in divinum. *Amor unus*, *et unicus*: sine conjunctione alterius amoris, qui non sit adscriptus amore Divino.

Flumen intrans in mare, absorbetur in mari, & non manet amplius flumen, sed videtur esse mare. Eundem modum amor creaturarum, intrans in Deum, quia non propter Deum, non manet amor creaturarum, sed transformatur in divinum.

Amor purus et totalis. Actui puro convenit amor purus. Actus purus totum habet in se, nihil foris expectat: & amor purus satiatur seipso, non admittit alium amorem. Actus durus habet totum in actu: *posse* non *esse*. Et amor purus non expectat quando possit amare, actu semper amat, quantum potest, ac debet amare. Concludo. Volo amare Deum meum tantum amore, ac si aliud nihil esset, quam Deus, & Ego: Deus, ut ametur; Ego ut amem.

CON-

CONSIDERATIO XXXI.

AMOR DEI,

Amor Vita Anima.

Vera vita tres perfectiones requirit: *Esse, Operari.* *Esse* accipit ab anima, posse a natura, *operari* ab actione. Idipsum cernere est in Vita supernaturali, quam accipit à sacro *Esse* supernaturale, ac divinum est à Gratia, *Operatio* supernaturalis, à Caritate, *Operatio* actualis à more Divino. Hæc est Vita Divina Animæ, multo perfectior. Pluris igitur æstimanda, exercenda: debetque hæc esse norma illius Intellectus, sed illustratus à sacra Fide: Imperpetuitas, sed à sancto Amore directa. Sic vivet *non sine divina, sed simul cum divina.*

Exemplo sit Christus Dominus noster: *eius* actiones non erant humanæ tantum, sed simul ac divinæ; Theandricæ, ut vocantur. Quia eadem operatio oriebatur ab Anima, Persona, ac Natura divina, quæ erant in Christo. Deest ad hoc concursus divinus: quia *formâ,* & potentia naturali, Deus habet concursum naturalem ad cooperandum: in Gratia, & supernaturalis potentia, ut Caritas, naturales potentia, ut Caritas, & aliæ Virtutes, tantum habet supernaturalem concursum, ad *adum* cum illis.

Ergo defectus in nobis est, quod oriemur in *fectiore:* Ideo caremus tantis meritorem, quos adipisceremur usu Vitæ illius. Vivamus *ram* vitam, vitam divinam sancti Amoris, *perfectè* vivi non tantum in habitu, sed *iam* in actu.

CONSIDERATIO

XXXII.

AMOR DEI.

Amor Vita DEI.

Amor Dei non est solum vita animæ in Deo, sed etiam Vita ipsius DEI, *ex affectu*. Quia amando Deum; cupio Deo suum Esse: & si hæc voluntas fuerit efficax, daret re ipsa Deo Esse. Hinc inter omnes virtutes, ut S. Bernardus docet, solus amor potest aliquo modo reddere Deo æquivalens. Unde si Deus amando me, donat mihi seipsum; & ego amando Deum, dono Deo seipsum. Sed ipius donum in effectu est, nostrum in effectu.

Hinc, sicut Amor Dei est maximum donum, maximum bonum, maxima gloria, quæ Deo potest exhiberi: quia in affectu datur Deo; datur tantum, quantum est Deus: ita ex opposito Odium Dei, quod consistit in peccato, & offensa Dei, est maximum malum, maxima injuria, maximum damnum, quod Deo potest inferri! Quia peccatum in affectu non est aliud, quam peremptio, mors, & annihilatio Dei: tollit eorum rationem Ultimi Finis, quæ est propria Deo, & constituit eorum in creaturis.

Quantum ergo Deum amabis, tantum oderis peccatum, & offensam Dei. Odium, & Amor, regnent semper in corde tuo: Odium peccati, & Amor amoris Dei: quod est amare Vitam Dei, & odisse mortem Dei. Hæc etiam id notes, quemadmodum bono Dei conatum est nostrum; quia si quæras, & ames vitam Dei, & amabis etiam propriam vitam animæ tuæ: sciam, cum peccatum sit quasi mors Dei, cum illo conjunctam esse offensam, & veram mortem animæ tuæ.

CON.

CONSIDERATIO XXXIII

AMOR DEI,

Desiderium DEI.

EA vis est Amoris, ut eleuet hominem ad veram
amicitiam DEI. Ad perfectam amicitiam requiritur
perfecta unio, non intentionalis tantum per in-
tentum, & voluntatem, sed etiam realis per præsentiam
quâ gaudet amicus amico præfente. Quia amicitia
est maxima conjunctio, quæ potest esse inter amicos.
Non sufficit igitur unio voluntatum, sed requiritur
personarum præfentium.

Unde Christianus in hac vita, ut sit verus
DEI, debet habere alteram unionem in terra
alteram in desiderio: debet exercere se in mentali præ-
fentia DEI, sed desiderare realem. Una est mensura
veniendi ad alteram, & scala ad alteram. Si habes
Deum præfentem per Fidem, habebis etiam præ-
fentem per Gloriam. O Sancta & Divina amicitia
Deum, & hominem, quæ incipit in Gratiâ, consummatur
in Gloria!

Hic parumper examina te ipsum, & considera
modo colas hanc amicitiam Dei! qualem præ-
fentiam Dei habes? qualem præfentiam mundi?
exercitas totâ die, Dei, an mundi? cum quo
conjugaris, cum Christo, an cum hominibus?
habeas præfentiam Dei mentalem, quomodo
affectus erga realem? quomodo eam desideres, quomodo
affectu, quâ vehementer? possisne dicere cum Apo-
stolo; *Desiderium habens dissolvi, & esse cum Christo.*
Si potes, gratias âge Largitori donorum; quomodo
donum ipsius: Si non potes, neque hoc expectas
teipso, postula, quia hoc est magnum donum
& verum signum perfectæ ami-
citiæ.

CONSIDERATIO XXXIV.

AMOR DEI,

Adoptio filiorum.

Adoptio, & præcipuus effectus Amoris Divini est, fieri filios Dei adoptivos: quod fit 1. per infusionem gratiæ: quia *Caritas DEI diffusa est in omnes nostris.* 2. per communicationem Naturæ: quia per Gratiam efficiuntur *divina consortes Naturæ.* 3. per dationem Spiritus Sancti *qui datus est per Gratiam.* 4. per inhabitationem SS. Trinitatis. *in manum apud eum facimus.* 5. per adoptionem gratiæ: per quam adoptio divina acquiritur ultimam suam perfectionem.

Hæc filiatio DEI est summa dignitas Christiani: quia non est adoptio solum & filiatio externa existimata, ut in homines; sed realis, & interna, cum infusione gratiæ, & communicatione Naturæ divinæ. Unde verum divinum, Christus & homo justus, conveniunt in communicatione ejusdem Naturæ, quamvis modo diverso. Verbum accipitur eam per generationem, Christus per unionem substantialem, anima iusti per unionem accidentalem gratiæ.

ergo mediante amore, summus veri filij Dei, quod ait Apostolus, *Imitatores DEI estote, sicut filij carissimi.* Debemus ostendere nos filios, & imitationem Patris nostri Dei. Et in quo? *Ambrosius dilectione:* vivite in exercitatione sancti Amoris, ut Philosophi dicunt, eadem est causa producens, & conservans. Si amor est causa dignitatis hujus in anima, idem conservabit eam, & ad ultimam perfectionem perducet.

C

CON-

CONSIDERATIO XXXV

AMOR DEI,

Vitale deliquium.

O Dulce, & optabile deliquium, quod mortuum es mortis, sed vitæ: non es mortale deliquium, sed vitale: non es defectio Naturæ, sed abundantia & redundatio Gratiæ! *Concupiscit, & deficit anima mea in atriâ Domini.* Crescit desiderium cordis, & affectus erga terram.

Nec tamen sum contentus deliquio amoris: est etiam deliquium doloris, in pœnitentiâ, & contritione peccatorum meorum. *O utinam te nunquam contempserim!* Amor, tui boni Deus meus, exhilarat, & in malo tuo contristat.

Neque ista deliquia mihi sunt satis. Velle vitæ meæ esse in deliquio: in deliquio mundi, deliquio carnis, deliquio voluptatum, deliquio sensuum, deliquio honoris, famæ, desiderii creaturarum contentum: ut solum summum Bonum, solum increatum Bonum, solum infinitum Bonum, cum continuo amoris ardore regnaret in meo corde. Quidquid pulchri & boni in mundo, fallax est, obnoxium est defectui deliquio. Ergo sursum corda. Tantùm æreæ præcipua sunt veri cibi, qui possint satiare animam meam.

CONSIDERATIO XXXVI

AMOR DEI,

Amor aut pati, aut mori.

Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. (*Cant. 2.*) Si mihi negatur Mori, concedatur. Dum non morior, fulcite me floribus: recedat, corroborate me floribus dolorum. Fulcite me malis, stipate me doloribus, stipate me malis. Circumdante fructibus Crucis, diversorum cruciatuum.

Aut pati aut mori. Amor non aliud desiderat, quam videre rem amatâ. Sed si hoc non datur, supplet patientiam.

XXV. aut mori. Donec videt in Cruce dilectum suum,
aut Bonum, non potest aliud in hac vita desiderare,
in Cruce.

aut pati, aut mori. Dulce pati, quia est via ad mor-
tem, dulcis dolor, quia est refrigerium amoris. Aut
aut mori. Aut pati, quod est mors longa: aut mori,
quod est passio brevis.

CONSIDERATIO XXXVII.

AMOR DEI,

Amor crucifixus.

Alvador, & Magister noster, ante suam discessam,
nos praeferre lectionem Caritatis divinae: & ele-
git in Cathedra Crucem, pro charta suam Carnem,
pro calamo sanguinem, pro calamo Clavos: &
tantam duo haec verba, *Amor crucifixus*. Vis ama-
re deos pati: quia non est amor sine dolore. Et si do-
loris continui, hic est ipsissimus effectus amoris,
& separare amorem nostrum concretum, &
continuum cum bono proprio. Haec separatio
haec sola est, quae absterret, quo minus aggrediaris
amorem divini sicut oportet.

XXV. Interroget ergo se quilibet, ubinam sit, an sit in Cruce,
aut in legat sua desideria, suas cupiditates, suos affectus.
si extinguit, & abiicit venenum amoris DEI, qui
amorem proprium, est bonum signum: radius divini amoris,
Caritas divinae Caritatis incipit operari in corde suo.

Quid remus discipulum eruditum in hac Schola
amoris, S. Paulum. Volebat mundo notum fa-
cere, quod non haberet alium amorem, quam Christi,
aut aliam vitam, quam Domini Jesu. Hujus rei
significatus agebat: *Christo confixus sum Cruci: vivo
non ego; vivit vero in me Christus. (Gal. 2.)*
Christo, & Christus in me: ecce signum hujus
amoris *sum Cruci*. O crux amoris! Verum est ergo,
quod si amor sine cruce, non sit amor sine dolore.

CONSIDERATIO C

XXXVIII.

AMOR DEI,

Necessarius ad salutem.

TAm necessarius est Amor Dei ad salutem, ut summæ necessitatis, in qua DEUS ipse displicere non potest: Unde sicut DEUS facere non potest, nisi homo sine anima rationali; ita etiam facere non potest, nisi ut amicus Dei, filius Dei (in quo consistit nostra salutatio) sit absque amore Dei, sit absque caritate. Quare, si anima mea, salvari sine caritate, casus est indisplicens, res est impossibilis, est mera imaginatio & chimæra. Quia in Amore Dei, & in sua sancta Gratia consistit essentia nostræ salutis.

Vides, quanta sit excellentia caritatis divine ipsa, & solum in ipsa DEUS collocavit omne bonum nostrum, totam salvationem, totam beatitudinem nostram. Vis salvari? ama. Vis esse amicus Dei? ama. Desideras esse filius Altissimi? ama. Speras eternam in cælo? ama.

O si aliud non cogitaremus, quam amare? O si esset præcipuum nostrum negotium! O si clausi forent ad alia omnia, & sola voluntas esset ac prompta ad amandum! O si anima posset accipere alas Seraphinorum, ut semper voleret, ascendere ad Deum! O qualis vita hæc foret! quam beata, quam quam divina! Det hoc ille, qui potest, propriam gloriam suam, & sui sancti

Amoris.

CONSIDERATIO XXXIX.

AMOR DEI,

Amor Purus.

Ma anima gloriam DEI, non solum ut bonum sibi,
sed etiam ut bonum DEI. Gaudet beatus in coc-
lesti gloria propria, sed in quantum est gloria DEI. Et
quanto plus gaudetur ea, tanquam gloria Dei, tanto plus
reuerentur ea, tanquam propria. *Quia non sine premio
quodam, qui sine premio intuitu est diligendus,* ait S. Ber-
nardus. Non debemus amare Deum (sive premio): sed
magis amari Deus; & non pro premio, tanto
magis crescit premium.

O Amor pure! O Amor solitarie! Quanto magis es
solus, tanto magis associaris: quanto magis te spoli-
as, tanto magis ea vestiris: & quanto magis per-
spicimus in Deo, tanto magis ibi te reperis. Et hæc
est ratio, quare amans, quo magis exit à seipso, eo magis
appropinquat in Deum: & quo plus dat, eo plus recipit.
Nam Deus illi se magis communicat, qui purius, & sine
qualitate, se ipsi conjungit.

Ego Deus ad amorem purum invitat; vult amari,
sed ipse nos amat. Amat sine usura, non suo com-
modo, sed nostro. Debet anima similiter amare
Deum propter Deum, & non propter id, quod sperat
à Deo: amare Deum pro Deo, non pro donis Dei.
Et cogitatio, ut is, qui est summum bonum, sit
ultimus finis amandi: ut amemus propter amorem,
non ut amemus, & non ob aliam finem amoris:
hoc solo contenti sumus, hoc sit loco omnis mer-
cedis. Ego vilissima creatura, amo
seruice Deo meo sine
premio.

C 3 CON-

CONSIDERATIO

XL.

AMOR DEI,

Amor perfectissimus.

Perfectio actus desumitur ab objecto. Cum
 DEUS sit perfectissimus, etiam summam perfectionem
 amandus est. Sed quid dicam, DEUS meus; quomodo
 excludor ego à tui amore? Ah Domine, noli impedire
 amorem, quo te amo, sed quo desidero te amare
 omni perfectione, quam possum.

Omni actum amoris, quem elicio, cupio
 omni contentione, quam possit; ex toto corde,
 anima, ex tota mente, ex tota fortitudine, & ex omni
 viribus. 2. cum omni extensione: quia desidero te
 continuare, non solum per annos, sed etiam per
 in æternum. 3. Cum infinita repetitione; quoties
 facio, quot verba profero, quoties spiro & suspiro
 pro totidem actibus amoris id offero. 4. In facili-
 ne amoris ardentissimi summorum è Seraphinis
 amoris, quo magna Dei Mater amat; amoris, quo
 genitus tuus te amat.

5. Denique desidero, amore amoris huius
 dere mille vitas, sustinere omnia Martyria, pro
 eundem amorem sustinuerunt, sustinent, ac
 bunt omnes Sancti tui. Hoc est meum desiderium
 hoc specto, cum amo. Iterum peto super
 unicum Bonum meum, ne velis attendere
 sed donantis affectum. Amo te, DEUS meus
 sed plus amare desidero, & modo per-
 fectissimo.

CONSIDERATIO
XLI.

AMOR DEI,

Amicitia cum DEO.

Amicitia duorum consistit in tribus. 1. in mutuo amore, ut amet uterque, & reamet. 2. in mutua benevolentia; ut uterque gaudeat bonis, doleat malis alterius. 3. in mutua communicatione honorum, non exteriorum tantum, sed etiam interiorum, secretorum cordis, cogitationum, & affectuum. Hæc tres conditiones inveniuntur inter Deum & animam. Ita igitur est inter eos amicitia, & supernaturalis; ita est cum DEO, ut Autore Gratiæ, & objecto Fidei, ita via, & utcum objecto Visionis, ac fruitionis in æternitate. Ergo Deus est meus amicus. O bonum in æstimatione! O fortunam felicissimam!

Quo magis thesauro habetur, invenisse verum amicum, juxta illud, *Qui invenit amicum, invenit thesaurum.* Quid erit habere Deum pro amico? Ah evigila, anima mea, & perpende hanc veritatem. Deus est tuus amicus: ergo Deus te amat. Deus est tuus amicus: ergo procurat tuum bonum, & removet mala. Deus est tuus amicus: ergo divitiæ Dei tuæ sunt. Verum est, verum est. Quis Laigitori pro tanta gratia.

Amicus debet esse tantum unus, *non ex millibus.* Non facio protinus omnem alium amicum, renuovo omnibus. Valete amici mundi. Amicus meus solus Deus. *IESUM* solam volo pro amico, amicum amantissimum, amicum potentissimum, amicum fidelissimum.

CONSIDERATIO XLII.

AMOR DEI,

Amor Nectar celeste.

AD suavissimum nectar divini amoris invitatus Christus dicendo: *Bibite, & inebriamini* (Cant. s.) O felicissima invitatio! Intelligo, Deum tuum desiderium: non solum vis, ut te amet, sed sum omni perfectione, & amore. Vis, ut mecum sit ardens, ac ferveas. Vis, ut anima mea non sit plena, sed ebria sancto amore; non alienata a terra, sed à terra ad cœlum, à seipsa ad te.

O anima mea, quando venies ad hunc statum? Quando eris extra mundum, extra terram, extra proprium corpus, rota fixa, & concentrata in Deo? Ebrivata & non videt: gustat, & non gustat: loquitur, & non loquitur: quia non est apud te, sed extra te. Sic anima ebria divino amore, non videt, non gustat, non loquitur nisi quando videt, quod est Deus; Soia Divinitatem suam ad agendum.

Et oculus videt lumen, & alia omnia per lumen: anima Deum solum amat, & alia propter Deum.

CONSIDERATIO XLIII.

AMOR DEI,

Filiatio DEI.

OMira vis amoris divini! ama Deum, & eris Filius Dei: quia Amor trahit Gratiam, Gratia naturam divinam, in qua fundatur Filiatio Dei: Filius alicujus, aliud non est, quam communi

in suanatura. O dignitas infinita divini amoris !
 ac proinde etiam hæredem omnium
 in saeculorum.
 In mundo esset hæc potestas, & concessio, ut aman-
 tum quem Regem, quis efficere posset ejus filius, quis
 non velit amare? Hæc potestas, quæ in amore hu-
 mano non est, in divino est. *Dedit eis potestatem filios Dei*
 (Joan. 1.) fieri inquam, Deum an ando: & quanto
 magis crescit amor, tanto magis crescit & filiatio, & cum
 hæreditas majorum bonorum.

O nobilissimos titulos hominis Christiani, Amantis,
 Hæredis; pro quibus utiq; spernere debetur omnes
 honores, quantumvis honoratos, ac speciosos in
 mundo.

CONSIDERATIO
 XLIV.

AMOR DEI,

Fraternitas Christi.

Heredes DEI, coheredes autem Christi. (Rom. 8.)
 Quia fratres Christi sumus, filij ejusdem Dei Patris.
 Christus est filius primogenitus, nos secundò geniti:
 Christus est filius per naturam, nos per adoptionem;
 Christus est filius per unionem cum Deo, nos per unio-
 nem cum Christo. Quia dum unimur Christo per Cari-
 tatem, ut palmites cum vite, participamus eundem
 spiritum Christi, qui est Divinitas. Hæc enim, tanquam
 una universalis, & assistens animat, & regit omnes
 creaturas Dei, naturalem & adoptivos, Christum & nos.
 Hæc merità, dicebat Apostolus; *Vos estis Christi,*
Christus autem Dei. (1 Cor. 3.) Vps estis opus Christi,
 Christus filij per Christum; & Christus secundum humani-
 tatem est opus Dei, ut S. Thomas docet, & filius imme-
 diate per Deum. Igitur anima mea debes amare Deum
 per Christum: Deum, ut principium sine principio; Chri-
 stum, ut principium de principio: Deum, ut Patrem
 per Christum; Christum, ut fratrem, & Patrem.

C ; O Deus

O Deus meus, ego filius tuus, Velle amare te
 quantum debeo, cum sim filius tuus. O Deus
 IESU, ego frater tuus, per te venio ad Patrem. Velle
 sequi te, ut viam; credere, ut veritatem; amare
 ut vitam.

CONSIDERATIO XLV.

AMOR DEI,

Languor Anima.

Quando anima accensa ardenti desiderio
 Deum, est quodammodo impatiens, utitur
 moræ inter creaturas, consumptis spiritibus, & mem-
 bris viribus corporis per vim amoris, deficit ad deum
 mundi, ac sentit in seipsa deliquium amoris, & in-
 quendam languorem, qualem sentiebat anima illa
 diceret, *Amore languero*, deficio præ amore.

Amore languero, quia flagro amore, & cre-
 guoris est ardor. Quia ardeo & comburo de-
 videndi Deum, non possum diutius vivere in
 sentio pœnam in vita, quia desidero mori. Quia
 derium divinum, deice vires corporis, roboratque
 vires animæ!

Quid cogitas anima mea? Novisti hanc vocem
 Ecce signum perfecti amoris, languere & mori de-
 sicere mundo, terræ, creaturis; & desiderare, suspirare
 anhelare, cœlum ac Deum. O beatum languorem
 & dulce mori! Amor languens, Amor
 ardens!

CONSIDERATIO
XLVI.

AMOR DEI,

Amor excedens.

Vox amantis, & ardentis amantis est. amore lingua.
 sed superat ista, amore morior. O violentia amoris,
 quomodo tuum fecis, sed etiam occidis!
 Ad Christum, quid dicat. Et quid dicit? Vide
 in Cruce: Sile, & ausculta. O verbum amoris,
 quomodo omnem adamantem confringat! Morior. Et quis
 moritur vitam? Et quomodo morieris, Bonum meum?
 morio occidit? Amor: amore morior.
 Quomodo intelligo te mori, sed dic mihi, pro quo? Expecta,
 Domine, plus non volo: timeo ne respondeas mihi,
 quomodo animam, & cor mihi simul transfigat. Quare mo-
 rior? O mi Amor? Ego ipse dicam: morieris amore
 pro meo aeterni. Verè: atque hoc decebat obedientem
 filium Dei Patris. Acquiesco, satisfactum est mihi,
 quod sciam, pro quo moriaris. Moritur Deus pro Deo;
 quomodo, quod timeo audire, & quod cum cogito, extra
 meum est, quod Christus moriatur pro me. Verum est,
 respondet JESUS, ego morior pro te, & pro tua salute,
 ut te mecum in gloriam Patris mei perducam. Quis est,
 qui moritur? & pro quo moritur? quis pro quo?
 Deus pro me. Quis es tu, Deus meus?
 & quis sum ego?

LIBER

LIBER II. CONSIDERATIO I

AMOR DEI,

Amo ex toto.

Ubes, Domine, ut amente, & ex toto Idipsum ego cupio, ac delector amare te totus, totis viribus corporis, animæ. Amo Deum meum et meum hoc tripliciter. Primo, ut non *contra Deum*, non committendi eum unquam peccatum mortale: Secundo, *contra Deum*, ne etiam deliberate peccatum veniale: Tertio, *omnia propter Deum*, referendo quidquid cogit, quid loquor, quidquid ago, ad gloriam Dei.

O Scala sancti Amoris! Beatus, qui per eam ascendit in coelum, fugiendo primum omne peccatum, deinde etiam leve, ac denique consecrando se in servitio & amori divino!

O mi Deus, hoc est meum desiderium, ex toto odisse quæ tu odisti; & amare, quæ tu amas. Tibi anima mea, Deus meus: tibi vivat manus mea in operando, pes meus in ambulando, lingua mea in loquendo, tibi vivat cor meum longè ab omni amore profano, plenum solo divino. O cor beatum, quod tantum sanctus Amor, purificat purus amor, delectat, & vivificat divinus!

CONSIDERATIO II.

AMOR DEI,

Amor motus cordis nostri.

Materiale cor nostrum docetur, quale debeat esse spirituale in amando Deo. Illud nunquam cessat à motu, & voluntas nostra nunquam cessare debetur amore Dei. Illud est principium omnium motionum corporis viventis, & Amor divinus debet initium esse omnibus actionibus animæ. Illud movetur semper motibus, expulsiivo ejus quod noceat, & attractivo ejus quod juvet: Sic voluntas nostra delectatur amore complecti utilia, & odio sancto averfari

te, & quædam
o, ac delectat
os corporis
um et motu
ut movetur
tendo
io, movetur
ale: Tunc
cogitatio
r eam
ecatum
do le,
ex motu
s nec in
ta lequor
pedim
od fructu
debeat

esu, cordis mei, fac ut istud cor meum sit
are, sicut esse debet: vivat semper in amore,
gore in amore, & fugiat omnem alium amorem,
vultus non sit.
Carneum, vide quis tuus sit finis, ad quem crea-
tu: Ad amorem, ad amorem perfectum, ad amo-
re pulve continous, & universalis: amorem solitarium,
non divertat in te alius amor, præter divinum.
ergo desiderium meum: hoc est propositum,
Deum ac Dominum meum, semper, solum, & in
rebus.

CONSIDERATIO III.

AMOR DEI,

Amor Donum DEI.

Quum donorum, donum super omne donum, est
Amoris divini Amoris Et si Amor est impressio
in voluntatem, ut S. Thomas ait, talis est amor Dei,
est

est donum impressum à Deo amato in animam amantem: donum, quo secum trahit donantem. Non paratur amor à Deo, nec Deus ab amore, nec ab amore quæ unitur cum Deo. *Qui manet incansat, & Deus in eo.* (1. Jo. 4.) O amor divinus, efficacissimus!

Non sic amor mundi, amor sterilis, amor inchoatus non trahit secum rem amatam. Igitur, anima mea *hoc labora, ut videas.* Hic debetur esse tuus finis laborum pro fine non terreno, sed cœlesti, ut videas, & gaudas præmio divini amoris in cœlo.

Ad hoc labora, ut ames: & hic debet esse tuus finis hac vita, fatigari & laborare pro amore, ut potiùs ames divini amoris. *Vnam petij à Domino, unam rem desideravi, donum sancti Amoris, finem cogitationum meorum, finem desideriorum meorum, finem vitæ & mortis, amore vivam & moriar.*

CONSIDERATIO IV.

AMOR DEI,

Amor sine mensura.

O infinitum amorem Dei mei! Non satis habuit donare culpas, remittere pœnas; sed insuper nos donare Gratiâ tuâ, facere tuos veros amicos, & hæredes. Neque hic finem habuit Amor eius, si satisfieret iusticiæ sui Patris, suscepit in se supplicium nos debuimus: suscepit mortem, ut nos vitâ donaret.

O Amor infinitus, amor sine fine, amor sine mensura. Deus amat hominem, & fit homo, ut mori pro homine. Et hic est finis amoris Dei, mors. *In finem dilexit in mortem dilexit.* O amor, qui nunquam desinit, O amoris! Amat, & amat ad mortem, amat usque ad mortem.

O Deus animæ meæ, hunc amorem deus deo, hunc concupisco: amorem usque ad mortem, amorem

in sanguine, morte ob signare amorem. Hic est
 sine fine, amor cum fine mortis. Veni, veni,
 precor, mors felix; da finem & perfectionem amori.
 Quando amore, amore usque ad mortem respondebo
 tui Dei, qui in finem dilexit nos, cum fine mortis.

CONSIDERATIO V.

AMOR DEI;

Balsamum divinum.

Ad conditio est Balsami materialis, ut corpora à cor-
 ruptione præservet: quanto magis Balsamum spiri-
 tuale Amoris divini vim habebit, præservandi ani-
 mam à corruptione peccati? Imò anima, delibata hoc
 Balsamo divino, non tantum non peccat; sed neque pec-
 cat, ut ait S. Joa. 1. ep. 3. Quia dum voluntas Deum
 amat, non potest eum odisse peccando.

Quomodo divina amoris, quomodo conservas re-
 quietem in perfecta pace, & quiete: quomodo
 tuus tuetur in pacifica possessione? quam poten-
 ter defendis ab omnibus suis inimicis! Ecce viam
 tuam ad immunitatem à peccatis: ecce medium
 tuum, quo fias impeccabilis. Ama Deum ar-
 dentius frequenter: *exerce te ipsum ad pietatem.*

Tempus tuum exercitium sit amare, vivere aman-
 te, continuare amorem, perseverare in actuali unione
 cum Deo, & non cessare *voluntate annuente, sed sola
 cogente*, ut Sancti nos docent. Hoc est; si
 tuus cesses ab actu amoris, non sponte id fiat, sed ex
 necessitate, quia necessaria occupationes te impediunt.
 Mox redi ad sanctum amorem:
 sicut magus lapis in alto suspensus, vinculo
 solvato, confestim ruit, ac suo centro
 conjungitur.

GON-

CONSIDERATIO VI.

AMOR DEI,

Pondus cordis.

Est pondus deprimens, & est pondus elevans: *peccatum* est pondus, quod deprimit: *amor* est pondus, quod elevat. *Amor meus, peccatum meum: illo feror, quecumque feror*, inquit S. Augustinus. Sicut natura lapidi dat gravitatem, & motum ad centrum, & quietem in centro: sic Deus dat animæ caritatem, & cum ee desiderium Dei, quietem in Deo.

Ergo duobus preceptis, amoris Dei, & proximi, duabus alis, ad Deum anima volat: & ad Deum volando, quia ascendit amando. O dulce pondus amoris, quod tollit omne aliud pondus: *facilia sunt amantibus, & verus amor nomen infirmitatis erubescit*. Tantum abest, ut amans diffidat, quod placet amato, ut etiam nomen id erubescit.

Sed est animadvertendum, ne amoris divini amor se misceat: quia tunc, anima quasi visum in pennis, volare non potest, pennas inviscari, pedibus habet, non promptas ad volatum. *Amor verum est, peccatis venialibus, ut non metur anima, tamen inviscari, & impediri peccatis, ut liberè volare non possit*. Expediitissima,

locissima est aquila, sed impeditur peccatis. Liberi ergo ab omni pondere peccati, volumus pondere, & alis sancti Amoris.

VI. CONSIDERATIO VII.

AMOR DEI,

Amor halitus animæ.

Illis quondam dixit S. Gertrudi, *Velim amorem*
qui in te conserves, ut homo retinet halitum, &
non perit, sine quo nequit vivere. Est enim amor
 halitus divinus, qui animam in vita conservat.
 Halitus halitus! ô spiritus cœlestis! qui susten-
 tum in vitam æternam, servando immunem à
 doctrina, Domine, planè digna est tuo amore.
 quod corrumpitur, aggravat animam,
 nostræ debilitati. Age quod potes,
 Gratiâ meâ supplebo. Ita est, Amor dulcissi-
 fiet, ut possim per Gratiâ,
 Naturam. Conserva mihi cœ-
 tur amoris: fac ut prius deficiat me
 animæ; prius caream halitu cor-
 quam animæ respiratione. Quidvis aliud liberi-
 quam ut refrigeretur; & intepescat in me
 Illumina me semper novo lumine, accendè
 ignis divini.
 quando propriâ malitiâ victus murmuraverò,
 me nimium pati in tuo divino servitiò,
 pietate tua; sed mox mihi
 castigatione cœlesti: & pro castigatione con-
 visita me sanctâ consolatione tuâ; non
 meis quidem meritis conveniente, sed
 Misericordiæ tuæ.

D

CON.

CONSIDERATIO VIII.

AMOR DEI,

Transformans affectum.

Christus docuit S. Brigittam modum amandi Deum. *Prepene* inquit, *voluntatem meam voluntati tuae* & *tunc certum erit in corde meo, & inflammabitur caritate mea.* (1. Revel. 1.) Ecce modum amandi Deum, anteponendo voluntatem ejus nostrae & in omnibus rebus. Ita unitur cor nostrum cor Deo, & inflammatur sancto ac dulci ejus amore. Delectatur in celestibus ac divina, doctrina uniens corda, transformans affectus, implens animam nostram perpetui gaudii & exultatione.

Idcirco Dominus ibidem subjunxit; *Requiesce in gremio Deitatis meae, ubi nulla voluptas carnis, sed gaudium & delectatio spiritus.* Sed quantum est hoc gaudium? *Est,* inquit, *anima plena gaudio interius, & nec aliud cogitat, vel cupit, nisi gaudium, quod habet.* Est gaudium plenum, & superabundans: nec anima aliud cogitare, quam jubulare in gaudio, potest habere. Et quamdiu durabit? *Oleum viduae non deficit usque quo Dominus dedit pluviam super terram: & oleum gaudij, & exultationis tibi non deficit, usque sempiternum.*

Audiamus conclusionem Christi; *Dilige me solum, & omnia habebis, quae voles, & absque cura te totam impendere meo amor, & de his omnibus ego sum hic solus, sine conjunctione alterius amoris: & habebis citò, quod voles, & abundabis omnibus bonis Gratiae & Gloriam.*

CONSIDERATIO IX.

AMOR DEI.

Amor imitatio DEI.

Alia sunt admiranda, quædam imitanda in
 Deo. Admirandum est, quod sit A seipso, sit
 Principium, & Ultimus Finitis, ac similia.
 Iste sunt virtutes. Quia secundum Philosophum,
 Deus est secundum naturam perfectibilis, & non
 potest transire limites illius. Anima est naturâ
 intellectiva, affectiva, operativa: in his ergo per-
 cepto, imitando Deum in cognoscendo, amando,
 operando propter summum Bonum: sicuti Deus
 cognoscit, amat, & agit.
 Hæc sententia Apostoli, quando exhortabatur ad
 imitandum Deum in Caritate. *Ephes 5. Imitatores Dei
 sicut filij carissimi, & ambulate in dilectione.*
 Virtutis est amare Deum, & imperare ceteris
 creaturis, ut agant id ipsum. Ideo in iusto aliud
 finem esse non debet, quam motus amoris; quod
 est, & agere ex amore.
 Quia Caritas, tanquam Regina, movet omnes facul-
 tates, & virtutes, ad suum proprium finem summum.
 Movet oculos ad videndum, sed propter finem
 movetur manus ad operandum, sed propter
 finem Bonitatis: movet intellectum ad co-
 gnoscendum, sed ad conformandum se voluntati di-
 vine summæ, anima amans Deum, est id ipsum,
 & creaturas propter amorem. Sicut Deus amat se, & creaturas pro-
 pter amorem, & creaturas propter amorem, &
 semper invenitur in Deo, &
 non exiit a Deo, nisi ut revertatur
 ad Deum.

CONSIDERATIO X.

AMOR DEI,

Beatitudo participata.

DUÆ sunt sortes beatitudinis, una meriti, & participationis: amor DEI habet utramque. Quia non solum meretur beatitudinem coelestem, etiam aliquo modo participat consolationem, & gaudium illius dat pacem conscientiae, serenitatem lectui, gaudium affectui, quietem voluntati, libertatem desiderio, & in summa efficit cor, quod omnino purum, tranquillum, felix, beatum, & amatum. Ideo reciproce dicuntur, Beatus & Amatus: habet sanctum amorem, beatus est, & qui est beatus habet sanctum amorem.

Veritatem hanc docet experientia. Da mihi cor mans, possessum ab amore divino. Talis est Dominus mundi; quia est eo superior. Possidet omnia, quia possidet Deum: liberum est ab omni metu, est sine peccato: non speratur, quia gaudet in seipso, quia amat: vivit, vitam Dei: regnat, in regno suo, semper agit festa, gaudendo, & jubilando in gremio in júbilo Dei, quem amat.

O DEUS amate, qui solus beatum facis:
Amor! Amor beare; tibi me inclino,
se adoro, te solum peto pro
dono.

CON

CONSIDERATIO XI.

AMOR DEI,

Amor unius.

Quando anima vivit in quiete & pace? Cùm desi-
bet amari. Quando desideris caret? Cùm
caelestem desideris potita est. Et quando desideratis potitur?
omnem, & desiderat omne bonum, sine omni malo. Quando
enitatur, desiderat omne bonum, sine omni malo? Cùm Deum
tantum, desiderat qui est omne bonum, sine omni malo. Et hic
quod desiderat, neque iri potest ulterius. Verum est
etiam, & desiderat amor Dei sit amor Unius.

Ad unum, unio ad unum, qui est omnia. Qui a-
dit omnia, & omnia non nisi in uno solo Deo sunt:
vult, nisi Deum, unum Deum, Deum & omnia.
ad unum, & ad omnia! Vult omnia in uno,
omnibus. *Ad unum.* Hæc est summa Studii
genius ejus, hoc ei volupe.

Ego non immeritò dixit B. Agidius; *Vna uni-*
tas, unus amor, unus Deus. Petis tranquilli-
tatem, quæ unitatem. Cupis satietatem? quære
unitatem. *Ad unum.* Cogitatio Deum cogitet,
propter Deum. *Ad unum.* Affectus ametur
Deum, propter Deum. *Ad unum.* Actio opè-
retur, sed propter Deum. Et semper spectando ad
Deum, cui beatus in uno, qui est ipsa beatitudo
per suam essentiam, Deus benedictus
in secula.

CONSIDERATIO XII.

AMOR DEI,

In desiderio mortis.

Hic est modus amantium, velle pro inchoatione
 Hic S. Augustinus 4. Confess. 6. Hoc signum
 dedit Christus Dominus noster in tota vita sua, ut
 verò cum dixit Judæ; *Quod facis, fac citius.*
 cupio, illud desidero, illud quero, ad hoc
 mundum. Vis me vendere Judæis? volo ven-
 irradere? volo tradi. Vis ut crucifigat? volo
 Vis ut occidar? volo occidi. Hoc amo, hoc
 quod facis, fac citius. O amor interminabilis,
 inæstimabilis ò dilectio inscruutabilis!

Disce a Christo, anima mea, quomodo
 amare; disce dicere, *quod facis, fac citius.*
 pus *quod facis, fac citius.* Ego nunc, quod aliquid
 rum dierum futura sit ultima vite meæ. Hanc
 ac desidero; veniat ocyus. Moibe, quomodo
 citius. Video te esse mortis præcurforem:
 induciæ? cresce, cresce semper, & ad extremum
 ut impleatur desiderium meum. Mors, quomodo
 fac citius. O chara Mors, quæ mihi es
 quid moraris? Jam tempus est, noli expectare
 tempus.

Idipsum die omnibus rebus tibi molestis,
 frigori, fatigationi, fami: *quod facis, fac citius.*
 Nolo vivere, volo mori. Cupio, diffiteor,
 esse, cum Christo.

CONSIDERATIO XIII.

AMOR DEI,

Amor cernitur in lingua.

Amor divinus est, erit etiam lingua divina.
Lingua est instrumentum, & pulsus cordis: unde,
cor movetur à Deo, eodem motu lingua eietur.
Spiritus, qui sunt spiritus: & crebrius loquitur, quàm
Fulcrum enim, ac divinum est, per divinarum
memoratiem, ad Dei amorem perpetuo co-
stituit, ait S. Greg. Naz. Orat. 26.
O daretur mihi gratia concessi, Sancto illi, qui in
linguis nunquam lassatur: in vanis statim
comparat. Si cor nostrum est templum, lingua erit
animata flacu Spiritus Sancti. Sanctus Amor
universalis motus animæ; movet animam, & omnes
ad suum finem: & sicut movet cor
ad laudandum Deum, ita movet linguam ad laudan-
dum.
O si haberem centum, & mille corda, ad ampliùs
laudandum! Associe mus linguas nostras linguis
angelorum; & unâ cum illis, absque cessatione, semper
laudamus laudes DEI.

CONSIDERATIO XIV.

AMOR DEI,

Amor liberalissimus.

Quis potest animo comprehendere liberalitatem
Divini Amoris, munificentissimi in donis Naturæ,
D 4 pro-

profusissimi in donis Gratia? In ordine Natura
Esse, vegetari, sentire, intelligere: in ordine
naturali, Gratiam, Gloriam, Divinitatem unum
manitati in Christo, & Christum ipsum in Sacramen-
to. *Quid retribuam Domino, pro omni
qua retribuit mihi? Donat mihi summum, quod
in Natura, Intelligere: & summum in Gratia, quod
Christus. Quid retribuam Domino? quomodo
ero? quid potero ei rependere?*

Gratias agite pro nobis vos Angeli Beati, tanta
tantam beneficentiam, & exaltando eam in secula.
Gratias age pro nobis, tu Regina Angelorum, Sanctissima
Trinitati, *Quia fecit nobiscum misericordiam suam.*
Gratias age pro nobis tu, sanctissima & Beatissima Mari-
tas Christi, quia per te, & per merita tua, tanta
bona largitur.

Exulta, anima mea, in benedictionibus Domini
jubila cor meum, in memoria tantorum benefici-
redde tuo Benefactori te totam: redde illi in corde
in cogitatione infinita Bonitatis: redde illi in memoria
in continua recordatione beneficiorum suorum, &
ei linguam in continuis laudibus: redde illi in opere
manum, in benefaciendo semper proximo tuo, in
sua Divina Majestatis.

CONSIDERATIO XV.

AMOR DEI,

Amor vitalis.

Anima creata à DEO ad finem supernaturalis
non solum dat vitam, sed etiam accipit vitam à Deo. Sed & quomodo
vitam corpori, accipit vitam à Deo. Sed & quomodo
differt ea, quam dat, ab illa, quam accipit? Dat vitam
naturalem, accipit supernaturalem: dat miseram, accipit beatam.
cipit vitam divinam: dat miseram, accipit beatam.

ita, quam dat anima corpori, tantum est vita,
 ratis bonis. Non est vita opulenta, non honorata,
 pœcunda: nam divitias, honores, voluptates
 acquirat. Sed vita, quam accipit anima à Deo,
 est tantum vita, sed etiam causa omnium bonorum.
 Vita cum pulata omnibus divitiis cœli & terræ: vita
 ornata omnibus honoribus, divinis, & humanis: est
 vita affluens omnibus deliciis, terrenis ac cœlestibus.
 Vita, quæ verè es vita! in te vivitur memoria re-
 cordatione Dei: vivit intellectus consideratione Dei:
 vivit voluntas amore Dei. Tu es verè aura vitalis
 amoris, per quam anima spirat, ac aspirat ad Deum

Sed ô stulticia, ô cœcitas hominis! Pluris facit
 vitam, quam dat, eâ, quam accipit. Tota
 occupatur in animando corpore, dando illi vitam ple-
 nam miseris, quæ mox rectius mors dicitur, quam
 vita: & obliviscitur, neque curat accipere vitam à Deo,
 quæ vera & sola est vita, causa cunctorum bonorum.
 Vivam ergo cum S. Augustino; *Moriar, ut vivam*; de-
 neque vitam corporis, ut vivam vitam Dei!

CONSIDERATIO

XVI.

AMOR DEI,

Anima Anima,

Quid aliud, extra Christum, potest esse anima ani-
 mæ nostræ? *Christus vita nostra*, dicit Apostolus,
 per suam gratiam, & claritatem vivificat animam,
 sicut illi Esse & operari superhumanum, & supernatu-
 rale. Sicut *vita corporis anima est, sic vita anima Deus est*,
 Augustinus.

O Christe, ô Vita! Per te ego vivo: sine te sum
 mortuus. Vivit in te anima mea vitam divinam, vitam
 cognitionis, vitam amoris: sed cognitionis, & amoris

D 5 non

non alterius, quàm Dei. *Hac est vita aeterna, ut
gnoscam te Deum vivum: hæc, non alia, est imbeci-
ac divina, cognoscere te, Deus meus, & cognoscere
amare te.*

Sed undenam tanta magnitudo provenit anima
vivat vita divina, vita Dei? Mors Christi promerita
quæ est Mors divina, Mors Dei. Præmium retribuitur
merito, effectus causæ: Mors Christi est meritum
nostræ, & vita Divina effectus est mortis Dei.

Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ
buit mihi? Vita mea est mors tua, Domine: pro
morte tuâ, vivo propter mortem tuam. Meum
vere est tuum mori: & mori tuum est meum vivere.
Si ergo per te vivo, tibi vivam, servitio tuo, gloria
tua vita & mors mea, non alium finem habebit, quàm
beneplacitum tuum.

CONSIDERATIO XVII.

AMOR DEI.

Amor se solo pensatur.

Amor solo amore pensatur. Est axioma recipere
in Schola amoris, amorem non alio aut alio
quàm amoris. Si dederit homo omnem substantiam
suam, si non simul det amorem, pro nihilo assequitur.
Amor non vult aliud, quàm Amorem: cuius est
amor, pax & gaudium ejus amor, amore felicitas
tenetur esse. O sanctum amorem, qui tantum deum
Deum, ut eo solo ipsi satisfiat, & oblietetur quicquid
ei debemus!

Si Deus est essentialiter amor, quo alio possit
lectari, nisi amore? O prærogativa & Privilegium
amoris! Ingressus Essentiam Dei: Deus caritas est.
Deus est essentia aliter Amor Non ita, cum dicimus
humilitas est. Non est humilitas, sed causa humilitatis.

obas, ô Amor! Utrumque nomen significat tuam
 curam. Et jam intelligo, quare sic ames. Amor quid
 potest, quàm amare? & qui totus est amor, totus
 amat: & qui est infinitus amor, infinitum amat.

Sed non sic amatur Amor, plangit quidam vir sanctus:
Amor non amatur, non amatur amor! Qui haberet
 oculos tantum ad videndas tenebras, & non ad viden-
 dum lumen, melius eos non haberet. Ita qui amat, &
 non amat: Amorem, melius est, ut non habeat amorem,
 certitatem, nec Esse. Amo Amorem, & aliud non amo
 quàm Amorem.

CONSIDERATIO XVIII.

AMOR DEI,

Suspirium cordis.

Quisus vis nostri Christus Dominus. Thren. 4. Halitus
 Domine, spiritus cordis, aura vitalis, quæ in vita me
 tenet, non est alia, quàm Christus, amor Christi, præ-
 sentia Christi. O mi Jesu, quod corpus est sine respira-
 tione, hoc est anima mea sine amore.

Quid facis corpus? Non desinis respirare. Et tu,
 anima, desinis amare? Non ita, non ita: tu, corpus, spira
 respiras; & tu, anima, suspira & aspira. Et in quem? ad
 Jesum? suspira ad Jesum, aspira ad Jesum. Ecce, Do-
 mine, hoc pactum inter nos: *quoties inspiro, & respiro;*
aura Domine, suspiro, & respiro: quoties spiro, & respiro
 corpore; toties anima suspiro & aspiro.

O Jesu mi dulcissime, spes suspirantis animæ, in te
 suspirat anima mea, & te aspirat cor meum. O suspirium,
 quod penetrat coelum, & pervenit usque ad cor Dei!
 O vis cereæ transixæ! O desiderium animæ amantis!
 anima mea, ad primum principium, quod tibi
 dedit, ut esses: Suspira ad ultimum finem, qui tibi præ-
 parat gloriam.

CON:

CONSIDERATIO

XIX.

AMOR DEI,

Cælestis Ambrosia.

Cibus mensæ cælestis, & ambrosia paradisi
Sanctus AMOR DEI, quo nutriuntur beati Spiritus
& vescuntur in cælo. O cibum dulcissimum, cibum
suavissimum, cibum, qui nutrit vitam divinam
beatam.

Eodem cibo gaudent beati in cælo, quo
Justi in terra sed modo valde diverso. Hic
colliguntur micæ, quæ cadunt de mensa æterni cœpi
Sunt micæ, sed de pane vitæ: sunt micæ, sed
omnem escam terrenam: sunt micæ, sed disponunt
satiætatem cœlestem.

O Ambrosia divina, cibus dignus palato
O dignitas animæ, gustantis eundem cibum cum
Amat DEUS, amat anima, & in eodem
conveniunt: uterque est amor DEI, uterque
amor divinus. Gratias tibi, DEUS meus, qui
non tantum admittis me ad mensam tuam, sed
tuo ipsius cibo me pascis. Gratias tibi, & gratias
in æternum. Fac, obsecro, ut ex degustatione
divini, fastidiam omnem alium cibum
terrenum.

CON

CONSIDERATIO XX.

AMOR DEI,

Amorosa Spiratio.

Materialē Cor nostrum continuò duos motus habet. Dilatationis, & Constrictionis; dilatatur ad recipiendam auram salubrem, constringitur ad vitium expellendam. Similis debet esse vita animæ, duplicique motu moveri, dilatationis affectionem erga cœlestia, & constrictionis erga terrena. O Cœlum; ò Terra! Cœlum ad desiderandum; Terra ad calcandum. Cœlum, patria filiorum Dei; Terra, exilium delinquentium. Erga Cœlum extendatur cor meum in immensum; erga Terram contrahatur in punctum.

Materialē materiale Cor nostrum, aërem expellit, spiritum recipit; aërem inspirat, aërem respirat. Vita voluntatis nostra; spirituale Cor animæ, amorem expellit, & amorem respicit: expellit exitialem suam, & assumit vitalem Dei. Odium & Amor parturunt cor meum: Odium me ipsius; & Amor tui, Deus meus: Nec potest admittere amorem meum, qui expellat amorem tui. Foras, foras omnis amor, qui amor Dei mei non sit: foras Mundus & Caro: foras omne creatum: solum regnetur intus, quod inspiratum est.

Quoniam anima mea, sic hæc tua occupatio: inspira semper, & respira. Inspira amorem Divinum, respira humanum, ut semper purum conserves cor tuum, occupatum in solo

DEO.

CON-

CONSIDERATIO XXI.

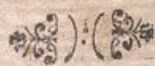
AMOR DEI,

Similis amorì mundi.

Contentus est Augustinus ; ut amor noster ad Deum sit similis illi , quem habent alij erga mundum. *Quales impetus habebas ad mundum , inquit , habeas ad Artificem mundi , in prafat. quanto studio prius curabas res mundi , tanto tendas servitio Dei. Sed hæc est mera indulgentia* fororum , ac dicere volunt , saltem non minorem Deum esse Creatorem , quàm creaturas , & ex d. ligatur incumbendum obsequio Dei ; quã prius mundo laboratur.

Aliàs certè , quantum Creator excedit omnes creaturas , tanto major etiam esse deberet amor illius quàm omnium creaturarum. Quid enim est creatura comparata suo Creatori ? quod unã guttur fontem , atomus unus ad aërem , favilla uno aërem , unum granum arenæ ad terram : & uno unum nihil ad omnia. Quia creatura de se nihil Creator omnia ; omnium enim perfectiorem complectitur.

Quod si ita est , scio , quid faciam. Colligam omnem amorem meum , per creaturas dispersum , & cum uno solo Curatore reponam ; & quamvis eas amem , non tamen amabo , nisi propter Deum , & eo modo quo Deus vult ; ut temper amem Deum , vel in se , vel in suis creaturis.

CONSIDERATIO XXII.

AMOR DEI;

Amor Soli.

SOLO DEO debetur amor, quia soli Deo honor & gloria.
SOLI Deo debetur amor, quia *Nemo bonus, nisi solus*
SOLI Deo debetur amor, quia *Solus est*. Nam
quod est, aut ipse, aut ipse est. O verbum amanti
convenientissimum amato!

Quidit Solus? non erit alio. Tu es homo, sed non
alio homo; quia sunt alij prater te. Sol est unus,
non solus; quia licet non sint, possunt tamen esse
alii Soles. *Solus Deus, unus & solus*: est unus,
non potest esse alius Deus. O infallibilis veritas!
Deus noster, Deus unus est. Videte, quia ego
in vobis, quasi dicat; Cavete, ne perdati Deum;
ne vos inveniatis alium. Si inimicus vobis sit Deus,
non habebitis alium Deum amicum. Si Deus vos in
veniam ableget, non est alius Deus, qui vos inde possit
liberare. Si ergo unus & solus est Deus, etiam unus &
est amor Dei.

Quid heroglyphicum veri amantis? Pinge Cor, & in-
venies Soli. Vis medium quo subito Sanctus evadas?
Invenies te, & in omnibus rebus vocem hanc *Soli*: in tuo
sensu, *Soli*: in Memoria, *Soli*: in Voluntate *Soli*:
in Sensibus, *Soli*: in Sensibus externis, *Soli*: in tuis
facultatibus, tuo officio, *Soli*: Vis reforma-
tionem mundi, ut inde absit omne peccatum? in omni-
bus vocem hanc *Soli*: in Caelo, *Soli*: in Terra,
in Civitate, *Soli*: in palatio, *Soli*: in omnibus
dominiis, *Soli*: Conclude. *Sola Soli: Habeo*
solam unam animam, soli Deo
hanc dabo.

CON-

CONSIDERATIO XXIIII.

AMOR DEI,

Vnitas cum DEO.

AMori proprium est, facere unum cum
*Qui enim amat, amato identificatur, ait Ap-
 Et qui adhaeret Deo, per amorem, unus spiritus
 i. Cor. 6. unitur in uno spiritu, & in una voluntate
 cum Deo. Quis potest cogitare magnitudinem
 jorem, quam hæc sit, impetrata à Christo cum
 Pater, volo, ut in nobis unum sint, sicut & nos
 sumus. Sicut nos unum sumus per eandem voluntatem,
 ita mei fideles unum sint mecum per eandem voluntatem:
 habeant mecum idem velle, eandem voluntatem,
 idem gaudium.*

Ad hanc unionem elevata anima sic absconditur,
 quodam modo non compareat inter mortales, sed
 quasi impassibilis & immutabilis. *Abcondit se
 abscondito faciei tuæ, à conturbatione hominum.*
 Non dixit Propheta, ut notat Augustinus, abscondit
 eos in cælo, in paradiso tuo, in sinu Abrabæ, quod
 omne vilescit, quod Deus non est. Sed abscondit
 abscondito faciei suæ. Abscondit Deus in
 Essentialiam in abyfso suæ lucis, in oceano suæ
 ditatis, in mari immenso infinitæ suæ dulcedinis, in
 det te intra se; uniet te, & faciet te velut eandem
 cum Divinitate sua.

*Et tunc eris liber à conturbatione hominum, nec
 persecutiones hominum tibi non erunt
 molestiam, nec turbatio-
 nem.*

CONSIDERATIO XXIV.

AMOR DEI,

Mors beata.

Illud sunt gradus perfectæ, & violentæ chari-
tatis. *Vulnerari, Ligari, Languere, Deficere.*
Amor Dei vulnerat animam in affectu, ligat in
actionibus, facit languere in actionibus, deficere in pro-
cedendo. Unde cum beata quadam morte, vivit solum
in Deo: amando cogitando, ac desiderando mori
in Deo.

Summa teiplam, anima mea, & vide, an experiaris
vulneratus in te. Sentis Deum in affectu? signum est
vulnerata sis. Non cogitas aliud, quam Deum?
signum est quod ligata sis. Inepta es agendum pro
Deo, ac tantum laboras pro Deo? signum est, quod
languentium. Desideras exire de vinculis
temporalium, & præsens Deo conjungi? signum est, quod in
Deo mortua, & vivas tantum in Deo.

Non affectus experiebatur Sponsa, cum diceret:
Caritate ego sum: tenui eum, nec dimittam.
Languere: anima mea liquefacta est. Et quilibet
graduum est major altero. Primus Deo alli-
quod: sed major est secundus, qui ligat etiam
in actionibus: & hoc major est tertius, qui etiam actione
superat omnes excedit, qui facit animam deside-
rari a seipsa, & collocat in Deo. Precare
Deum tuum, anima mea, & dic ei;

*Vulnera me, liga me, fac me languere, &
deficere in me, & vivere solum
in te.*

E

CON-

CONSIDERATIO XXV.

AMOR DEI,

Amor finis.

DEUS est finis, quia D E U S est Principium
in agendo seipsum habet pro fine, faciens enim
propter suum amorem, & propter gloriam suam.
Si ergo Deus est finis meus, Deus erit mea pax,
quies, vita, perfectio, gaudium: finis generum
omnium virium animæ, omnium passionum appetituum
omnium sensuum corporis: finis memoria, ut cogitem
suum Dei: finis intellectus, ut cognem Deum: finis
affectuum, ut ordinem eos in Deum: finis voluntatis,
num, ut dirigam eas in Deum. O D E U S meus
solus es finis desideriorum meorum, finis cogitationum
finis amoris mei.

O finis sine fine! quando hæc vita mea sanctorum
attinget? quando veniet ad Deum suum? Quando
Deum! ô Deum finem! Non est Deus finis
nec finis sine Deo. Ultimus finis est Deus, & Deus
est ultimus finis. Quando veniam, & quando
quando veniam, & requiescam? Veniam & requiescam
escaam; & non in alio, quam in meo fine
ultimo sine: sine, qui non significat solam
sionem motus, ac desiderij; sed possessionem
pacis, fruitionis gaudij, æternitatis
bonorum.

IO CONSIDERATIO
XXVI.

AMOR DEI,

Petitio Anima.

Non peti à Domino, hanc requiram. Psal. 26.
 Gratia Divini amoris sola sufficit ad quietem cor-
 dis. Magis movetur semper, ac cum respicit polum,
 subito quiescit. Sic anima nostra inquietata circumbit
 libens, famelica, vaga, per creaturas mundi: sed
 appetit amorem Dei, en ibi subito pax & quies:
 non aliud petit, non aliud desiderat; sed dicit: *Inveni-
 tum est mihi anima mea: tenui eum, nec dimittam.*
 Circumivi multum, atque discursi per varias
 creaturas, ut invenirem meum amorem: inveni tandem
 in Deo illum tenebo, ne discedat: sentio magnam quie-
 tem, & pacem.

*Te mihi, Domine, sentire per affectum, quod sentio
 per intellectum. S. Ang.* O quam longa est via co-
 gnoscendi, & quam compendiosa & brevis via amoris!
 Domine, ne celer intellectus præcurrat, ac lentè
 procedat piger affectus: quod teneo cognoscendo,
 non potest etiam complectar amando. O Amor, ô sancte
 Divine Amor, ubi es; ubi moraris? ubi habitas?
 O miserum! quis credat? Es exul à terra; munduste
 habitas: non est tibi, qui te æstimet.

Quidani, quantum aberratis cæci à via? quid qua-
 ritis? quid desideratis? Una est vestra peti-
 tio, *Velle gaudere*: consequi pacem, gaudium, consolati-
 onem. Sed non videtis vos aberrare à via non reperitur
 gaudium, quam in Deo; Appetite ostium cordis sancto, &
 inquit: *inquit*: & invenietis, quod vultis: & *gaudium
 vestrum nemo tollet à vobis*: non habebit finem,
 sed in æternum durabit.

CONSIDERATIO XXVII.

AMOR DEI,

Amor liberator.

Proprium est Amori Divino, cum purus, & patens
est, liberare cor omni molestia, & dolore. *Clas*
haerero tibi ex omni me, non erit amplius labor
ait S. August. 10. Conf. 28. Cum totus ero Dei,
perceptus ejus amore, quanta pace gaudebit cor
liberum omni molestia ac dolore!

Et viva erit anima mea, tota plene. Tunc
verè dici poterit anima mea vivere, cum tota
fuerit vitâ suâ, qui es tu, Deus meus. Cor
plenum Deo, est cor vivum per Deum, in
Divinâ. O vita, quæ sola es vera vita: Beatus
amat, ac te desiderat, sed beator, qui te possidet.

Ex omni me: totis meis viribus, & quantum
sum, in agendo & patiendo, non aliud volo quam
ô Bonum meum, bonum, quod es omne
Renuncio omni alteri bono: amplector
bonum: in te me stringo, tibi me unio, in te me
O felix conversio, beata transformatio: ego in Deo
& Deus in me: ego intra Deum, & Deus in me.

Deus & Ego. Non est, ibi amplius mundus, pro
non infernus, non cælum, non alia
creatura pro me. *Deus*
& Ego.

CON

CONSIDERATIO XXVIII.

AMOR DEI,

Sanitas Anima.

Corpus est *vivum* per animam; *Sanum* per usum
perfectum suarum visum, ad quem movetur ab
anima: Sic anima est *viva* per Gratiam, & Amorem
Dei, & Sancta per usum perfectum Gratia, & Vir-
tutum. O mi Deus, Cor mei cordis, & spiritus mei spi-
ritus, ut anima mea non tantum sit viva in te, sed et-
iam sancta in tui amore.

Quod malum, quæ afflictio, quæ miseria est, si vivat
corpus, at semper infirmum, & sine operatione?
Ita est anima tepida: vivit sed non vitâ perfectâ;
operatur, non sentit divina solatia, neque desunt
maiores, stimuli remorsus, & scrupuli. Libera
se a tali infirmitate. Malo citius mori, quam
vivere in te. Vivat in te cor meum, se vitâ sanctâ
perfectâ: fugiat omne peccatum, non solum grave,
sed leve; nec solum culpam, sed omnem etiam
vitiositatem. Amen semper meum Amorem, & qui-
bus amore perfectio.

Amore, plus quam me: neque me, sine te. Amo,
quidem amore vivo, constante, & forti: amo sine
te amore; unus & solus est amor meus, sicut
unum, & solum est meum bonum,
summum & infinitum
Bonum.

CONSIDERATIO XXIX.

AMOR DEI,

Identitas cum DEO.

EA vis est Amoris, ut, quantum potest amantem
 fiat idipsum cum eo, quod amat. *Qui amat, se
 identificatur: quia amicus est alter ego, ait Augustinus
 in Genes. ad Epist. Hieron. Transit enim in amicum
 amati, quia amat sicut seipsum. Quid ergo dicitur
 Amore Dei? Qui amat Deum Deo identificatur,
 quantum licet creato cum increato: Deus enim
 ego, & ego alter Deus.*

Quis non amaret, si tale est meritum, & mercedem
 vis? Amando Deum, migro in Deum: & quanto
 crescit amor, tanto penitior est unio, unio
 & participativa, quæ communicat nobis Efficientem
 perfectionem Dei. Poteritne aliud magister
 stianus? poterit parvi ducere tantum bonum, quod
 bitur tantum thesaurum?

Sume exemplum B. Mariæ Oegrica, quæ se
 cordis sui, ignem caritatis, oleo misericordie,
 fovebat. Curabat cor suum, ut lampadem accendit
 qua semper divinus amor arderet; & ne quædam
 ma deheret, quotidie nutrebat eam oleo misericordie
 & caritatis proximi. Idem faciamus & nos, ut
 caritate semper propius accedemus & reperimus
 intimam unionem; imò identitatem, ac
 transformationem in
 Deum.

CONSIDERATIO

XXX.

AMOR DEI,

Correspondentia cum DEO.

Quod est naturali rationi valde conformis, amare
 Numm Conditorum, Benefactorem, & Conserva-
 tum. Et qualis est noster Creator, & Conservator?
 quoniam Benefactor noster, quam Deus? quando
 dico Deum meum, amo eum qui me creavit, qui me
 conservat, & quod majus est, qui me destinavit ad altissi-
 mam finem, ad beatam finem æternæ gloriæ.

Quis tantum amorem non amaret? quis non respon-
 det tam munifico Largitori? Magna ratio est,
 ut omnis amor sparsus, ac divisus per creaturas, totus
 dirigatur in solum Creatorem. Amo Deum meum,
 nec aliud volo quam Deum. Solus Deus est amor
 meus: Solus, Deus, Spiritus meus, cor meum,
 vita mea.

O Amor, qui semper ardes, & nunquam extingueris:
 veni in nos, & posside nos, ait, S. August. Veni in nos,
 quæ celestis: flamma divina illumina intellectum
 nostrum in cognitione inhaerentium, & immensorum
 beneficiorum tuorum: inflamma affectum nostrum
 in affectu amore Bonitatis, ac liberalitatis tuæ: Sepa-
 rat cor nostrum ab omni eo, quod tu non es:

& uniaur tibi soli, unione forti, unione in-
 solubili, & æternâ!

E 4

CON-

CONSIDERATIO XXXI.

AMOR DEI,

Cibus Anima.

Amor DEI, cibus anima dulcissimus, & *habens in se suavitatem.* ait S. Bern. *Cibus dulcissimus, quia Dei dulcissimi, qui est ipsa lux et essentiam suam.*

Sed hæc dulcedo in Deo suos gradus habet, plus minusve gustatur. *Dulcis est in meditatione, dulcior in oratione, dulcissimus in contemplatione, superdulcissimus in beatificatione.* O dulcedo inestimabilis! ô cibus vitæ æternæ! Regnet tu dominus super omnes mundi oblectationes. *Vincat gaudium in Domino, donec finiatur gaudium in seculo. Gaudium in Domino semper augeatur, donec compleatur. Gaudium in seculo semper minuatur, donec finiatur.* S. Aug.

Hoc debet esse desiderium Christiani, ut quod attingit, semper augeatur, donec compleatur: *Amor semper augeatur, donec compleatur: dulcedo semper augeatur, donec compleatur: gloria Dei semper augeatur, donec compleatur.* Sed quod spectat ad mundum, semper minuatur, donec finiatur. *Minuatur erga mundum, & oblectatio in rebus mundanis, donec omnino consumatur, & pereat.*

CONSIDERATIO
XXXII.

AMOR DEI,

Puritas cordis.

Cor ferum purgat à rubigine. Amor Dei cor à labe
purum. Cor purum, cor amans; & tam purum,
amans. Utinam cor meum esset plenum cœlesti
gratia, ut totum vacuum inveniretur a culpa! *Fiat cor
meum maculatum, ut non confundar: ac proinde to-
tum immetetur igne cœlesti atque divino.*

*Exaudi orationem tuam, summe Pater familias, mendicis
prope aperiri pulsanti. Exaudi orationem servi tui.
Cor mundum crea in me, Deus, & purificatum purif-
ica à summa Divini Amoris. Cor meum, Deus
habitatio tua: convenit, ut sit longè mun-
dissima pro te superpurissimo. Purissimus est Amor
quo amas te ipsum: purissimus etiam ille amor,
quo venis ad nos: ita purissimus pariter sit amor meus
pro te.*

Debet te amare illa puritate amoris, qua Seraphini
amant: amare te divina puritate, qua tu, Deus amas
omnem: amare te amore tam puro, ut vellem aliud
amare, quàm amor, totus amor, totus amatus, totus
meus tui.

CONSIDERATIO
XXXIII.

AMOR DEI,

Oculus amarusus.

Quia Divinus Amor supponit unum trium luminum,
fidei, vel intelligentiæ, vel Gloriæ; quæ differunt,
E s sicut

sicut stellæ, Luna, & Sol: in hac vita non debemus contenti esse lumine Fidei; sed ulterius progredi ad lucem Intelligentiæ, quod est donum Sapientiæ, donum quod est os Sancti, quo altissime degustamus, ac percipimus mysteria nostræ Sanctæ Fidei.

Hæc Sapiëntia est unio amorosa cum Deo. *in Deum transformatio: non quidem secundum substantiam, sed secundum accidentia: ut ferrum candens, est illuminatus, ut materia formâ informata, ait Gerson.*

Concede mihi, Domine, hæc divinam Sapiëntiam, fac, Domine, ut oculus mei intellectus, sit amorosus: intellectus cum affectu, Fides cum Caritate, Sapiëntia cum divino Amore. *Cognoscam te, Domine; cognoscam, ut sapiam: sapiam, ut amem: et quiescat anima mea, ut materia in forma, lapideus in metallo, & qualibet res in fine.*

CONSIDERATIO XXXIV.

AMOR DEI,

Ars Divina.

Ars est artium, ars amoris, ait Bernardus. *superat & excedit omnem artem: quia est supra humana, sed divina; quam non indultia humana venit, sed Bonitas & caritas Dei. O Domine, qui ab æterno te occupasti semper in hac arte, in modum, quo me continuo in illa exerceam.*

Quanti æstimatur in mundo ars parandi divitiarum, quam multi eam sectantur? quanto studio incumbunt homines mundani? Et tamen hæud æstimatur. Vera divitiarum sunt in amore divino: omne totius mundi comparatum ad eas, *sicut abissi ad mare, arena exigua.*

Qui vult evadere insignis in aliqua arte, debet se exercere in ea, semper instrumenta habere in manu. Ita me gerere debco in arte divini amoris: ut occupatus

bet in amando. Aliarum occupationum quælibet
tempus habet: nulla est continua; sed aliam alia
occupat. Amor nescit interruptionem. Ergo semper
in cessatione, in omni loco ac tempore: & quando
non amaveris, cessa amare, sed cessatio sit amoris causâ,
nulla propter amorem.

CONSIDERATIO

XXXV.

AMOR DEI,

Refugium animæ.

Remedium efficacissimum in omnibus ærumnis, &
necessitatibus est, recurrere ad sanctum Amorem.
Ibi, velut in loco suavissimo, abscondit animam in
habitu sacratissimo Divinitatis. *Abscondes eos in
secretis facies tuae. Non dixit. Abscondes eos in para-
diso. In ligno Abrahæ: omne vilescit, quod Deus non est,*
ut Augustinus.

O dignissima habitatio animæ. Divinitas, & facies
Dei: Ibi anima vivit secura *conturbatione hominum*: ab
omnibus malis, quæ solent esse molestiæ, & turbationes
animæ. Sanctus Amor clavem habet hujus altif-
icantis Divinitatis: & apertâ januâ, animam intro-
ducit in eam, quæ ibi non securè tantum & sine pertur-
batione quiescit, sed etiam feliciter ac beatè.

O divine Amor, potentissime desentor. Sodalis fide-
litate: celestem paradisum *aperis, & claudas*. Non
solum desidero, ut aperias; sed ut etiam claudas: ut
quando eor meum semel intraverit ad thesauros
Divinitatis, nullâ amplius ex causâ
inde recedat.

CON-

CONSIDERATIO XXXVI.

AMOR DEI,

Pactum cum DEO.

AH! vellem semper amare: clamando, *Ergo*
ego amo: sed non scio modum id agendi. Tantum
 mihi permissum non est: ecce cor languet, ac desinat
 etiam lingua. Scio, quid faciam: concede
 Domine, ut agam tecum per signa, sicut tuus
 cogitationes explicat variis gestibus. Similiter
 ego. Cogitatio, quam exprimere velim, est
quod amem. Cupio hoc significare per omnes
 corporis, per omnes actus animæ: volo, ut illud
 tum explicandi meum amorem, non sit cor solum
 lingua sola; sed omnis gestus, omnis passio,
 actus animæ meæ, omnis modus corporis mei, et
 cupio esse veluti pactum stabile, semperque firmum
 duo corda, Dei & meum.

Atque hoc mihi sufficit; quia sic potior
 ut semper amem, dum omnia mea verba, omnes
 gestus mei, omnes cogitationes, motus, & affectus
 anhelitus in vigilia, & in somno, erunt testimonium
 amoris mei erga Deum, ac pro talibus a me habentur
 Bonitatem Divinam, ut pro talibus recipiat.
 mihi vita beata.

Fac, ô Deus, ut hoc pactum nostrum semper
 latum permaneat: equidem pro mea parte, quod
 nunquam in contrarium egero (quod spero, te docuit
 nunquam futurum) volo id, pro non factum
 vel potius pro tali actu, quo non revocatur
 pactum hoc nostrum, sed con-
 firmetur.

CONSIDERATIO
XXXVII.

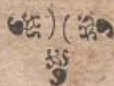
AMOR DEI,

Requies in laboribus.

Malis erit amaritudo, quæ amore dulcis non fiat? Quod non tam grave, ut non levetur amando? Breve cor tam afflictum & gravatum, ut in quietem non sentiat? *Qui amat, non laborat,* sed dignitatis. *Verus amor non in difficultate eruditur;* sed cum ostendere difficultatem in rebus, ad quem dilecti spectantibus.

Verus amor non sentit amaritudinem, sed dulcedinem. Soror amoris dulcedo, Soror odij amaritudo. Enimvero, cor verus amor, qualis est Sanctus Amor Dei, non sentit amaritudinem; quia semper comitatur eum dulcedo; quæ longissime superat omnem amaritudinem corporis.

Quis ergo laborare sine labore, amet, & videbit effectus amoris. De S. Ignatio Lojola scriptum, quod nonni molestia, ærumna, & periculis quibus habuit continuas, in una Dei recordatione, & ipsius amplexu, per summam dilectionem vivebat. Quam primum enim recurrere ad Deum, & in gremio matris, uno velut impetu se coniecit in brachia Dei, sentiebat in anima sua magnam pacem, & cum pace gaudium, ac cœlestem consolationem.

CON.

CONSIDERATIO

XXXVIII.

AMOR DEI,

Amor nostri ipsorum.

Quis crederet, amorem proprium fore deum
cum amore Divino; & eum qui amat Deum
re seipsum; & qui non amat Deum, etiam non
seipsum? Audi hoc ab Augustino: *Qui seipsum
& non Deum amat, non se amat: & qui non se
amat seipsum amat.* Rationem adjungit; quod
non amat Deum non amat propriam vitam suam
quam creatus est: Vitam divinam, quae in cogitatione
& amore Dei consistit: ac proinde non amat seipsum.
Ergo qui non amat Deum, non amat seipsum: qui
amat seipsum, amando propriam vitam, quae
est, amat etiam Deum. *Moritur erga animam suam
vivit, amando Deum.*

Vellem hoc intelligerent amatores mundi, qui
cogitant amare seipsum, falluntur. Non amant
Deum, non amatis vos ipsos. Amate Deum, & seipsum
amabitis.

Ego itaque amo te, Deum meum; & amo
solum, sine me: quia amando te, amo me, & amo
tuo amorem meipsum invenio. Qui amat Deum
quantumlibet solum, amat in eo & partem: qui
tantum partem amat, hic non amat totum. Sed
amo Deum meum, amo me, & omnes creaturas
sed si me amo extra Deum, non amo neque me
Deum. Amo, & amo solum; quia in amando
invenio omnem alium amorem, & in amando
bono omne aliud
bonum.

CONSIDERATIO
XXXIX.

AMOR DEI,

Æmulus Amoris.

Magister noster æmulus est Amoris Divini, qui regnat
in corde Dei. O Amor, pater Amoris, creatus
in similitudine exhibere te debes causæ tuæ. A-
mor in Deo simul est cum summa æstimatione & ar-
dore. Edmo, suspicio, & extollo, summo effectu &
conuoluntatem infinitam, & pulchritudinem æter-
nam in Deo.

Amor, discite amare à summo Amore. *Ama, &*
ama: ita Deus amat: amat, ac totus amat.
Ama, & ama semper: sic est & Amor Dei, amor sempi-
ter, sine interruptione. *Ama, & ama fideliter*, sine
dubio, & quaestione: talis est amor Dei qui bonorum no-
niam non eget. *Ama, & ama non ut homo*, sub-
iactantia humanis affectibus; sed ut Angelus,
ut seraphim, ut purus quidam spiritus, sine corpore,

Magister noster sufficit Christo, Magistro nostro, qui
est perfectus, sicut Pater noster celestis. Igitur
Ama, & ama, ut Deus. Hæc est regula amandi,
in forma amandi, proposita Christiano: *amate,*
ut DEVS; exultate, ut DEVS; vive, ut DEVS.
Abcedatur humanum in diuino: abcedat va-
nitas, accedat diuinitas, & totus fiat
diuinus, ait S. Bonaven-
tura.

CON-

CONSIDERATIO XL:

AMOR DEI,

Aqua saliens.

Caritas per seipsam, vel per Gratiã à se
etã, est fons aqua salientis in vitam æternam.
Semper salit in altum, in cœlum, in æteritatem.
Sicut materialis aqua tantum ascendit, quantum
derat; quia scandendo se jungit primo fonti & origi-
ne. Ita aqua Gratiæ, & Caritatis, quæ à Deo descendit in
mam, ab anima, vel potius cum anima rursus ab
ad Deum.

O mira vis gratiæ cœlestis! Corda gravia,
rata pondere corporis huius mortalis elevat, & in
in altum. Et hoc signum est Gratiæ præsentis
etias in te internos impulsus, & efficaces motus,
in altum levetis: quia est fons salientis, id est, facit
salire in vitam æternam: est aqua, quæ alcedit
vires etiam vasi, in quo est, ut simul ascendat.

Ad cœlum, ad cœlum, ad Deum ascendam.
Deum volemus, ajebatur S. Franciscus. In locum
*in hoc beato volatu consistit quies animæ. *Volare**
requiescam. Simul sunt volare, & requiescere.
mibi, Domine, alas Sancti Amoris. Dentes
ut volet anima mea ad locum suum: Alæ con-
tionis, & amoris: quibus evolet anima in locum
qui es tu. DENS meus: ad locum patris, &

quietis, & felicitatis æternæ
S. Bern.

CONSIDERATIO XLI.

AMOR DEI,

Flamma amorosa.

Lumen Sanctæ Fidei accenditur flammam Sancti
Amoris: quia factum hoc lumen ostendit in Deo
pulchritudinem infinitam, quæ trahit; Pulchritudinem æter-
nam, quæ accendit. Si vis ergo te accendere in amore
Dei, *ama, & ama in lumine.* Præcedat lux, ut flamma
accendatur: aperi oculos Fidei, & vide quàm pulcher,
quàm dulcis, quàm suavis est Deus tuus.
Perge ulterius cum Spe, sperando videre, quod cre-
ditur. Ah quàm cognitio per fidem est cognitio imper-
fecta, non satiat cupiditatem amantis. Spera igitur vi-
dere in unione beatifica videre facie revelatâ, quàm eter-
nitatem Dei immensam: & ita credendo, ac spe-
rando, pervenies tandem ad amorem, ut ames, quod
speras; desiderans uniri cum ipso unione indis-
solubili, unione intellectus & affectus, & post mortem,
in unione præsentis: credendo, sperando, amando.
Non amatur, quod non videtur, neque cognoscitur:
non videtur, quando clausi sunt oculi. Aperi ergo oculos
tantæ Fidei. Experientia docet, quod si videas,
amas; & si non ames, est signum, quod non videas.
Domine, ut te diligam: *videam te lumên oculo-
rum meorum: diligam te, vitam anima mea.* S. August.
cap. i. O videre, ô amare! ô lux, ô flamma,
ô oculus, ô Cor, ô Fides, ô Amor! ô Fides amans,
ô Amor credens! ô Gratia, ô necessaria unio fidei
& amoris! credere amando, & amare credendo:
credere, ut ames; & amare, ut amplius
crescas in fide!

F

CON-

CONSIDERATIO XLII.

AMOR DEI,

Aqua sitim restinguens, & accendens.

Qui biberit ex hac aqua, non sitiet in aeternum. Gratia, vel Amoris Dei, est ejus naturae, in quo est, efficiat liberum a desiderio, & amorem creaturarum. Quia sicut unus gradus Gratiae, & Amoris Dei, dignitate & perfectione superat omne, quod creaturatum & bonum est in tota Natura: ita qui est in Creatura non potest inordinatè appetere aliud bonum in creatura naturali & creatum.

Sed eadem Gratia, quae extinguit sitim, ac desiderium rerum creaturarum, accendit sitim ac desiderium Creatoris! Qui gustant res divinas, quanto plus habent, tanto plus desiderant. Qui bibunt, adhuc sitiunt. Etiam habentes Deum per gratiam, cupiunt habere quod per gratiam non habent. Sicut ait Litanus, ut quem amat ex cognitione oblectat. Fidem, perfecte ament ex visione clara in gloria. Iste effectus Gratiae, Restinguere, & Accendere, non sunt contrarii, sed necessario connexi: quia cum desiderium Dei accenditur, necesse est extinguere desiderium creaturarum; quandoquidem omne bonum, quod in creatura perfectione in infinitum majore continetur in Deo.

Ideo qui Deum habet, is habet omnia, necesse est amplius quidquam desiderare. Hinc dicit, Deus meus, & omnia: in Deo omnia, & extra Deum nihil. Habendo te, Deus meus, qui es totus desiderabilis, & desiderabile. Amo te, Deus meus, qui es totus amabile, & omne amabile. Habendo te, habeo totum in te, & amittendo te, totum tecum amitto.

CON-

CONSIDERATIO

XLIII.

AMOR DEI,

Est omnia.

Ulpianus de mortuo quodam suo amico dicebat;
 Quod fuerit *dimidium animæ suæ*. Et ideo *timebat*
 mori, *ut dimidium viveret, & timebat mori, ne illa*
periret. Si consueque pervenit amicitia humana,
 quid faciet? Si tantum potest unus homo in
 carceribus hominis, quid Deus poterit in corde no-
 strum, cum se totum Sancto Amori dederit?

Ulpianus hoc. Apostolus, totus per amorem transfor-
 matus in Christum. *Vivo autem, jam non ego: vivit verò*
in me Christus. Christus est in ea vita, non pars mei,
 sed totus. O vis amoris divini! tollit me mihi, subin-
 ter: is qui vivit, non sum ego, sed Christus: quia
 meum cogitare, & velle, non est aliud, quam
 cogitare Christum meum, & ipsum amare. Unde sine
 amore non possum dicere, *dimisus sum*; sed simpli-
 ter, *nihil sum*. Sicut Apostolus dicit; *Si caritatem*
non habuerim, nihil sum. Si tum sine amore Christi, sum
 corruptio esse: quia meum esse supernaturale, & Spi-
 ritus sancti esse anime meæ sic dependet ab amore Chri-
 sti, sicut naturale esse, & corporale vivere pendet ab
 anime anime.

Vivere hominis non est aliud, quam uniri animam
 ad Christum. Sic vita anime meæ est uniri per Amorem
 ad Christum. O Deus meus, totum esse meum;
 omnia bona mea! Vivam semper in te, & per te,
 ne moriar, & in nihilum vertar
 in me.

LIBER III. CONSIDERATIO I.

AMOR DEI,

Gaudium DEI.

Audium, effectus divini Amoris, quaedam suavitas de bono dicitur dūm se. Est vitalis quædam inquam sentie cor amans, delectatio in seipsa. Omnis res, ut habet priam bonitatem, licetiam habet prium saporem. Sed ô qualis erit sapor infinitæ ratis Dei? Infinitus cerrè, & generans infinitam vitatem in eo, qui cum Amore degustat. O quæ sola paradisum inebrias! O suavitas, quæ facis omnem animam, quæ amorosè degustat, nitas, tu sola es pelagus, & fons omnis dulcedinis est delectatio, nisi in te, & per te.

Veniant huc mundani, & dicant, quem saporem beant in bonis terrenis absque Deo. Amari sed opertum fictâ & apparente dulcedine. Ac qualiscunque sit ea dulcedo, est exigua stilla & infiniti Oceani suavitatis divinæ. Cur ergo gutta dimittitis fontem? Sed parum hoc est, tula talis est, ut vos ad amaritudinem accendat. Aperite igitur oculos, erigite mentes, & saporem æternorum bonorum: amate æternam

suavitatem Dei: & inuenietis illam solam esse
dignam amore; verum saporem, qui ob-
satiet cor nostrum; veram pacem, quæ men-
tis quietet ac pacet.

O Divinitas Domini mei! tua Infinitudo, tua Im-
mutabilitas, tua Eternitas, tua divina Pulchritudo, ac
cuncto sic absorbeat cor meum, ut mortuum sibi ipsi,
tibi soli vivat.

CONSIDERATIO

II.

AMOR DEI,

Impotens ad malum.

Optimus gradus Caritatis est, languere utiliter, &
mittere animam languidam, infirmam, & impoten-
tem ad peccandum. Anima cum primo amare incipit,
languescit, ait S. Thomas. Hic est primus
gradus quem scandit anima in Scala Sancti Amoris,
ut fugere, & inhabilem fieri ad peccandum. In-
firmas hæc non est ad mortem, sed ad mortem mortis,
scilicet peccati.

O quis mihi det sic languere & infirmari in omnibus
partibus corporis, in omnibus facultatibus animæ! ut
languescam in intellectu, ne amplius cogitem, quod non
conueniat: languescam in voluntate, ne amem ullam
creaturam inordinato affectu. Languescant oculi, ut ad
curiositatem cæcutiant: languescat lingua, ne
loquatur aliquid inconueniens. Ac demique totus sim
languidus, & semper languidus ad peccatum, ad diabo-
lum, & ad carnem.

Languero, Domine, languero, neque curo sanari ab
infirmis, Gloriabor in infirmitatibus meis: in-
firmis omnibus gloria, & omne gaudium meum. Quia
in infirmitate perficitur, & majus gratiæ robur
acquirunt, & magis assecratur spes Gloriæ.

CONSIDERATIO

III.

AMOR DEI,

Potens ad bonum.

SECUNDUS gradus Amoris facit *quære* in
 bonum amatum. *Quæram, & incessanter quæram*
 donec inveniam Dilectum meum. Quæram
 Amorem, 1. ubi quæsit, & invenit eum Sancti
 sua? in profunda cognitione mensipius. 2. ubi quæsit
 & invenit eum Magdalena? ad Sacros pedes Christi
 plorando ex dolore de peccatis. 3. ubi quæsit
 invenerunt eum Sancti Martyres, & Confessores
 ligno Sanctæ Crucis, in doloribus corporis, &
 cordis.

Eccē languoris effectum: quanto debilior
 tanto robustior ad bonum: languidus ad malum
 validus ad vitam. Aspice Sanctos Martyres
 firmos ad malum, ut viderentur non posse
 quàm fortes, & constantes fuerint ad omnia
 heroicarum virtutum.

O Sancte, ac divine Amor: hæc sunt opera
 effectus tuæ virtutis. Das eodem tempore
 & fervorem: languorem erga terram, fervorem
 cœlum. *Languat & ferveat cor meum: languat*
ferveat caro mea: ut non solâ animâ, sed
corpore me distineam in Sancto obsequio
divini Amoris.

CONSIDERATIO

IV.

AMOR DEI,

Indefesse laborans.

Tertius gradus Amoris Divini, facit operari indefessiter. Quia verus amor nunquam est otiosus. Operatur magna, si est: si operari renuit, amor non est, sed Gregorius. Item in hoc gradu Amor non operatur, sed operatur magna, & reputat parva: operatur parva, & reputat pauca: operatur diu, & reputat breviter, Thomas.

Neque hoc est mirum: quia Caritas dilatat affectum, & longum cor facit. Solus Deus est major eo, qui vivit in caritate. Nihil majus est animo habente caritatem, quam cum, qui dedit caritatem. S. Augustinus.

O Caritas, o Amor, dilata cor meum, ad operandum operi sine cessatione, quidquid requirit beneplacitum tuum, gloria tua. Heu me miserum! Si parum laboro, apponit, quod parum te amem. Vellem multo magis, sine fine amare. Da mihi vires, ut plus & sine fine laborem.

CONSIDERATIO

V.

AMOR DEI,

Patientia invicta.

Quartus gradus Sancti Amoris facit sustinere infatigabiliter, magna operatur, & magna sustinet. Non contentus est facere magna, sed etiam pati vult terribilia, tam ad eum mortem. Caritas patiens est, delectatur

ac gloriatur perpeffione: defiderat pati, & mori:
gratior fiat dilecto. Magnum fignum veri amoris
continuo pati: & in eo moritur unus amor, & alius
Moritur amor proprius, vivit amor Dei.

O beata mors amoris proprii, felix vita Sancti Iose-
ph. En meum corpus, promptum ad omnes de-
idem gladius, qui perimit unam vitam, refulefcit
ram: idem ferrum, quod constringit in uno carcere,
libere facit fpatiari per campos cœli: idem tormentum
quod cruciat, me confolatur.

Amor crucians, amor regnans, mortificas, & vivificas.
Totum amorem proprium facifico in tui amoris
amor tui est amor meipfius: Sum fine amore, & in
corde, ut amem tuo amore, ut vivam tuo corde. O
ratio feliciffima, fors beatiffima! dare amorem pro
re, vivere fine amore mundano, ut vivam femper
& divino.

CONSIDERATIO VI.

AMOR DEI,

Amor impatientis.

In quinto gradu Amor Dei facit appetere impatienter
Infundit cordi magnum, & quodammodo impatiens
defiderium potiendi, ac gaudendi summo Beato
quo impatientius defiderat præfentiam Dei, & im-
bilis fuffert mala vitæ præfentis. O impatientiffimus
Amoris patientiffimi! impatientia, quæ generat impati-
ducit patientiam. Beatus, qui est impatientis verus frater,
quia erit patiens in terra.

Da mihi liberos, alioquin moriar, dicebat Iacob
quæ ex impatienti defiderio liberorum, malebat
mori, quàm prole carere. Malens non esse, quàm
quod appetit, esse. Cum quanta ergo vehementer
patientia, tibi est appetendum, quo dato, non
vivet in aeternum? ait S. Thomas.

mihi tale desiderium, Domine: desiderium ar-
 de desiderium vehemens, desiderium impatiens æter-
 num, cœli, Dei, Domini JESU, MARIE Sanctorum,
 Angelorum: ut cum summa patientia paucos istos
 dies, qui adhuc supersunt, ego transigam in adim-
 patione tui divini beneplaciti in omnibus rebus.

CONSIDERATIO

VII.

AMOR DEI.

Amor velox.

In quo gradu Sanctus & Divinus Amor facit cur-
 re velociter: alas addit cordi amanti, ut currat, ac
 prætergrediens omnes creaturas, neque pedem
 moratur illis. Amor ardens, amor anhelans in cursum,
 amor velox: ut qui amat ardentius, currat velocius,
 transgrediens, omnia vili pendens, in uno solo
 summo Bono suam cogitationem, desiderium & affectum
 componit.

Sicut admodum cervus desiderat ad fontes aquarum,
 anima mea ad te, Deus. O fons perennis æterna
 dulcedinum, quando erit, ut ego ad te perveniam?
 quando relinquam ardentem sitim in aquis tuis? quan-
 do erit anima mea, nullâ interveniente creaturâ, solo bea-
 to Deo? quando orietur dies illa sine occasu, lux illa sine
 tenebris, pax illa sine turbatione, felicitas illa sine omni
 molestia? O beata illa anima!

Cum pertransissim, inveni, quem diligit anima mea.
 Amorem meum Amorem sed quando? Cum pertran-
 sissim, quando me dedi cursui, ac velociter cucurri,
 ac præterivi omnia creata, ab imo deorsum,
 usque ad summum sursum: ab infimo usque ad
 summum. Amabo igitur ardentius,
 ut curram velocius in
 via Dei.

F §

CON-

CONSIDERATIO

VIII.

AMOR DEI,

Amor audax.

Septimus gradus Sancti Amoris facit audacem
 Sementer: facit audacem, & magnanimum eum
 est. Sperat & audet grandia: non acquiescit
 dilecti, aspirat ad osculum, ad sacri ac divini baci
 In hac vita sperare, multorum; audere, paucorum
 securitas paucissimorum, qui curent salutem huius
 timore.

O cœlestis audacia, quæ facis cor nostrum
 & magnanimum, ut contemnat modica, non
 tentum mediocribus, anhelet semper ad
 Vide magnanimitatem Apostolorum: Audere
 quit, magis peregrinari à corpore & presentem
 num, deserere corpus, ut præsentem, fac
 uniamur cum Deo. Spiritum generosum: am
 vitam futuram, spernit præsentem: desiderat
 vinam, & humana rationem exiguam habet.

O Sancta peregrinatio, peregrinari à mund
 grinari à nostris inimicis, peregrinari à periculis
 ærumnis mundi: & hoc non longo itinere,
 passu, qui fit in morte; quando anima, rep
 temporis, uno brevi anhelu complet suam
 tionem, & ingreditur patriam, ut gaudeat Deo
 & Regina sua Mariâ. Amo, Domine, amo, &
 eligo peregrinari, eligo præsentari: præ
 esse à corpore, & Deo me
 sistere.

TIO CONSIDERATIO

IX.

AMOR DEI,

Strictus notus cum DEO.

Nonavo gradu Sanctus ac divinus Amor facit stringit
 indissolubilis, astringit animam Deo nodo, &
 indissolubili. Iste gradus est perfectior omnibus
 gradibus; quia illi sunt cum distantia Dei, sed iste
 in unione. Languens distat, querens distat, cur-
 renter distat, & sic de aliis. Sed qui stringit tenet: qui
 tenet, tangit: qui tangit, non distat. In gradibus præce-
 dentibus anima amat, & amatur: querit, & queritur:
 tenet, & tenetur. Sed in isto gradu anima rapit,
 & rapitur: tenet, & tenetur, stringit, & stringitur:
 & una uni per amoris copulam sociatur. S. Thomas
 2^a 2^e q. 270.

Sed animadvertendum est, quod in isto gradu sunt
 duo, sicut hospites transitorij: eunt, & redeunt:
 stringunt, & postea dimittunt. Alij verò sunt, ut incolæ,
 & mansorij: tenent illum, nec dimittunt: ita forti-
 ter stringuntur Deo, ut nulla excusa eum dimittant,
 sed dicant cum Apostolo; *Quis me separabit à caritate
 Christi? nulla creatura. Nullus separat à fonte pollicendo
 vitam.*

Amore, Domine, unione indissolubili: stringo,
 teneo, tango; & tenendo fortiter, nunquam
 dimittam.

CON

CONSIDERATIO

X.

AMOR DEI,

Amor suavissimus.

IN nono gradu facit amor ardere suaviter. Si calore sunt tres differentie, Calidum, fervens & ardens: calor, fervor, & ardor: ita in amoris summus gradus amoris est in ardore: qui gradus calidissimus, & simul suavissimus. Quia qui in hoc gradu, ardet maximè utiliter, & minime perter, & ideo suaviter: magno cum fructu, sine multa cum suavitate.

Sed tales sunt valde pauci. Invenies, ait S. Gregorius inter contemplativos calentes, & ferventes? sed ardentem, qui sedentes in Jerusalem, ignem accipiunt; hoc est, mente habitantes in celo, amore divino. O Seraphini cœlestes, calentes, ferventes & ardentem: (nam seraphicum est calidum, fervens, ardens) temperate, extinguite, perimite ardorem cordis vestro summo ardore. O si arderet cor tuum quàm suaviter amaret!

O amor, ô ardor suavitatis, sine labore, sine dolore, sed neque hoc mirum, si exul à corpore, dolores corporis, inquit Bernardus. Si anima cogitatur sit in corpore, sed alibi, in vulneribus Christi, in vulneribus Sanctorum, non sentit molestias corporis. Non facit stupor, sed amor. Submititur enim spiritus, non amittitur. Non decet dolor, sed superatur, sed contemnitur,

CONSIDERATIO XI.

AMOR DEI.

Similitudo DEI totalis.

In decimo & ultimo gradu *facit amor assimilari tota-*
mente. Hoc est officium Sancti Amoris, assimilare
 naturam exemplari, animam Deo, secundum capaci-
 tatem uniuscujusque. Summus gradus istius similitu-
 tudinis in sanctissima anima Christi, per unionem per-
 sonae Verbi: in aliis creaturis, per *accessum ad ipsum,*
 quod quilibet Christo vicinior est.

Unde inter Christum, & alias creaturas *medium inter-*
medium persona scilicet gloriosissima *Virginis,* quae in cognos-
 cendo ac diligendo, omnium quidem creaturarum personarum
 immensitatem *inestimabiliter excessit.* Et si de Angelo
 dicitur, quod sit *Speculum clarum, clarissimum, imma-*
culatum, incoquinatum, incontaminatum, quid dice-
 re de illorum Regina? In hoc speculo, post illud Christi,
 videntur omnes Angeli, & sancti Dei vident quanta
 eorum gratia, & gloria.

Veneror te Imago beatissima, quae tantum reprae-
 sentas in te, de lucis aeternae immensis splendoribus:
 speculum amorem, in sancti Amoris diviniissimus par-
 ticipas: impetra nobis hunc sanctum Amorem, ut
 semper in eo vivamus, & in eo moriamur,
 ad gloriam tuam, & sanctissimi
 Filij tui, Amen.

CON-

CONSIDERATIO XII.

AMOR DEI,

Amor insuperabilis.

Quid mirum est, ô Amor, si sis insuperabilis
vincibilis, cum sis Amor Dei, qui superari
non potest? Proprium est hoc divini Amoris,
commune cum altero amore, qualis unque sit, con-
rarum. Sicut unum bonum superat alterum bonum,
sic amor amorem. O Amor, tu accipis roborem
objecto, es insuperabilis in Deo, es invictus in Deo,
omnipotens in Deo. Mane in Deo, stabile in Deo,
vive in Deo: & eris formidabilis mundo, terribilis
seculo, admirabilis toti Universo.

Canta canticum Amoris, anima Deo dilecta:
age tuo Benefactori, quia tuum amorem in
Sed ô tu amor meus, qualis es in Deo? quantum
à Deo? Amo, & amabo Deum meum, & aliam
volo, quam Deum. Sed qualis est mea consolatio
considero, quoties Deum meum dimiserim?
dimisi? quid acquisivi? quis me decepit? *Peccatum
meum contra me est semper.* Ego solus sum culpatus,
ego solus peccavi, ego solus cæcus ad tantum
surdus ad tot clamores, ingratus pro tot ben-
ficiis.

Quid retribuam Domino? amorem pro amore
amorem pro culpis, amorem pro offensis. *Veritas
Deus meus, tantum amare te, quantum offendi,
& amplius, & semper amplius amate te
intense, amare te æter-
num.*

CONSIDERATIO XIII.

AMOR DEI,

Amor inseparabilis.

Nequam, cur Amor Dei dicatur *inseparabilis*; quia
licet est insuperabilis, est amor conjunctus DEO,
incomensus, amor penetrans, & unus duplici glori-
ficationis & amoris. O quis mihi det, ut istud
in unum uniat cordi Dei funibus, carnis, & clavis,
in nullo tempore, nulla ex causa possit ab eo separari;
si conjunctio amoris fiat cor unum, unus spiritus,
in eo unitas!

O me felicem, o me beatum, si semper sim unitus
Deo, semper unitus vitæ! Petis istam conversio-
nem? non separetur cognitio, non separetur
a Deo. Considera tuum Bonum, dilige tuum Bonum:
dilige Deum tuum, dilige Deum tuum: oculus sit
affectus Vero, affectus Bono.

Quis est am te summa Veritas: amem te, summa Bonitas:
quæ a te et tecum uniat, summa eternitas.

CONSIDERATIO XIV.

AMOR DEI,

Amor infatigabilis.

Amor est, labor non est, sed sapor est, ait Ber-
nardus. Amor vincit omnem laborem, & talis est
incedo, ut fatigationem non lentiat. Labores mi-
nuunt, & enervant vires corporis; sed Amor reficit,
& au-

& auget vires animæ. Cùm infirmor, potens sum, & debilitatur cito sub pondere laborum, spiritus accipit robur à virtute amoris. Hic verus Amor, Sanctus ac divinus Amor facit magnum quodammodo corpus ad labores corporales, ut magis vegetus erit spiritus ad spirituales? quid in amando?

Vellem totus cor esse, ut possem totus amare: Vellem, ut cor meum, quemadmodum semper movetur ut vitam det corpori, sic etiam semper amaret, ut ferat ac seruet vitam animæ.

Sol non sentit fatigationem dum lucet: neque dum calefacit. Talis est anima, libera a viliōib; renititur amori, sed facilis ac dulcis est ei, & quiescens. Labor est non amare: fatigatio est otiositas, ac paradisi somnus amare, semper, sine intermissione amare.

CONSIDERATIO XV.

AMOR DEI,

Amor invariabilis.

NON variatur Amor, quia non mutatur obiectum, quod amat. Amor enim vehemens, aut diligens non potest non videre quem amat. Nam utitur ut in speculo, Deum suum representantibus. Hic Sanctus in sapientia manet, sicut Sol: Stultus, autem mutatur. Eccl. 27. & qui perfecte amat Deum, semper est immutatus & fixus, ut Sol in sua luce: amator mundi semper mutatur, ut luna in suo splendore.

Quid cogitari dignius, vel utilius potest, quam subjectum esse inconstantie mundi, & vicissitudinum rerarum: inter res mutabiles non mutari: sed eodem statu consistere, constantem in cogitatione

stantem in affectibus: perseverare semper in uno solo
 Amore Amoris Divini, & æternæ gloriæ?
 humanum, in desiderio æternitatis non fixum, stabili-
 non potest ait S. Augustinus. Vis esse stabilis? Firma
 mentum tuum, ne desideres, quidquid vehit in men-
 totum desiderium tuum sit Deus solus. Dic cum
 completa, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum!

CONSIDERATIO XVI.

AMOR DEI,

Amor insatiabilis.

Qui fame uteretur pro cibo, quo plus manducaret,
 eo magis esuriret. Talis est Amor Dei, simul cibus
 & carnis anima, ait Bernardinus. Cibus, quia nutrit:
 carnis, quia facit ore in. *Qui edunt me, esurient.* Eccl. 24.
 anima quodam esurient, ut in hac vita satiati non possint,
 sed quantum in altera.

Ratio hujus quæritur, in promptu est. Nam ob-
 jectum amoris est Deus, in infinitum semper magis ama-
 bilis. Nunquam ergo satiatur amor amando, desiderat
 semper magis amare; quia videt suum dilectum semper
 se magis amabilem. Et quid esset stilla nostri amoris,
 comparata immenso Oceano Bonitatis, & Pulchritu-
 dinis Dei: Ecce vim Sancti Amoris: reddit animam sa-
 turam, & famelicam: Saturam creaturarum, famelicam
 Creatoris: Saturam terræ, & famelicam Dei, ac rerum
 æternarum in celo.

Et tu tamen anima mea, ad amandum tam pigra es!
 amo, amo amorem amo esuriam, amo desiderium,
 & famelicam. Igitur amando crescis in amore, nec in
 amando subistis, semper satuta, semper famelica;
 satuta illius, quod habes, famelica ejus,
 quod non habes.

G

CON-

CONSIDERATIO C

XVII.

AMOR DEI,

Amor insociabilis.

Non admittit socium Amor: qui totum dei est totum. *Deus meus, tu totus meus, & ego non sum tuus?* Singularis est Amor Dei: non potes amare Deum, & creaturas. Singularis est pax Dei: non potes gustare simul pacem Dei, & tui ipsius. Singularis est socium Dei, neque admittit idem cor simul gaudere de viuinum, ac terrenum.

O Amor insociabilis, intelligo bene sensum tuum. Sicut amas creaturas tantum propter illarum creaturam, non propter tuam; ita vis, ut ipse te amem solum propter tuam gloriam, non propter suam propriam. O Amor solitarius, & Amor singularis, & Amor unicus! Talis desidero sit amor meus: ut amem amore solitario eum, qui in seipso est Bonus, & unicum Bonum. *Solus solus, unus unus, & unicus unicus* convenit, Deo; qui solus, qui unus, & unicus est amatus.

Hoc ipsa experientia docet. Sentio in amando me resolvam a pectore: cursu tendit in altum; imo tendit ac Seraphinos transcendit: & ecce in uno momento invenitur extra omne creatum: non videt creaturam, videt solum Deum suum. Non est ibi aliud, quam unus solus Deus: neque aliud erit, quam unus solus Amor, Amo dilectum Bonum meum, & solum Bonum amore solo.

CONSIDERATIO XVIII.

AMOR DEI,

Amor inaccessibleis.

Quibus modis anima tendit in Deum: *accessoribus*
gradibus, vel inopinatis raptibus: vel ambulando,
vel volando: vel adjuta à Sponso, vel rapta à Dilecto.
O Amor inaccessibleis; ô Amor altus, & secretus!
O Amor celestis, qui in mari quodam dulcedinis alis,
oblectas tuos dilectos! Nullus est, qui ad te pos-
sint accedere: opus est summi Amoris, trahere animam

Hic est merces laborum, hic finis amoris, intrare
sanctam *Sanctorum*, ubi absconditum est manna di-
vine dulcedinis: hoc est tertium cœlum, in quod
ascendit Paulus Apostolus: hæc est mensa celestis,
in quam Sancta Magdalena divinis epulis quotidie
participat septies. *O felix hora! sed brevis mora.* O tem-
poris felicissimum, status paradisi: Sed parum durat,
celeriter transit. *Septies in die cadit justus,* de consolatio-
nis celestibus, ad natives misérias.

O Amor, ô Gaudium, ô Suavitas! inaccessibleis
in terra; quia pondus corporis impedit fer-
vorem animæ: Sed accessible in cœlo. In cœlo
ubi nostra patria, pater noster, mater, cognati,
amici: In cœlo, in plenitudine Gaudiorum,
in felicitate Deliciarum.

G 2

CON:

CONSIDERATIO XIX.

AMOR DEI,

Amor reverens.

ANima amans accedit ad Deum, sed cum humilitate & reverentia. Semper duos oculos habet apertos ad considerandum ex una parte altitudinem Dei, ex altera vilitatem propriam. Accipiamus exemplum sanctissima Virgine. *Continuo habebat actualem relationem ad Divinam Majestatem, & ad propriam nihilominus* ait S. Bernardus l. 61.

Ecce in duobus punctis brevem epilogum, *pendium magnæ artis amandi Deum.* Considera duobus moribus inter se contrariis: recto, & humili: sublimi & humili: cretendi, & annihilandi. *anima rectâ viâ ad magnitudinem Dei, & refectionem propriam parvitatem: elevatur in sublimitatem in Deo, in profunditatem suæ vilitatis.* in Deo, annihilatur in seipsa.

O Amor simul fervens, & reverens! Fervor facit ingredi in penetralia Cordis Christi, & ibi dum duo corda, scilicet nostrum & Christi, ununtur & tres, ut duo corda, & duo amores faciant unum Cor, unum solum Amorem. Sed reverentia retrahit descendat ad sacros pedes, & ibi maneat: nec ulterius procedere, donec supernâ virtute elevatum. In hoc exercitio occupatur Sanctus Amator modo cum Maria Magdalena sedem suam ad Sacros pedes, modò cum Maria Matre Dei triumphabunda collocat in sacro latere.

CON-

CONSIDERATIO

XX.

AMOR DEI,

Socius fidelis.

Beatus, qui vivit in Societate Amoris; beatus, qui conyersatur cum illo, ambulat cum illo, agit, loquitur cum illo. Beatus, qui quidquid agit, agit auctore Amore, ait S. Ennodius. l. 2. ep. 7. Beatus ab amore, ut amori obediat. Siquidem Imperator dominatur, semel penetrabilibus cordis infixis Dominus, & velut absolutus Dominus, in omnibus negotiis, regit, gubernat, ac regit.

Va accipere veram methodum, veram regulam, & perfectè vivendi? In omni actione participas cogita, quid te moveat, & quare agas: Amor sit principium, Amor sit finis. Dic initio operis, Amor est is, qui mihi hoc imperat: libens obedi: & quia opus est Amoris, ex amore id agem. Amor sit agendi principium, medium, & finis. Non subintret aliud motivum terrenum, & totum deducatur Amori, in toto regnet.

O vitam felicem felicitate beata, vivere in Societate Amoris, egere omnia in Societate Amoris! Ergo ut in vita, sic etiam in morte, Amor semper sit principium, Amor sit finis.

G 3

CON-

CONSIDERATIO C

XXI.

AMOR DEI,

Amor floridus.

SANCTUS & purus Amor libenter moratur in *lectulo* & inter flores virtutum, præcipue delectatur in *lectulo* Caritatis, Lilio Humilitatis, & Viola Patientie. Floride Amor, quia nasceris ab eodem flore, qui dicitur Flos campi. Ego flos campi, ait, vel ut alij legunt, flos abundantis, flos saturitatis: flos, qui faciat abundantiam omnis boni: Floride Amor, ideo vis, Cor, ubi quiescit totum esse floridum. *Lectulus noster floridus.* Quasi diceret Sponsa, *Lectulus cordis mei totum conspersus est, & halat floribus;* ac proinde dignum est spiritum. Veni ergo Sancte Amor, sibi cor meum tuam quam dignum te habitaculum.

Sanctum exercitium, propria occupatio Christiani, de die in diem ornare animam suam floribus variarum virtutum. Digna est praxis, quam in quodam suo libello, *Testamento Christiani*, quidam sermo proponit, ut offerantur quotidie Sanctissime Virgini, saltem tres flores virtutum, Rosa Caritatis, Lilius Humilitatis, & Viola Patientie: & postea sub mortis extremis *ex illis sertum ipsi compingatur*, pro coronatione diademate venerandi sui capitis.

O mortem felicem, ô beatam mortem! Quod tibi tributum hoc remunerabitur Virgo? Certus hoc præmium fore flores cum fructibus. *Flores mihi, inquit, fructus honoris.* Eccl. 24. *Flores mihi oblati, in mortem fructus dabunt, fructus immarcescibiles honoris & consolationis, in æternitate gloriæ.*

IO CONSIDERATIO

XXII.

AMOR DEI.

Memoria continua.

Non est res, quæ magis animæ nostram tenuitatem, roboret & confirmet nostram debilitatem, quam Consideratio & memoria Divini erga nos Amoris. *Amoremur, & letabimur in te, memores verbum tuum*, vel ut alij legunt, *Amorum tuorum*. Accipimus enim, & fiduciam, cum exultatione & gaudio in Deo, cum in memoriam revocamus magnitudinem Divini Amoris, unicam & solam materiam veræ lætitiæ: quæ ab Amore, velut à prima origine, omnes gratiæ ad nos derivantur è cælo.

Amor: semper amans, quid invenisti in nobis dignum amore? Amasti fortè nostra peccata, imperfectio- nes, ac defectus? Te ipsum, tuam Bonitatem, tuam Divinitatem in nobis amasti: id amasti in nobis, quod tu ipse creasti, Naturam à te creatam, Gratiam à te ipse suscipiam. O quàm bene dicebat S. Apostolus, *non nisi gloriari, nisi in Cruce Domini!* nunquam enim, nunquam gloriaberis alio, quàm in Amore tam magno, quem in Cruce mihi Christus monstravit. Absque Amore: nunquam permittat hoc Deus, ut alius amor vincat isti amori, qui vel tantillum imminuat Sanctum Amorem.

Si amari à magnis personis pollere gratiâ Principum, summorum Regi, tanti æstimatur à mundo, quanto magis æstimandum erit amari à Deo, esse amicum & familiarem Christo, honorari ab Angelis, coli ab omnibus creaturis, suspici ab

Universo?

CONSIDERATIO XXIII.

AMOR DEI,

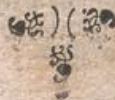
Amor associans.

Magna differentia, ac distantia est inter cives Cae-
ae terrae: inter Beatos, qui vident, ac Vi-
qui credunt: Sed per sanctum Amorem, Solomoni
tatis velo dividimur à Sancto, ait S. Laurentius
nianus: quia per Amorem etiam in isto corpore
tali, *unus omnino spiritus sit anima cum DEO.*

Sed ad hunc finem non satis est charitas quae
requiritur charitas perfecta; Charitas illa, quam
Sponsa, cum diceret Sponso: *Indica mihi, ubi
ubi cubes in meridie. Cant. 1. Vellem, Domine,
nire in meridie. Quid significat merities?* ait Augustinus
*Magnum fervorem, & magnum splendorem: prout
Caritatis, & splendorem Veritatis.*

Hæc perfecta Caritas facit similes Sanctis, &
Beatis Spiritibus. Caritas non matutina, nec
tina, sed meridiana perfectissima, procedens
rissima cognitione, quæ potest haberi in hac
Divina Bonitatis. *In meridie, anima mea, me
cus tuus, in meridie habitatio tua: in meridie*

*in fervore, & in splendore: in fervore
Amoris, in claritate cog-
tionis.*

CON

CONSIDERATIO
XXIV.

AMOR DEI.

Ornamentum animæ.

Nigra sum, sed formosa. Cantic. 1. Debet anima se
recognoscere deformem à suis peccatis, sed pulchram
Amoris Divini. *Nigra ex peccato, formosa ex*
gratia, ait Augustinus. Nigra propter peccata praterita,
formosa per penitentiam. Origenes, Nigra per tribula-
tionem, formosa per coronas. Ambrosius.

Hæc doctrinâ instituit nos Amor celestis, quo
modo consistamus in medio, procul à duobus ma-
lissimis, præsumptione ac desperatione. Non
debet desperare, quod *nigra* sim ex peccatis; ne-
que præsumere, quod *formosa* ex gratia. Hinc
facile agnoscitur discrimen inter Amorem proprium,
Donaum: ille enim deformat suapte naturâ, ille
formatur.

Unde Amor DEI, pulchritudo animæ meæ tu
pulchra & formosus in æterna pulchritudine DEI,
pulchritudine animæ, ut placeat oculis DEI. O corda
desideratis pulchra comparere inter Ange-
los caeli, inter Seraphinos paradisi? Amate, amate:
quia quantum creverit amor, tanto
major pulchritudo vestra
futura est.

G 5

CON

CONSIDERATIO C

XXV.

AMOR DEI,

Amor experimentalis.

Perfectus Amor est amor experientie, qui sentitur & experitur in seipso quidquid res amata sentitur in se. Ad hunc amorem exhortabatur Apostolus, dicebat: *Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo sentit* Philip. 2. Non dicit *Intelligite*, sed *Sentite* con-
 experimentalis, practica, & amorosa. *Megam*
dem sentire Christum in sua Humanitate; magis
illum in sua Divinitate: sed maximū, & inaffirmabilem
quando tanta sit conjunctio dilecti ac diligenti, ut quicquid
cunque agitur circa dilectum, experientialiter sentitur
ipse diligens, ait S. Bernard. ita ut quicquid sentitur
Christus in sua Humanitate, ac Divinitate, sentiat
amans in seipso quasi dolor, & gloria sua
 propria.

Hæc est igitur amanti perfectio, sentire & experiri in seipso sensum amati. Si amo JESUM crucifixum, debet etiam crucifixum esse cor meum: Si amo illum in gloria sua, debet eandem gloriam per affectum sentire anima mea.

Talis erat Paulus Apostolus, de quo dicebat S. Bernardus: *Paulum dico crucifixum cum Christo, & gloriosum cum Christo. Crux & Gloria Christi, erat etiam Crux & gloria Pauli: quia utramque ut propriam experiebat in seipso. O mira vis veri Amoris! Mutat, transmutat, conjungit in unum corda, amores, affectus.*

CONSIDERATIO

XXVI.

AMOR DEI.

Dulcis in amaritudine.

Alios titulos, quos dat Sponsa suo Sponso, Chri-
 stus, unus est, quo nominat eum simul Fasciculum
 Myrræ, & Botrum Cypri. *Fasciculum Myrræ*, inquit,
 & *Botrum Cypri*, *Dilectus meus mihi*. Sed quomodo
 amara amaritudo Myrræ, cum dulcedine Uvæ?
 Quomodo in Cruce Christi! Eadem passio Christi
 amara ab eo, qui amat, fit ei simul myrra & uva,
 amara ac dulcis: amara corpori, dulcis animæ: amara
 carnalibus, dulcis spiritui.

O Passio desiderabilis, & Mors admirabilis! clamas
 ad amantem. *Quid mirabilius, quam quod mors
 vulnera sanent, sanguis album faciat, &
 nimis dolo, & nimis dolore, nimium dulcedinem in-
 ducit, ut quantum crescit dolor, tantum crescat si-
 dulcedo? O Amor dulcis & amarus: vel, ut me-
 dicam, totus dulcis: quia ipsa amaritudo vertitur
 in dulcedinem! O mira vis amoris! Ex amaro planctu
 dulcem liquorem, distillat mel ex amaritudine*

Jam autem quid erunt tuæ dulcedines, Amor pu-
 rissime, quando tales sunt amaritudines? O dulcissi-
 me Amor semper dulcis, ac suavis, etiam in amaritudine!
 Quod mirum, quod talis sit amor? Si consideretur
 origo, reperietur, quod Mater Sancti Amoris
 sit ipsa suavitas, ipsa Dulcedo,
 Deus ipse.

GON.

CONSIDERATIO

XXVII.

AMOR DEI,

Amor cum Amore.

Non descendit in animam nostram Sanctus
solus, sed cum socio: Creatus cum locum
actus cum suo Objecto, Affectus cum sua
Quis id crederet, nisi Veritas ipsa dixisset: *Caritas*
diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum Sanctum
datus est nobis: Rom. 5. datus inquam, etiam
pria sua persona. Nota, Caritas diffusa, Spiritus
Cum dono Caritatis datur ipse Donator, qui
us Sanctus.

Ecce Amor cum Amore: Amor creatus cum
creante. Igitur amando, non aliud amatur
Amor. Amo Amorem Personalem, qui est
Sanctus: amo Amorem Essentialem, qui est
cujus Essentia est Amor. O Deus, o Amor, o Deus
Amor, totus amatus, totus amans! qui vult
est ut dicat Amo: Sufficit hoc verbum, sine alio
turâ suâ tendit ad simile, ruit ad amorem.

Amo, verbum breve, tantum trium litterarum
tum tres literæ valent? literæ potentissime, et
simæ, ait Gerson. Claudunt infernum, aperunt
feriunt cor Dei, exhilarant paradysum. Ad hoc
est: ascendunt, & evolant in Consistorium Sanctæ
Trinitatis, & inde auferunt, ac secum deferunt
rem, & simul attrahunt omnia. Quia Amore est
Pater, Amor est Filius, Amor est Spiritus Sanctus

Et cum tam nobili ac divina Societate,
felix, beatus vivit, & regnat in
omni loco.

TIO CONSIDERATIO
XXVIII.

AMOR DEI,

Canticum Cordis.

Quid rei est Amor? *Cordis gaudium*, *cordis can-*
tionum, & *jubilus animæ*: quia æstimationi
 am sui *affectum*, neque solum præfert increatum
 re: *Beatius*, qui *in-*
 Sanctorum *sed multo beator, qui canit cantica canticorum.*
 etiam *Origines*. Beatus, qui percipit intellectu bona
 Spirituum *sed multo beator, qui per affectum gustat*
 quædam

est amor fructuionis, amor satietatis, quem exer-
 citati in celo. *Sic affici, Deificari est*, ait Ber-
 amatur, *Ergo verus Amor animæ, est affectus cordis;*
 qui est *affectus cordis, est canticum Spiritus.* Ita cantabat
 mater Dei, cum dicebat, *Exultavit spiritus meus*
 in salutari mbo.

Ergo qui vivit semper amando, vivit semper casti-
 tate exultando, vivit jubilando eo jubilo cor-
 dicto, qui *sentiri potest, explicari non potest.*
 caritas cordis amantis, sed veri amantis; amantis
 amantis cælum, amantis æternitatem.

CONSIDERATIO
XXIX.

AMOR DEI,

Amor mellifluus.

Quis interroget, quid sit Sanctus Amor, respon-
 det, *melos, & jubilus: mel in ore, melos in aure.*
 jubilus

jubilus in corde. S. Bernardus. Mel in ore dulcissimum, melos in aure suavissimum, jubilus in corde preciosissimus. Est mel, in cujus comparatione omne nectare pro felle habendum est: est harmonia, cuius comparata omnis Musica mundi, videtur turpis dissonantia: est jubilus, qui spatietur in immensitate Dei, quod infinitate, durat in æternitate.

Quam verum est, quod *meliora sint ubi veritas*, alij legunt, *amoras tui vino!* Suavitas Amoris cum infinito excessu, superat omnem consolationem amoris terreni. Quia, ut S. Thomas ait, *consolatio* vina est *universalis*, quia afficit totum hominem: *timior*, quia penetrat intima cordis: & *durabilior*, non finitur cum vita præsentem; sed durat etiam in æternitate futura. Has conditiones non habent voluptates mundi, ut manifestum est.

Si ergo desideras transferri velut in paradysum, ingredi mansiones cœlestes, bibere fontem vitæ æternitatis, accipere æternum actum Amoris, dic ex intimo corde, *domine, amabo semper versuta bonum.* Per hunc actum melis in lingua, aures resonabunt melodia cœlesti, Cor præ vero gaudio & voluptate, nec sciet, nec sentiet aliud, quam amorem.

CONSIDERATIO XXX.

AMOR DEI;

Sigillum cordis.

Duo effectus habet sigillum naturale: conservaturam, quæ in charta est, ne possit deleri, & prohibet, ne aliud possit inscribi de novo. Idem facit naturale sigillum Amoris Divini in anima: conservaturam, & prohibet profanum amorem. O Amor Divinus, *signaculum super cor meum*, obsigna cor meum, ut non sit mundo, carni, ac dæmoni. *Quod scriptum est in corde meo sanctum*, & purum amorem: non alius amor introducatur.

Amor, quid facis? Necessa; *intende, prospere pro-*
regna. Debella tuos inimicos: prosterne hunc
 lentum, enerva passiones, annihila inordinatos
 stus. *Vexillum super me Amor:* legunt alij. Non aliud
 tequet, quam Amor. O Sancte Amor, Sigillum
 meum! Beatum cor, quod est obfirmatum à te, A-
 mine! Vivit securum & latum: non timet insidias
 que vim foris.

o miserum cor, à mundo signatum! Infelix & mœ-
 ritum: admittit solummodo mala, bonum excludit.
 meum, Domine, *tanquam cera liquecens,* sed tibi
 Amor meus: mundo verò adamantinum: recipias
 celestem, terrenam reiciat.

CONSIDERATIO

XXXI.

AMOR DEI,

Amor abalienans.

S. Ambrosius: *Beatus, qui, factus à semetipso*
divinus, contemnit visibilia. Sed invisibilia ascendit.
 illud Bonum Divinitatis intendit; Bonum illud,
 solum est Bonum, Increatum ac Divinum bonum.
 requirendum putat; quia tenet, quod summum est,
 contemnit omne bonum.

Divina alienatio, o celestis transmigratio: transire
 in celum, à carne ad spiritum, à proprio corpore
 Christi? Et hæc vis est Sancti Amoris. Quan-
 do diliges te Deo per amorem, tantum discedes à te-
 tantum alienaberis, quantum amaveris.

ergo deberet esse petitio nostra continua, *Domine*
me post te. Cant. 4. trahere hanc animam per affe-
 extra hoc corpus: trahere hunc spiritum extra hanc
 animam. Neque cogites, te hoc tractu passurum
 violentiam. *Hæc tractio dulcor est, suavitas est,*
ipsa suavitas trahit, inquit S. Au-
 gustinus.

CON-

CONSIDERATIO

XXXII,

AMOR DEI,

Amabile responsum DEO.

Amo te: responsio Petri fuit, cum Christus ei interrogasset. *Petere amas me?* Neque semel *Amas me?* quoties ei Petrus respondit, *Amo te* quoties in corde nostro, nos à Christo interrogat sicut Petrum, *Amas me?* Quis respondebit eum? *Amo te*; non dicet, *Vellem amare te*; qui amor actus absolutus & efficax: neque dicet, *Amam te*; quia amor est præsens: neque dicet, *Amare te*, sed *amo*; quia amor est non in habitibus sed in actu.

O dulcissime Iesu, Rex cordis mei, sicut interrogatio tua est, *Amas me?* sic debet esse responsum *amo te*. Da mihi gratiam; Redemptor mi, semper te amem amore vero, perfecto, ardente, sentente, & actuali, semper, & in omni loco, actione, & in omni negotio dicam hæc verba *Amo te*; ac citius obliviscat meipsum, quam amoris tui. *Amo te*, hæc sit anchora mea, qua & stabiliar in omni vicissitudine vitæ istius: in cynosura, quæ me feliciter in portum patris ducat: sit meus cibus, mea consolatio, mea thesaurus: sit denique pax, quies, & habitatio cordis mei.

Cor hominis, divino Amori affixum, stabile invenit ait Hugo Victorinus. Non patitur mutationem: semper in eodem modo stabile invenitur: & amando, unam permanet: non dividitur in bona & mala.

nec in plura corda: unus amor, unum cor

& si divinus est amor, etiam cor
Divinum efficit.

CONSIDERATIO

XXXIII.

AMOR DEI,

Canticum Vniuersi.

Non ait, *Omnium una vox est, amo te: omnes*
creaturæ summo concentu concordant in hac voce,
concordat suavissimum hoc carmen Amoris, amo te:
non voce, certè opere. Amo te, Deus meus,
in te, quia voluntatem tuam exequor, sine
intermissione ab ortu ad occasum currendo. Amo te,
in eodem tono terra, quia ad nutum Magni Dei,
in te & firma in meo centro quiesco. Amo te, simili-
ter aer, cænit Ignis, & omnes creaturæ unâ voce
concordant; quia omnes Divinæ Voluntati con-
cedunt, & exequuntur Beneplacitum Dei.
 eadem vox ab æterno fuit in Deo: primò inter ipsas
 voces divinas. *Amo te, dicit unaquæque ad alteram:*
in creatione mundi; quia cum Amor Dei sit
ipsum amare, est creare, amando mundum,
et eum: & creando amat. Felix anima, quæ audit,
intelligit hanc vocem iucunditatis in Deo, & in creatu-
ris, quæ habet aures audiendi suavissimam hanc melo-
diam, quam faciunt amando, Deus & creaturæ. Infelix
autem, quæ perversâ voluntate à tali cantico discordat: &
suæ voluntatis exequitur propriam!
 Scribamus igitur in corde nostro tantum duas has
 voces, *Amo te: nec solum in corde, sed in omnibus*
partibus corporis, in omnia facultatibus animæ.
De in memoria, amo te, per continuam recorda-
tionem Dei: Scribe in intellectu, amo te: ut omnes
cogitationes colligantur in Deum, Scribe in Vo-
luntate, amo te, ne recipiat alium amorem, quàm Dei.
Amo te, vox dulcissima, suavissima. Hæc est nostra
adoratio, & jubilatio, honor & exultatio, virtus & adoratio.
 H AMO

Amo te ex toto, amo totus, & amo totum, Amo totum quia debeo me totum, sine omni diminutione, consecrare sancto & puro amori Dei; & amo totum quia debeo amare totum Deum meum, in seipso & in proximo.

CONSIDERATIO XXXIV.

AMOR DEI,

Professio Christiani.

Professio Christiani hominis continetur in duobus verbis, *Amo te.* Professio respicitur ad statum cuiusque, & originem. Si ergo Christianus creatus ad amandum, & insuper collocatus in statu amicitiae Dei, debet tunc hanc esse suam ut occupetur in amando, & exerceatur in duobus verbis, *Amo te.*

Subleua ergo te mente ad principium sine principio ad Primam Personam Sanctissimae Trinitatis, primum principium *ad intra*, & *ad extra*, funde humilitatis in tuo proprio nihil, de cunctitudine cordis, quemadmodum dicit, *Amicus meus, & Creator meus, a quo per solam gratiam nullo meo merito, accipio esse, & vivere.* Similiter ad secundam Personam Filii, per quem aequalis & consubstantialis primae, dic eodem *Amo te, Deus meus, & Redemptor meus.* immensum thesaurum in finitum mentium accipio: per quem liberatus a peccatis aeternis inventio in possessione aeternae gloriae. Postea ad Tertiam Personam Spiritus Sancti, & dic eodem *Amo te, Deus meus, & Sanctificator meus, a quo collocatus in numero filiorum Dei, & heredes* beatæ.

Sanctissima Trinitate venies ad Virginem, & facies
 eam professionem dicendo, *Amo te*, Mater
 sanctissima, velut unicam post Christum, fiduciam
 meam. Hoc ordine descendes per omnes Cho-
 ros & Ordines Angelorum & Sanctorum, dicendo ad
 quemque, *Amo vos*, Seraphini beati, impetrate
 partem vestri amoris. *Amo vos*, Cherubini feli-
 ces, impetrate mihi partem vestrae cognitionis. Parti-
 cipate meo procedes usque ad ultimum Chorum, & ultimum
 Ordinem Sanctorum.

CONSIDERATIO XXXV.

AMOR DEI,

Scientiarum Compendium.

Verbum *Caritas*, tribus consistens syllabis, &
 quatuor literis. Et Deus *Caritas* est, unus in natura,
 & in personis, & septiformis gratia Spiritus Sancti,
 qui procedit ex Patribus. *Caritas* trium syllabarum est,
 & facit similem Deo, & Sanctissimæ Trinitati: & se-
 ptem literas habet, ut conferat animæ, quam inhabitant,
 septem dona Spiritus Sancti.

O *Caritas* beata, *Caritas* divina! verbum breve
 sed immensum in virtute! *Caritas* breve ver-
 bum, quia via *Caritatis*, & *Amoris* est brevis, ubi via
 cognitionis est longa. Via *Caritatis* est brevis, quia
 & sine medio perducit ad Deum. Non amo-
 rem per amorem creaturarum, sicut cognosco Deum
 per cognitionem illarum. *Breve verbum*, *Amo*: & in
 brevi verbo est compendium totius legis divinæ,
 & longus ac summa Sacra Scriptura, finis operum
 humanorum.

Quid queris? satiare desiderium sciendi, discendo
 Scientias? Tene unum verbum, quod est omne ver-
 bum, & sufficit tibi: quare unum bonum, quod est omne
 bonum, & sufficit tibi, dicebat S. Antonius, Quod non
 possung

possunt facere omnes Scientia mundi, un desiderium desiderium, hoc facit unum verbum Amor. Igitur discere solum hoc verbum, & sufficit tibi.

CONSIDERATIO XXXVI.

AMOR DEI,

Amor plenus mysteris.

Amore. Quis potest explicare significacionem istarum? Mytheria, quæ continentur in scriptura, & vis, quam habent, si pronuncientur, ut opus est toto corde, habent robur destruendi, & abolendi peccata, etiam infinita: Sanctificandi animas, & cunctaque, etiam contaminatam omnibus seculis, & formandi omne cor, etiam humanum ac terrenum Angelicum ac Divinum.

Præterea *Amore*, significat, *Nihil præter te, & desidero te.* Tres divinae doctrinae conclusæ in his verbis: & tres actus perfectissimi, quorum posterior semper perfectior est prior. Primum debeo amare Deum, & nihil plus quam Deum nec simul cum Deo; sed omnia sub Deo. Secundum debeo amare Deum, & omnia, quoad eius modum actu ordinare ad Deum. Tertium (qui est actus perfectissimus) debeo desiderare præsentiam Dei, & desiderio eum laudandi, & eo gaudendi in præsentia.

Dicamus ergo: *Amore. Deus meus; quia præter te: amo te, Deus meus; quia omnia propter amo te, Deus meus; quia desidero te, & cupio esse tecum, exire de carcere corporis, & evolare ad te.*

CONSIDERATIO
XXXVII.

AMOR DEI,

Respiratio & Suspiratio.

Illas veritates animam docet Sanctus Amor, *Respi-*
ratio, & Suspiratio: respirare in Deo, & suspirare
 in bonis Dei, in propriis
 malis. Quia hæc sunt duæ confessiones necessariae ad
 salutem. Confessio laudis in Deo, confessio confusio-
 nis in nobis. *Quia bona mea, Domine, donata sunt:*
malis autem delicta mea, ait Augustinus. Respiramus in
 Deo, & suspiramus in malis. In causam, quia bonum quod
 est in Deo, & malum, quod est in me meum est.
 Quare? *Respirare, & Suspirare:* respirare
 cum gratiarum actione continua pro bonis meis,
 & suspirare in me, cum poenitentia
 & confessione de malis, & peccatis meis.
 O quis mihi det istum affectum! O si possem conse-
 cret cor meum uni continuo suspirio! O si anima
 mea foret digna habitatio Sancti Amoris Aspirantis,
 & Suspirantis! Unicum & continuum exercitium meum
 esset, elevari sursum per aspirationem ad Deum,
 & delectari in infinita Pulchritudinis, ad gaudium &
 dulcedinem; & deprimi deorsum ad meas
 miseras, suspirando & plangendo meum ni-
 tum, nutritum culpis, repletam poenis, immersum
 in miseria. Et hoc est unum inter secreta Divinae
 Providentiae, permutare vices, ab alto descendendi ad
 inferum, & ab infero evolvendi in altum: ab uno aspectu
 ad alterum, ut anima vivat in modo duorum
 locorum, neque cum excessu confidentiae, neque
 cum timore.
 Tentamus ad praxin, quomodo, & quando sit respi-
 ratio, ac suspirandum. Dico ergo, Amor verus
 est

H 3 est

est semper in motu, nunquam cessat amare, sed
semper eodem modo id facit: modo respirat, modo
suspirat. *Dum aspirat*, tempus est respirandi: *dum
elinantur umbra*, tempus est suspirandi. Cum elin-
rietur cœlum, tempus est evolandi: cum elin-
tempus est jacendi, tempus suspirandi. Amabo
semper meum bonum: cum sedabit conspiciet
amabo respirando: & quando se abscondet, suspirando.

CONSIDERATIO XXXVIII.

AMOR DEI,

Amor aeternorum Bonorum.

Donec Amor Dei versatur in medio temporum
& aeternorum, habet temporalia in medio
desiderio: considerando, quod temporalia quae
quae habent à se, nihil sint; quoad ea, quae habent
prope nihil, utpote guttae participationis divinae.
resolve te cum B. Borgia dicendo, *De nihilo nihil
nihil nihil volo.* O resolutionem sanctissimam
simam, quam imitentur, quicumque volunt salvari.
Ex hoc proposito tria bona sequuntur: 1. Libertas
contra omnes tentationes dæmonis. Cùm volens
ponit supervacaneum honorem, divitias, voluptates
respondebis ei, hoc esset contra meum propositum.
Nihil volo. 2. Magna Pax & Quies animi: quia
ber est à desideriis, quæ turbantibus. 3. Perfectio
& Sanctitas: quia tollit omnia eius impedimenta.
sunt inordinati affectus, ac desideria terrena.
est illa annihilatio, sive evacuatio voluntatis, quae
commendata à Sanctis: hæc est abnegatio interiorum
commendata à Christo dicente. *Qui vult venire post me
abneget semetipsum.* Negare seipsum, est negare
ac desideria nimia creaturarum.

Ab altera parte suspicit Amor in altum, ac videt
 qui largitur seipsum, & omnia, omne bonum
 & creabile; corporale, ac spirituale; tempo-
 rum, & æternum: & faciat ad propositum, priori
 intentionem, quo dixerat, *Nihil volo*. Nunc dicit,
non sum parte contentus, volo totum.
 Sic dicebat Seraphicus, *Deus meus, & omnia: Deus
 ac totum*. Et ex hoc etiam sequuntur tria illa bona,
 modo nobis hore. 1. Victoria contra diabolum, qui
 sedet; *Volo totum*: quod mihi offers, non est
 2. Pax, quia explet omnia desideria. 3. Sanctitas,
 quia consistit in possessione (otus boni), sine omni malo.
 Sic legitur in tuo corde: *Temporale & æternum: Nihil
 volo*. Et Sanctus eris.

CONSIDERATIO

XXXIX.

AMOR DEI.

Amor increati boni.

Quid mirabilius, quam amare, & nescire quid ames?
 Quid amo, Domine, cum amote? inquit Augusti-
 nus. Amo forsan pulchritudinem corpoream, si agran-
 tem, suavitatem, melodiam, unionem, complexionem
 boni creati? Non, quia tu non es objectum
 nostrorum corporalium. Quid igitur amo,
 quando te amo, Deus meus? Fortasse pulchritudinem,
 odorem, cibum, vocem, amplexum spirituale?
 Quia ista, quæ cogitamus, etiam spiritualia, tamen
 sunt, finita, & finito modo a nobis comprehen-
 ditur: tu vero es Bonum increatum, infinitum, in-
 comprehensibile.
 Sed ergo id ipsum, Quid amo, quando te amo, Deus
 meus? Forfitan amo quendam lucem, quendam odorem,
 quendam cibum, quendam amplexum, sed impercepti-
 bilium, & insensibilem sensibus, & carnis?
 H 4 Totum

U
E

Totum hoc verum est, sed ad initium reventuar
meum dubium: Quid est hæc lux, quid est
odor, imperceptibilis naturalibus sensibus corporis
& animæ?

Ecce solutionem. Interroga creaturas, & respon-
debunt, *Non sumus nos, quare supra nos.* Totum
quod vides, de rebus creatis, hoc Deus non est; illud
supra omnia creata, Bonum infinitum, & increatum.
Ergo quando te amo, Deus meus, non amo objectum
corporis, non objectum animæ sensitivæ, non odorem
& odorem creaturæ: Sed lucem, odorem, fragrantiam
dulcedinem, omnia increata: objecta nostri hominis
interioris, objecta animæ spiritualis; percipio
propriis viribus, sed Gratia tua, & luminis tui
communicati.

CONSIDERATIO XL.

AMOR DEI,

Vinculum ardens.

Apparuit aliquando Christus S. Brigitæ, & re-
davit Dæmoni, qui etiam aderat, ut inspiceret
Sanctæ, & referret fideliter, quantum illa se
Obedivit ille, dixitque; *Vide vinculum ardens, quod
descendit à te in eam: quod sic cor ejus obligat, ut
aliud cogitet, vel amet, nisi te.* Benedictus tu, Domine
mi, qui etiam per inimicum doces veritatem. O
vinculum ardens, à te descendens! Vinculum
ardentis, quod aliunde provenire, & ab alio doceri
potest, quam à te.

Liga, Domine, cor meum, hoc sacro ligamento
non possit de alio loqui, non cogitare de alio, nec
amare, quam te. Cape, Domine, meum in
cape affectum, & nodis insolubilibus alliga
fixo, ut ego ligatus te sequar, dicendo; *sequar te
cunque ieris, IESV, amor dulcissima.*

sequar te semper, ô JESU: vade quocunque vis,
 et ego te sequar, etiam in astrictu & ligatus, catenatus,
 et in crucem tecum affixus. *Ad crucem? ad crucem. Ad
 mortem? ad mortem. Paratum cor meum, Deus, para-
 tum est.* Prostrabe, mens mea, omne aliud objectum: obli-
 vite, voluntas mea, omnem amorem terrenum:
 Non judicavi me aliud scire, nec aliud amare,
 nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum. Quia nulla
 veritas digna, quæ cognoscatur, est: nulla alia bo-
 nus digna, quæ ametur, quam Christus, & ille quidem
 crucifixus.

CONSIDERATIO XLI.

AMOR DEI,

Extasis Divina.

Mirabilem affectum Divini Amoris! facit ani-
 mam exire extra se, & intrare in Deum: exire de
 seipso propria humanitatis, & intrare in felicitatem
 Dei. *Divinus Amor extasin facit,* ait S. Dionysius.
 Extrahit animam extra se, & supra se. Et quantum supra?
 ad summum, ad Divinum, ad infinitum, ad pulchri-
 tudinem Dei, ad Esse Divinum, ad naturam Dei: ut vi-
 tam non amplius vitam propriam, sed vitam Dei.

Vis exemplum animæ extasim passæ, & primum ex-
 emplum intellectus? *Non judicavi, me aliud scire inter vos,
 nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum.* Tota mea
 scientia in isto comprehenditur, Nolle Christum, &
 esse Crucifixum. Vis etiam extasim affectus? *Vivo
 ego, jam non ego, vivit verò in me Christus.* Vivo ego,
 sed non in me, sed in Christo: quia amor meus est extra
 me, totus collocatus in Christo.

Ecce metas nostræ Scientiæ, ecce metas amoris:
 Christum crucifixum. Ubi est vera Scientia? in cogni-
 tione Christi crucifixi. Ubi verus amor? in amore
 Christi

H s

Christi

Christi crucifixi Scire meum, Christus crucifixus
 scire, ô amare! beatum scire, beatum amare! O
 Divine, Amor extaticæ, experiatur; spiritus meus effu-
 ræ virtutis, sit anima mea, supra me, non infra me,
 supra me, elevor in naturam divinam: si infra me,
 mor in naturam bestialem, inquit Augustinus.

CONSIDERATIO XLII.

AMOR DEI.

Amor Gustus Divini.

Tres modi Amoris distingui possunt: *Amor*
gloriam Dei, amor Voluntatem Dei, amor Gustum Dei.
 Amor Gratiam Dei, fugiendo omne peccatum
 amor Voluntatem Dei, fugiendo etiam veniale
 flum Dei, ubi nulla est culpa, nec mortalis, nec
 Potest ulterius dici, *Amor Gloriam Dei, amor*
passionem DEI. Amor gloriam DEI, tam
 complacendo mihi in divinis perfectionibus,
 dendo, quod tales sint in seipsis, in
 immensæ: quam externam, desiderando, ut
 omnibus cognoscatur, ametur, colatur. *Amor*
 passionem Dei, diligendo ipsius Dei amore, omni-
 turas, quæ sunt bonitas participata à Deo.

Denique dixeris, *Amor imitationem Christi:* qui
 eum eadem voluntate, gloria, gustu Dei, *Amor*
 esse dives, & pauper; honoratus, & spretus;
 & igaorans; tamen ad majorem imitationem
 eligerem potius esse pauper, quam dives,
 temptus, quam honoratus; haberi pro
 quam pro sapiente. Ut S. Ignatius docet.
 est actus Caritatis perfectissimæ, qui continet
 simam imitationem Christi. Amor contemp-
 injurias, amor dolores; quia hæc omnia sunt
 in Christo: amor potius esse pauper, & Christi

habere omnes divitias mundi, & esse Christo
 nis: amo insignia Christi: amo, quod Christus
 : amo sequi Caput nostrum, Exemplar nostrum,
 : amo nostrum primogenitum.

Tunc lacerabitur anima mea in hac vita, cum fuerit
 : amo opprobriis, ac doloribus Christi. Dicant alij,
 : amo Tunc satiabor, cum apparuerit gloria tua:
 : amo sicut alij legunt, Tunc satiabor, cum affle-
 : amo sero ad similitudinem tuam, o Christe meus, &
 : amo meum.

CONSIDERATIO

XLIII.

AMOR DEI,

Epilogus Vniuersi.

Moēs creaturæ ultimò resolvatur in Amorem.
 Nam si quæras, Quare sint? respondebo, Quia
 : amo eas creavit. Si porò quæras, Quare creave-
 : amo respondebitur, Quia illas amavit. Idem dicen-
 : amo am est de S. Scriptura, quæ tota resolvitur in Legem
 : amo amoris. Igitur Amor est finis, & ultima resolutio
 : amo actuum. Hinc dilce, quis debeat esse finis, quæ
 : amo resolutio actionum tuarum. Cùm studes,
 : amo studeas propter Scientiam, cùm perveneris ad Scien-
 : amo tiam, in ea non sistas, sed pergas ad Amorem. Cùm ne-
 : amo gis, finis sane sit lucrum; sed lucri finis ultimus
 : amo debet esse Amor. Cùm cibum sumis, sumè, ut vivas;
 : amo vivas autem, ut ames.

Ecce regulam vitæ æternæ: Omnia propter Amorem,
 : amo amor propter seipsum. Amo, quia amo. Qui amat,
 : amo amat. Et aliud novit nihil, ait S. Bernardus. Quia hic est
 : amo finis, hac est consummatio, hac est perfectio, hac est pax,
 : amo hic est gaudium; quies, & gloria nostra.

O Amor Sancte, per quem omnia, & sine quo nihil?
 : amo per, cum nihil habet, si amat, est dives: ac dives,
 : amo etiam si

etiamsi habeat multos thesauros, si non amat, est pauper. Quia amat, est dives in paupertate: qui non amat, est pauper in divitiis. Ecce modum descendendi, volens congerendi thesauros, Amare. Ama, & hoc latine. *Amo Amorem*, neque aliud, volo, quam amare, & amari, non à mundo, aut à creatura, sed Deo solo.

CONSIDERATIO XLIV.

AMOR DEI,

Amor CHRISTI,

Sublevar Amorem in Deum, sed mediante amore Christi. Audi Apostolum? *Vos Christi, Christus Dei.* Vos estis Christi, 1. velut servi ipsi donati à Domino. *Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam.* 2. ut servi redempti sanguine ipsius. *Enjti ipsi pro magno.* 3. ut servi debiti dignitati ipsius Personae. Ergo toti sumus Christi, tanquam finis proximi & intermediati, debemus à Christo sumere amoris nostrum proprium, amando sacram illam Humanitatem sacram corpus, illam sacram Animam.

O Amor Dei, amor Christi! Doctrina tradita est in oraculo ipsius Christi; *Pater amat vos, quia vos amastis* Job 16. Ecce ut ab Amore Christi hinc ascenditur ad Amorem Christi Dei, secundum Apostolum, prius est regnum Christi regno Dei: & regnum Christi est amare, & amari à Christo: & regnum Dei amare, & amari à Deo.

Hinc idem Apostolus fulminat hanc gravem peccatam contra peccatores, 1. Cor 16. *Qui non diligunt Dominum IESUM, anathema sit, segregatus à numero Beatorum in hac vita, sicut in altera separatus erit a numero Beatorum.* Quia qui recedit à medio, impeditur à fine.

CON.

CONSIDERATIO

XLV.

AMOR DEI,

Sitis ardens.

Sitis, Domine, non materialem aquam, non bonam terrenam, sed gaudia coelestia. *Sitio*, aquam illam, quae potest levare omnem sitim cordis mei. *Sitio* te, aquam vivam perennem, divinam: quae replet omnes appetitus, ac desideria nostra. *Sitio*, Domine, tantam necessitatem, sed remedium non invenio: video bonum, sed vires non habeo ad consequendum: scio, quod vellem facere, sed non habeo robur ad exequendum: Recordate, Domine, quod dixeris, *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Jo. 7.* Sed quomodo, quomodo, quomodo, quali non omnes haberent hanc sitim. Arque omnes desiderant esse beati, ac felices: omnes habent bonum in se. Sed respondebis; Verè habent, sed non est illis, falsarum aquarum Aegypti, quae non solum extinguerent sitim, sed magis accendere. Ego laboro de vera siti, veri boni, quod ego sum. Ideo dixi, *Sitis ardens*: quia tales sunt pauci.

Redeo ergo Domine, ad meam petitionem. *Sitio*, meam aquam Divinitatis tuae, in qua sunt haec duae concordes, quae omnem sitim extinguunt. Infinitas & eternitas: omne bonum, & per omne tempus, summum bonum, & summa duratio; infinita intensio, & infinita extensio. *Sitio*, pro aliqua relevatione, Millium consolatorum tuarum, quibus in hac vita regnas servos tuos; sed his non scior: aspero ad illam misericordiam, ad illam inundationem, ad illud dilavium, quod *habitare facis* in vita futura. Illae interim sunt, hoc in desiderio.

Sed progredior ad secundam petitionem. *Sitio sitim*. *Sitio* vis, o dulcis Amor, extinguere meam sitim plenam.

plenitudine tui gaudij; saltem eam non adime: sed
ardeat semper, & flagret cor meum desiderio
siquē talis hæc sitis, ut omnem aliam tunc ad
Sitio Domine, sitio sum: cupio sitim tuam habere, &
ea semper crescere, donec ardor ejus consumat hanc
tam brevem, & in æternum permuet.

CONSIDERATIO

XLVI.

AMOR DEI.

Sapor DEI.

GAudet cor veri amatoris, in amando Deo hoc
cedere inexplicabili, ineffabili. Sentitur, & non
gnoscur: experientia, non intellectu percipi
stat, & non scitur, quid sit. O sapor Deitatis, dicitur
paradisi, suavis infinita! Saporem quidem tenet,
Bernardus, *dulcem adeo suavem adeo, & conferre
ut, si perficeretur in me, nihil ultra quererem. Sicut
tenere, & ruminare volo, & ad judicium ejus
statim transire:* O sapor generosum, & in
ctuosum! simul primum ingreditur animam, &
eo corde omnem aliam affectum, ac desiderium
terreni.

Da mihi, Domine, *vidtricem hanc delectationem*
hanc sanctam ac divinam consolationem, ut cum
portem victoriam de inimicis meis, purificem
ab omni eo, quod tu non es, & amplius crescam
in tua tui divini amoris.

Sed quis erit dignus tantâ gratiâ? Audi S. Basilium
*Qui nullam presentis vite recipit delectationem, sed
illum quem diligit, medullitus suspirat, servat, &
anxiatur, Qui te liberum, & remotum servat
delectatione mundi, quamvis licita, sed non recedat
& omni sua cogitatione, desiderio, & affectu suspirat,
anhelat ad æternum, & summum Bonum, quod*

Sapor mellis iudicatur dulcissimus omnium:
 Sapor enim Divinitatis, quæ est infinita dulcedo,
 tanta suavitas, communicata Palato animæ, & intimè
 pervians illam?

CONSIDERATIO

XLVII.

AMOR DEI.

In amore proximi.

Nulla in re ita relucet Amor Dei, ut in amore pro-
 ximi. Christus ascendens in cælum, reliquit sub-
 stantiam in terra, & vult, ut quod sibi debemus, præste-
 mus proximo: *Quod mihi debes, ait apud Augustinum,*
solve: & quod huic feceris, mihi faceris. Considera,
 quantum debeas Christo: non unam, sed centum, &
 octo vitas si haberes. Has igitur omnes debes proximo
 cui Christus debitum nostrum totum transfecit,
 ut transportaret; proximo solvendum est, quod Christo
 debemus.

Cum ergo necessitas aliqua proximi tibi occurrit,
 cogna Christum dicere tibi in corde; *Huic solve, quod
 mihi debes.* Et quid Christo debes? omnia: quidquid
 habes: quidquid habes: omnia ergo proximo debes ex-
 pendere.

Considerabo ergo meos proximos, tanquam totidem
 Christos, totidem substitutos, totidem (ut ita di-
 camus) Vice Christos, qui sunt in terra loco Christi, ad
 agenda ipsius eredita. O quam male hactenus solvi
 Deo meo! Nesciebam obligationem, quam habui: quia
 tantum ex Caritate, sed certo modo ex iustitia de-
 beri, quantum possum, satisfacere meo proximo.
 Habebam ergo Deum meum in seipso, amabo eum in sua
 imagine; impendam me servitio ejus, quantum
 potuero: præbebo manum proximo,
 offeram eor Deo.

CON-

CONSIDERATIO

XLVIII.

AMOR DEI,

Amor congregans.

Proprium calori est, *Segregare, & Congregare*.
 rare à semetipso res diversas, & unire inter se.
 Talis est vis Amoris Divini: *Separat pretiosum à
 Separat spiritum nostrum ab affectu rerum corporearum,
 & uniat cum Deo spiritu incorporeo.* Creatura
 cum suavi quadam sympathia cum Deo. *Ambo
 ambo immortales, ambo perpetui, ambo inextinguibiles.*
 S. Thomas, *opusc. 61.* Hinc anima non potest
 quietem in alio: & si turbulentia passionum non
 direr, tenderet naturaliter in Deum, tanquam in
 centrum, & ultimum finem.

O doctrinam cœlestem! beatus qui intelligit
 Anima est spiritus, non corpus: quid habet
 gocij cum rebus corporeis? *Non magis anima
 auro, quàm corpus vento.* Spiritus alitur
 anima nutritur Deo. Amor Sancte, amor pure
 grega, & congrega. Separa meum spiritum à corpore,
 uni cum Deo.

O anima, ama, si animas: quare vis dare vitam
 poti, & non vis recipere vitam meliorem à Deo?
 quanto melius est amare, quàm animare! Ego
 impedit amare, *moriar, Domine, ut te amem.*
moriar, ut amem: & amem, ut moriar,
 ait Augustinus.

CONSIDERATIO
XLIX.

AMOR DEI,

Congratulatio DEI.

pulcherrimus actus divini Amoris est, Complacentia,
 Gaudium, & Gratulatio de divinis perfectionibus,
 Dionysius Carthus. Complacet mihi, Deus
 & gaudeo, quod sis, quies: primum Esse in in-
 finitatem, potentissimus in Omnipotentia, infinitus
 in bonitate, omnipræsens per im-
 mutabilitatem, semper durans per æternitatem. Gaudeo,
 quod quies: summa pulchritudo, summa dulcedo,
 & bonitas omnis boni, Oceanus omnis perfectionis, abyssus
 silentiæ, quæ est, & esse potest.

Sed quia Amor amat bonum, quasi proprium, tan-
 tum sibi conveniens, tanquam propriam perfectio-
 nem, tam gaudeo tuis perfectionibus, gaudeo etiam
 meis: quia eadem, quæ tuæ, sunt meæ: tuæ per
 gratiam, meæ per gratiam. Independentia tua, etiam
 mea: Omnipotentia tua est meæ; mea est tua pulchri-
 tudine, dulcedo, immensitas, & æternitas: & in summa,
 Deus est Deus, actorus Deus, erit & meum, quidquid
 meo est, & omnis divina Perfectio.

Quare, o meum dulcissimum Bonum, quando te no-
 tas, S. Scriptura, addere soles Sancto Nomini tuo
 hunc titulum *Tuus*, dicendo, *Ego sum Do-*
minus DEVS Tuus: unus est Deus Tuus: adorabis Do-
minus Deum Tuum. Et vis dicere; Sum Deus tuus,
 id, quod sum, tuum est; quidquid habeo,
 est. Overbum dulcissimum! Siste, anima, &
 responde, quid sit hoc *Tuum*; & responde dicendo
 cum David; *Tuus sum ego: Tu totus meus;*
 & ego tuus.

I

CON-

CONSIDERATIO

L.

AMOR DEI,

Sagitta amorosa.

Apparuit quondam Dominus cuidam Sacerdoti aurea Sagitta in manu, quæ cor eius percussit, & reliquit cum eo vulnere tres affectus: 1. nauseam omnis creaturæ, 2. desiderium ingens coniungendi, & uniendi se cum Deo solo. 3. volentiam animæ separata à corpore, & inmensam nebulam Amoris.

O Sagitta amorosa, quis mihi dabit, ut à te recedam cor meum? Tunc spernerem, quidquid creaturæ ac desiderarem soli Deo coniungi: & anima mea separata à corpore non amplius impediretur à corpore Deo meo, amor animæ meæ, non desiderarem quàm vulnerari, & mori; vulnerari à te, mortem vulnus, quod sanat; mortem, quæ tribuit vitam.

Ecce omnia creata non possunt tibi dare quod aut pacem: non habeo, quod tibi valeat.

quod video: ætumo solum, & unicū Creatori.

Hic solus est Deus meus, solus obiectum amoris, & omnis desiderii mei.

ERAPHINI
LIBER IV.
CONSIDERATIO I.

AMOR DEI,

Odiū nostrū.

Mo DEū meū, non solū quando volo
bonū ipsius; sed etiā quando nolo, &
aversor malū ipsius, quod est peccatū.
Dum igitur odi meipsum, tanquam princi-
piū & causā peccati, amo Deū, Odiū
meū, fidelis comes Sancti Amoris: Sancti fratres,
ex una matre! Quia unus habitus Caritatis est utri-
usque principium, Sancti Amoris Dei; & Odiū
meū ipsorum, & peccati. Debeo verō odisse
meipsum, & propriū corpus, non solū propter pec-
catoriam peccatā, sed etiā propter præterita, ut ulciscar
injuriās in Deū patratas.

Hæc scalam Jacob, ubi Angeli Sancti semper Deū
adorabant, & ascendendo in cælum, & descendendo
in terram. Ita veri servi Dei semper sunt occupati in
Amore Dei, vel ascendendo per amorem ad
Deū, vel descendendo per odium sanctum erga se-
ipsum. Oderim igitur meū corpus, ut infectum halitu
peccati originalis peccati, ac profus contaminatum
per inclinationibus, & fomite peccati.

Miser anima, ubi es? in quali carcere? in qua habitatione? Quæ semper agit ruinas, cum per te continuo te perimendi. *Quis me liberabit de morte mortis hujus?* quia semper inclinat in mortem. Da mihi gratiam, Domine mi, ut agnoscam meum inimicum, & cum tractem, ut talem, & eum rationi: & ut odio prosequendo meipsum per magis amem te, summum Bonum meum: & semper in odio ejus, qui hoc meretur; & in odio ejus, qui dignus est amore: odio mei, Deus meus.

CONSIDERATIO

II.

AMOR DEI,

Separat animam à corpore.

SANCTUS ac divinus Amor, non est amor que; sed est amor purissimus, & spiritus terminatus in summo, & increato spiritu, quod est anima. Ita divinum oraculum: *Dei; & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate adorare. Io. 4.*

Quisquis ergo desiderat esse in numero Deum, & admitti ad Scholam Divini Amoris, sibi vivendum esse, sicut de S. Paulo dicit Chryl. *Sicut nuda anima sine corpore; ac si foret purus spiritus: & quasi anima ejus tantum ad suam carnem, non eam informaret, sicut Angelus ad corpore assumpto.*

Ama igitur, anima mea, Deum tuum: ama in spiritu; ama extra corpus & sensus, ama in totis viribus tuis, ex toto corde, ex omni

quando cato te tentat, cogita, te esse spiritum.
 cum possit tibi cum carne & sanguine? cur ita vilescas,
 ubi deus in te? Et si spiritus es in creatione,
 in predestinatione; debes etiam esse spiritus
 in conversatione, conversando cum spiritibus cœle-
 stibus, & amando ac desiderando bona spiritualia,
 ut non sis in terra.

CONSIDERATIO

III.

AMOR DEI,

Separat spiritum ab anima.

Mor Dei non habet solum vim, separandi animam
 a corpore, sed etiam dividendi spiritum ab anima.
 que trahit, ac transfert in Deum partem superiorem
 animæ, que est intellectus & voluntas, relinquendo
 partem inferiorem in corpore. *Felix divisio, ait Gerson*
Richardo, & mirabili separatio! Quod corpulentum
animæ remanet: & quod spirituale est, usque ad con-
versationem divinæ gloriæ sublimatur.
 Hic debet esse finis Christi-ani, hæc tota ejus occu-
 patione, separare spiritum ab anima; non perimitendo
 partem, partem nobilissimam ac dignissimam, ver-
 tam; sed curare, ut assurgat in altum. Hinc di-
 scimus, nec sine magna ratione, quod *anima sit magis*
amata, quam ubi animat. Quia ubi amat, ibi repe-
 ritur cum nobiliore sui parte, intellectu & voluntate;
 ubi non amat, ibi est tantum cum parte minus nobili,
 insensante & vegetante. Sorsum ergo, cor generosi-
 m. ad altissimum finem, qui Deus est, conjunge
 spiritum tuum spiritui Dei tali ratione qua faciat, ut
 sint unus spiritus: quemadmodum Apostolus docet;
qui deus est, unus spiritus est.

O beatam unionem ! quæ sequitur ex alia beatitudine a
paratione ; quâ separatur spiritus ab anima , bonæ , sed
cum Deo. En , ô mi amantissime Deus , doctus & sanctus
consecro , pro omni tempore & æternitate , meam in
meum spiritui tuo , spiritum creatum increato , et spiritum
ram Creatori. Totus intellectus meus occupabitur per
per in tui sancta cognitione , & tota voluntas mea amet
tuo sancto amore.

CONSIDERATIO IV.

AMOR DEI,

Separat spiritum à spiritu.

Hic est ultimus effectus , & quasi summa in
ris divini : quia anima , Deum perfecte
sic unitur , intimatur , ac transformatur in illa
pelago infinitæ bonitatis , ac dulcedinis Dei ,
nostra dimittat seipsam : inquit Gerson. Hoc
dat seipsam , & acquirat Esse divinum : non quod
iat propriam creatam essentiam ; sed quod
esse permanendo , non cognoscat , non amet ,
tiam aliud , quàm Deum : & si cognoscat ,
seipsam , cognoscat & amet in Deo , & solum
Deum.

O felix mutatio , & beata conversio ! Corp
vertitur in spiritum , spiritus in Deum. Corpus
naturam corporis , induit conditiones , ac proprie
spiritus : & spiritus creatus , manens creatus
mit attributa , & perfectiones Dei. Hac longin
opera , & heroica facinora Divini Amoris ,
carnem in spiritum , & spiritum in Deum.
ia altera vita plenè perficitur , ubi corpus erit
penetrabile & immortale ut spiritus : Spiritus

alia veniens ad statum gloriae, erit ut Deus, non per effen-
na, & unum, sed per participationem.

Sanctissime, ac purissime Amor, sentiam, ah sen-
are, in me vim tuæ operationis. guberna corpus, ut ser-
vato, et spiritu: rege spiritum, ut serviat Deo. Corpus
occupat spiritum, tanquam suam perfectionem: Spiritus
ammet Deum suum, tanquam suam beatitudinem,
solum finem. O quando videbo me liberum,
libertate filii Dei? quando perfecta pace, &
gaudebo? ut quidquid vale spiritus, velit &
deus: & quidquid placet Deo, placeat & spiritus.
Deus meus; trahere me ad te: trahere, ut traham.
Traham ad me carnem, quando spiritus meus fue-
rit ad te.

CONSIDERATIO

V.

AMOR DEI.

Finis operum Christi.

Quem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut
extendatur? Descendi de caelo, ait Christus, non
volui hanc, quam ut accendam, & inflammem corda
humanum igne Divini Amoris. Igne donato à Patre,
promerito à filio, applicato à Spiritu Sancto. Christus
meretur & meretur amari: Spiritus afficit, & facit amare,
S. Bern. Pater æternus donat Amorem, sed per merita
veris Filij; & Spiritus Sanctus applicat eum gratiâ suâ,
sed propter merita Christi.

Si ergo finis operum Christi, & fructus meritorum
est, est donum Sancti Amoris; idem debet esse finis
nostrum: Sperare propter amorem; fatigari & la-
borare, ut in divino amore crescamus; non permit-
tendo, ut captum bonum: tantus thesaurus sit curiosus.

Amemus, & petamus perfectionem huius amoris. O si
 Patre aeterno, tanquam praemium ex iustitia deo
 meritis Sanctissimi Filij sui: & cum sit merita
 finitum, etiam infinitum deberet esse praemium
 Amoris.

Vellem amare Deum, quantum Christus promeruit
 eum a me amari: vellem amare eum illa sanctitate
 & perfectione, quam promeruit Sanguine innocen-
 tioso: vellem amare quantum deo: vellem amare
 omnes partes corporis mei, omnes vires animae
 omnes cogitationes, intentiones & affectus
 non spectarent, ad aliud non aspirarent, non
 agerent, quam ut semper, & ubique amarent
 ultimum finem, summum bonum meum: nec
 vere propter aliud, quam propter amorem.

CONSIDERATIO VI.

AMOR DEI,

Ad Exemplum CHRISTI.

Disce, o Christiane, à Christo, quomodo
 Christum, inquit Bernardus. Exemplum
 imitari debemus in amando, est perfectissimum
 Christi. *Disce amare dulciter, amare prudenter,
 re fortiter.* Debemus amare, 1. *Dulciter*: ut
 dulcedo, & suavitas amoris Christi, vincat, & carnis
 ex corde nostro falsam, & apparentem dulcedo
 Carnis, & mundi. 2. *Prudenter*: ut non solent
 sideremus consequi Sanctum Amorem, sed etiam
 ripiamus media proportionata, & efficacia ad
 quendum. 3. *Fortiter*: non cedendo, sed resistendo
 viriliter omnibus rebus contrariis quae impediunt
 Sanctum Amorem.

O si esset omnino sanum palatum animæ meæ,
 dulcis cibus ei foret Amor Divinus : cibus sua-
 verus, ac dignissimus ore Dei : cibus felicitatis
 beatorum : cibus, continens in se suavitatem
 veri saporis. *Memor fui Dei, & delectatus sum.*
 Efficit una memoria Dei, unus aspectus Divinæ pul-
 critudinis, ut subito repletur anima, omni delecta-
 tione & gaudio. Sed nota, quid promiserit Propheta :
non consolari anima mea. Ecce causam consolationis
 terrenæ, quia renuit consolari in creaturis, ideo meruit
 consolari in Creatore. O consolationes terrenæ, quanto
 bono privatis ?

Ecce, Domine, coram tua Divina Majestate,
 immutatus & corroboratus Divinâ gratiâ tuâ, facio
 consilium firmissimum, & inscribo illud cordi meo
 in tabulis indelebilibus, quod ab hac hora, ab hoc
 momento, repudio, abnego, detestor omnes conso-
 lationes, (etiam licitissimas, sed non necessarias) quibus
 solent gaudere in creaturis, volo autem ac desidero
 gaudere illas, quibus gaudere licet in ipso fonte omnis de-
 lectationis, qui est Creator illarum : volo Sanctum
 amorem & verum gaudium, quod derivatur ab illo ;
 hoc omni sufficiet, & cum hoc vivam in pace, bea-
 tus & felix.

Annotatio. Vide dulcedinem, prudentiam, fortitu-
 dinem CHRISTI in cruce, ac tota reliqua passione ac
 morte.

I s CON-

CONSIDERATIO C

VII.

AMOR DEI,

Docta ignorantia.

O Timothee, linque sensus, & intellectuales species
& omnia sensibilia, & intelligibilia; ne
jungaris, qui est super omnia, ait S. Dionysius. Si
ras invenire Deum, & illi uniri, debes transcendere
omnes creaturas, omnia objecta sensuum & intellectuum
& sic Deus, qui est super omnia, reperietur a te
omnia. Hæc est vera sapientia, non cognoscere
ut rem creatam, sed super omne creatum.

Exemplo sit Sancta Sponsa, quæ dicit: *Passa
cum pertransissem eos (S. Angelos) inveni, quomodo
anima mea. Cant. 3.* Et nota cum Bernardo, quod
met Angeli doceant nos, non apud se consistere
ascendere supra se ad Creatorem. *Transivi illi
ab illis: quia non predicabant seipso, sed Dominum
Christum.* Optimum documentum, non transire
rem ad se, sed per se ad Christum, predicando
ipso, sed Christum. Ideo sumus Viatores: Sumus
sumus in motu, sumus in transitu creaturarum,
quando creaturas, & nosipso, quoad cognoscendum
affectum inordinatum.

O felix transitus! ô beatum iter! *Transi* & in
transi creatum, invenies increatum. *Transi* & in
transi mutabilitatem creaturarum, & requiesces in
mobilitate Creatoris. *Transi* terrenum, & humanum
invenies cœleste ac divinum.

Annotatio. *Hæc est contemplatio per negativum
Augustinum Soliloq. c. 31. n. 3.*

CONSIDERATIO

VIII.

AMOR DEI,

Aspiratio ad caelum.

Ubi cor, ibi oculus. Ubi affectus cordis, ibi oculus
 cogitationis. Amor ad caelum aspirat; quia in
 celo est eius thesaurus: in caelum erigit affectum; quia
 in celo figit suum obtutum. O Domine, *adveniat*
regnum tuum, regnum caelorum, regnum gloriae, re-
 gnum perfecti amoris. Sumus in regno gratiae, sed non
 ad hoc, quod convenit tibi: non sufficit ad no-
 stram pacem & quietem, & ut gaudium nostrum sit pla-
 tum. Aperiat alud regnum gloriae. *Ostende mihi fa-*
ciem tuam. Can. 2.

O Deus meus, quando erit, ut non amplius celatam
 figuris creaturarum, sed revelatam in proprio lumi-
 ne tuo, sine medio, videam Divinam faciem tuam?
Quia vox tua in auribus meis. Quando ero dignus audi-
 ro vocem tuam, quā me invites, ac voces ad te?

Quando mihi dicetur illa dulcis, ac divina vox *Veni?*
 de terra ad caelum, de tempore ad aeternitatem,
 a creaturis ad Creatorem. Veni ad Patrem tuum,
 ad Deum tuum, ad finem tuum. *O veni, veni!*
 promptus respondebo, *Venio, venio* sine dilatione, sine
 mora venio, promptus & alacer. Venio ad meum
 patriam, ad habitationem meam,
 ad centrum meum; ut requiescam, & laudem Deum
 meum, & suam Sanctissimam Matrem
 in aeternum.

CON-

CONSIDERATIO IX.

AMOR DEI,

Prototypum nostri amoris.

DEUS in se nunquam est otiosus, sed semper
ratur. Cognoscendo & amando seipsum, gen
Verbum, & spirat Spiritum Sanctum. Tres
Personæ in statu felicissimo ac beatissimo vivunt
immenso & infinito gaudio. Lætantur suis person
nibus increatis, creatis, & creabilibus. Talis est
Dei: Similis ei debet esse noster. Intra ne sit
sed quantum potest occupetur semper anima. 1. in
gnitione, & altissima æstimatione Dei: 2. in
profundæ cognitionis procedat ignis Sancti Am
3. Amori conjungatur gaudium, quo gaudeamus
lætetur Deo perfectionibus Dei, & ipsamet gaudet
Gaudium Dei sit nostrum gaudium: felicitas Dei
stra felicitas: beatitudo, & omne bonum Dei, sit
beatitudo, & omne bonum nostrum.

Intra igitur, anima, in infinitam abyssum len
cognitionis increatæ Dei: & ibi discere Deum cog
cere. Penetra in illud incendium infinitum
Dei, & videbis quomodo, & quantum debeas
Deum. Immergere in immensum illum Oceanum
tionis, & gaudij Dei; & nota quomodo debeas de
in Deo. Discere à Deo, quomodo ames Deum: ama
sicut Deus: ama semper, ama constanter, ama De
& omnia propter Deum.

O prototypum divinum Amoris increati Dei,
immensi, amoris infiniti, amoris æterni! Ab
radium tui Solis, unam scintillam grandis illius font
unam guttam illius maris immensi; & sufficit mihi
quod jubes, & jube quod vis. Jubes ut amem
da mihi amorem, quo amem te.

CONSIDERATIO

X.

AMOR DEI,

Raptus Divinus.

Qui desiderat rari in tertium cœlum, sicut Aposto-
 lus, accipiat pro duce, & magistro Sanctum Amo-
 rem, qui est *vis rapiens ad cœlestia*, est violentia, est ma-
 gis supernaturalis, quæ subleuat animam de terra, &
 rapit eam, unitque summo bono, & ultimo fini Deo.
 Non deest in hoc divino raptu abstractio à sensibus, &
 non si non usû, certè abusu, atque defectibus.

Proprium est animæ, factæ ad imaginem Dei, rari ad
 Deum, ait S. Thomas: ut modo, non quidem naturali,
 sed supernaturali, trahatur & rapiatur in Deum. *Trahere*
me, Domine; raptus me, Domine. Opus est hoc gratiæ tuæ,
 amoris tui, amor Sanctus, amor rapiens; amor
 qui dividit; amor, qui separat; amor, qui rapit. Et quid
 est amor cœlestis? *Sum raptor cordium*, raptor & præ-
 dator affectuum, appetituum cordis. O felix præda,
 prædatio, beatum prædari! Sit præda tua cor meum,
 Deus meus: totum tibi confesco, totum dono.

Atque hinc intelligas excellentiam Sancti & puri A-
 moris. Quid facis, quando amas? *Rapio, & rapior*, præ-
 dator, & prædator. Prædatio est duorum cordium: præda
 cor Dei, præda Dei cor meum.

Quis ergo non amaret, quis non pateretur, quis non
 moreretur propter amorem? Iterum rogo Deus meus,
trahere me ad te, & trahere me, raptus me ad te in vinculis
caritatis, dulcibus laqueis Sancti Amoris!

& hæc sola sit omnis petitio
 mea.

CON-

CONSIDERATIO XI.

AMOR DEI,

Contemplatio perfectissima.

Qui fideliter & constanter exercet se lo Amore
elevator paulatim ad altissimum gradum
nis, & contemplationis, qui vocatur à Sanctis
Oratio presentie Dei, Oratio unionis, Oratio
Oratio silentij, Oratio caritatis & amoris.
dam anima per simplicem operationem intellectus
absque discursu apprehendit infinitam pulchritudinem,
dulcedinem & caritatem Dei, Voluntaria
& complacet sibi in illo objecto, & circa illud
actus virtutis exercet: Præcipue duos, Caritas
Humilitatis.

*Ora amanter in caritate, docet Augustinus: Ora
pauper in sancta humilitate, adjungit Geronimus:
amando, ora meditando: ora exaltando magnitudinem
nem Dei, ora humiliando ac deprimendo presump
yilitatem: ora ut dives in Deo, ora ut mendicantem
reipso: ora ut civis cæli, ora ut peregrinus terre.
terea ora cum pace passionum, ora cum quiete
tatum. Voluntas sola, ut regina, negotietur cum
reliquæ facultates, ut ancillæ, servant silentium
ceant. Felix hora, brevis mora, tempus felicissimum
brevissimum. Quia pondus corporis corrumpit
primit animam dignale cogitantem.*

Quando, Domine, liberi & expediti à corporali
tis, estis semper uniti principio vite? Quando tu
aliud agemus, quam ut amemus? Quando tu
in omnibus, & Amor omnis occupatio? Quando
demus in montem, ubi Deus celebrat sumptuosum
convivium, quod nunquam habebit finem? Quando
amemus, & volumus: amemus Deum, volumus in

si defecerit affectus, non ideo deficiat exercitium
autum.

CONSIDERATIO

XII.

AMOR DEI,

Docet odisse.

Ubi Virgo Deipara inter alias Virgines Deo ser-
uavit in templo, tres gratias in particulari petebat
Deo. 1. amandi Deum perfecte, & super omnia. 2.
in omnium, ut seipsam. 3. odio habendi inimicum Dei,
quod est peccatum. Quia magnum signum est, quod
qui amat Deum, debet odisse omnes inimicos illius.
Quia qui amat Deum, debet odisse seipsum propter pec-
cata, quæ inimica sunt Deo.

Magnus solatio erit nobis in doloribus, & ætumnis
hæc cogitatio: Christus est meus verus ami-
cus: Corpus meum est inimicus Christi: Valde igitur
Christo placet, cum videt suum inimicum affligi.
Sancti in doloribus, & infirmitatibus propriis
seipsum gaudebant, & multo magis in morte: quia
propebatur, & moriebatur unus ex hostibus Christi.
Qui capit hanc veritatem dici potest invenisse venam
delectationis: quia gaudet pati, invenit delectationem in dolo-
re, itam in morte: nec sentit proprium dolorem,
sed delectationem Christi. O Sancte Amor Dei,
da mihi hanc doctrinam, ut odio sancto prosequar
me ipsum, gaudeam in pariendo, gaudeam delecta-
tione Christi, Vellem hoc odium nunquam deficere,
sed durare usque ad mortem, irreconcilabile, & sine
dolo.

Cogita, quomodo Mater Dei oderit hunc inimi-
cum, non in propria persona, quæ tota pura fuit, &
maculata, sine labe omnis peccati: sed oderat pec-
catum

catum in seipso, in propria eius culpa & malitia: tantum in ea crescebat hoc odium, quantum crescebat amor Dei. Hoc est igitur officium, & exercitium veri servi Dei, amare Christum in odio sui, & odisse seipsum in amore Christi, dicendo, odi Christum in odio mei, & odi meipsum in amore Christi.

CONSIDERATIO XIII.

AMOR DEI,

Pulchritudo anime.

Sicut is, qui magis accedit ad lucem, ipse se hinc accendit, sic anima, quo per vim amoris propius accedit ad eternam pulchritudinem Dei, hoc ipsa fit pulchrior. *Ex ipsa luce lucida redditur*, ait Theodoretus. *Ad eam ad eam. Et illuminamini: accedite* passibus amoris ad lucem divinam, & ab ea fietis illuminati, pulchri & opulenti. Corporea pulchritudo, quæ tantum in mundo, est pulchritudo imperfecta, defectiva & sterilis: aliud non habet, quam ut parum sensuum corporum oblectet. Sed spiritualis pulchritudo, quæ est Gratia, est pulchritudo copiosa, fecunda, non est solum pulchritudo, sed etiam simul decor, opulentia, magnitudo, & omne genus perfectum ac boni.

Pulchra dilectio, dicitur Eccl. 24. Beate tibi venit ò Sancte Amor, honestum hoc nomen Pulchritudinis Formosi: quia pulchros & formosos facis tuos amatores, qui te possident. O pulchra pulchri! pulchra es Cælestis Sancta, vivum exemplum pulchri præ pulchris omnibus, est speciosus præ filiis hominum. O quam pulcher est lectus meus, & decorus: pulcher in Humanitate, & in Divinitate!

O me beatum, si non haberem oculos ad aliud, sed ad videndam & contemplandam divinam Pulchritudinem, ac cæcus essem ad omnem creatam pulchritudinem! *Ad solam Dei pulchritudinem contemplandam dirigere; & in ceteris omnibus cæcus essem!* Nylenus. Unde sequitur, quàm verum sit illud admodum; *Qui multoculus est, cæcus est: & qui unum videns est: qui habet multos oculos ad videndas creaturas, est cæcus: qui habet unum oculum solum ad videndum Deum, bene videt.*

CONSIDERATIO

XIV.

AMOR DEI,

Paradisus anima.

Caritas Dei facit jucundum paradisum, non modò in celo, sed etiam in terra, ei qui ipsam possidet. *Paradisus si paradisus consistit in clara visione Dei, Caritas operatur Fidei, ut videat & contempletur magnitudinem Dei. Paradisus est totalis amor & possessio Dei: Caritas etiam in terra non aliud possidet per amorem, nisi infinitam Bonitatem Dei.*

Paradisus est exploratio desiderij, plenitudo gaudij, securitas. Similia facit Caritas in terra: non superbia quod desideret in bonis creatis: Gaudet pace, quàm cordis majore, quàm possit in hac vita gaudere: reddit animam quodammodo securam de futuro, pulso procul omni timore. Quia nonnunquam gaudij felicitate fruatur, ut dejectione timoris non quiescat, inquit S. Gregorius: sic inebriatur de Divinæ dulcedinis, ut videns tantum Dei favorem in caritate non possit, quia suo tempore sit perventura ad plenitudinem ejus,

O jucundum paradisum. quam parum cogitamus mundo, quanto minus aestimatum? Redde antiquus, & pestilentibus suggestionibus recurretur eos inde expellere, & omni opere nos vincetur Adamum. O beate paradise, amio te in terra, ut amio gaudere te possim in celo.

CONSIDERATIO XV.

AMOR DEI;

Amor violentus.

Quatuor sunt effectus amoris violenti & *Vulnerat, Ligat, Enervat, & Necat: vulnerat cognitionem, ligat cogitationem, enervat actionem, & necat vitam, ac Richardus. Et in primo affectu notatur excellentia, in secundo vehementia, in tertio violentia, in quarto supereminencia.*

Hæc sunt opera, quæ faciunt Amorem violentum ac triumphatorem cordis, quod possidet: quæ spoliat, privat, mundat, mutat, transformat, rando ponitur affectu, ut aliud amare non possit: cogitando imperat cogitationi, ut aliud cogitare non possit: enervando perimit vires ad mundana naturæ facultatibus, ut aliud operari non possit: pro Deo: occidendo victor triumphat, impeditur, tædio & angustia vitæ præteritis, ut amare non possit: utile & jucundum mori pro eo, qui antea mori non volebat pro ipsa.

Quid superest? sacrificio me totum violentum Amoris: affectum, cognitionem, vires, actionem. Affectus non est amplius meus, cogitatio est Dei, vita est ancilla gloriæ Dei, vita absorpta in morte non vivit ut vivat, sed ut longam mortem confirmatur.

CONSIDERATIO

XVI.

AMOR DEI,

Suarvis Dei amplexus.

*Quae anima; qua in Christi recumbit pectore, & intra
 eius brachia requiescit! inquit S. Bernardus, dicere
 sibi cum sponsa; Laeva eius sub capite meo, & dextera
 eius amplexabitur me, vel ut alij legunt, amplexatur me.
 Quid non cogito, aliud non desidero, quam vivere &
 mori inter brachia mei Amoris.*

Quam consolationem sentit cor hominis Christiani,
 quando considerat illa verba divini oraculi; *Ascen-
 dit auxiliator tuus; habitaculum eius sursum, &
 extendit brachia sempiterna? Deuter. 33. Quid cogitas?
 quid times? Adstat Rex caeli ad tuam
 dexteram ac tutelam: & licet habitet in seipso, in sua
 maiestate & aeternitate; nihilominus extendit brachia
 potentiam, & immensa ad te, ut amplectatur, & in-
 ter brachia sua custodiat te.*

*Ascensor caeli, Creator universi, tu es protector
 meus, tu meus Amor, tu meus Consolator. Ubi est
 habitaculum tuum? Habitaculum tuum sursum, in caelo.
 Ubi est habitaculum meum? Idem erit & meum. Es subter, brachia
 tua extendit. Infra caelum etiam exerces tuam divinam
 potentiam. Ecce me totum coniticio in potentif-
 sima & amorosissima brachia tua. Ne permitte me
 separari a te. Inter brachia tua &
 vivere volo, & mori concu-
 pisco.*

K 2

CON-

CONSIDERATIO CO

XVII.

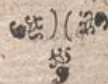
AMOR DEI,

*Telum saucians, & iterum
sanans.*

Quàm decorum, à Caritate vulnus accepit. Quidem Deus Sagittarius est, inquit Origenes in Cant. Ecce cor meum expositum: transierunt tua intra me sunt: miserum autem, si vulnera tua pratererent, neque figuntur in me!

Nudemus membra nostra bono vulneri, non dicitur ta electa, ut hortatur Ambrosius s. j. in psal. in professione, & obligationem hominis Christi tenere cor apertum, & clausum: apertum sagittis clausum sagittis Diaboli. Tunc erit clausum, erit scuto Fidei munitum. O Deus amoris, sagittas amoris, Sagitta tua acuta (populi sub te cadent, inimicorum Regis. ps. 44. infigantur tuae sagittae inimicorum tuorum, ut fiant amici. Potentissimi sunt ad expugnanda corda quae cunque.

Sagitta me, Domine: ecce me tanquam spem sagittam. Amo tuas sagittas, etiamli emittantur vindictam, & inferant dolorem; quia per eas procedunt ad amorem, procedunt ab amore, & per eas sine habeant amorem.

CONSIDERATIO XVIII.

AMOR DEI,

Amor Fidei.

Beatus Bernardus tria genera dilectionis distinguit *s. s.*
in Cant. Est, inquit, affectio, quam caro gignit,
in ratio regit, quam condit sapientia. Prima dulcis,
inquit; secunda secca, sed fortis: Tertia pinguis &
inquit. Et concludit, quod secunda sit media inter
dulcem & affectuosam. Ac potest hæc media sem-
per a nobis cum gratia Dei longè facilius,
mutari? nam facilè mutatur affectus, sed veritas
diutius durat, & in promptu est, quando ope-

ratio est.
nemo ergo se excuset, quod non amet, non ope-
retur, quia inveniat se aridum, & siccum: quoniam si
in gratiam non faveat aura suavis, & affectuosa Spiritus
Sancti; juvabitur nihilominus à pharo & lucerna
Sanctæ Fidei: cujus ope possit pervenire usque ad for-
tissimas insulas Beatorum. Currendum est ergo, ne
deseramus amare, cum tam securo certoque
in Sanctæ Fidei, quæ docet in omni statu,
in ariditate ac desolationis, Deum esse summum
bonum, & infinitè amabilem: ac proinde amandum

ergo Fides judicat, Deum semper esse amabilem,
et Caritas eum semper amare. O affectio Sancta,
inquit fortis! Sicca ab affectu, fortis ab intellectu.
inquit, Deus meus, semper, & in omni tempore ac
in loco. Verus amor non est solùm, qui dulcis
est affectu; sed etiam is, qui fortis
à Fide.

CONSIDERATIO
XIX.

AMOR DEI,

Amor Magister.

DUæ sunt lectiones, quas animæ quoties
Sanctus Amor; dulcoris, & doloris: quæ
tionis ac desolationis. Dulcem facit amari-
tia, amarum absentia. O adesse, & abesse
ad majus solatium, secundum ad majus meritum
Bernardus s. 46. O præsentia, & absentia:
Boni dilecti vivificat animam, ac solatium
mortificat eam: præsentia est occasio majus
absentia majoris meriti. *Præsentia præsentia
sentia utilior.*

*In præsentia anima delectatur in Deo: in absentia
delectatur in anima. S. Bern. s. 8. de flamme
Hinc dicebat B. Joannes de Alvernia: Magister
zavi, & reputo, abundare de Deo: sed majus meritum
reputo, scire penuriam pati de Deo. Et tunc cogit
sed plus facio tribulationes, quando ad
Jobi tolerantur pro Deo.*

Dulcis Magister, Amor, vera est tua doctrina
largire vires, ut eam exerceam. Amabo me
rem, sed ubi ipse me amat, scilicet in Cruce.
Deum meum, sed in cruce clavos, & spicas. Amabo
Bonum, sed inter dolores. Hæc est lex
amare sicut amaris, reddere dolores doloribus,
cruci, mortem morti. Deus tuus te amare
vis tu redamare illum fruendo
deliciis?

CONSIDERATIO

XX.

AMOR DEI,

Amor communicativus.

Quam abundanter Christus animæ communicetur, aperit colligitur in S. S. Altaris Mysterio. Quia quando nobis suam carnem in cibum, largitur etiam unitatem suæ carni unitam. Sicut ipsemet expressit dicit. Jo. 17. *Pater Sancte, claritatem (id est, Divinitatem) quam dedisti mihi, dedi eis.* Et addit, quod dicit. *Ego in eis, et tu in me*, quia ego sum in eis per unionem Sacramentalem, tu in me per unionem personalem.

In fundamentum, & primam originem omnis nostri salutis. *Ego in eis.* Christus in nobis. 1. donando nobis suum corpus, cum sanguine, & Vulneribus. 2. Animam suam sua Gratia, Virtutibus & meritis. 3. Ipsam Divinitatem.

Christus in nobis? O Amor divine, Amor munifice! quod superest tibi, quod nobis largitus non sit verè? In Sacratissimo Sacramento extrema fecisti: & propter hoc totum desiderium meum esse debet, ut fruatur hoc Sacramento: totus affectus, ut amem hunc panem vitæ. In hoc graduam, cibo Seraphinorum, cibo Dei. In hoc casum istam Deificam, purifico me in sanguine vitæ. In hoc vinico, aspiro ad ultimum, & supremum Bonum Divinitatis istius, in qua habeo esse, operationem, & vitam.

K 4

CON-

CONSIDERATIO XXI.

AMOR DEI,

*Amor dans mortem, &
vitam.*

Signum animæ amantis est, mori & vivere in eo, quod amat. *Ubi* deficitur à Sapien-
tibus; *Desiderium animi* morientis simul, morientis in proprio corpore, & in corpore rei amatae.

En tibi exemplum in Sacra Sponſa: qui ag-
grabat amore Sponſi ſui Chriſti, palam pro-
Amore langueo, vel ut legunt LXX. *Vulnerata*
ego ſum, ubi legunt alij; *Occiſa caritate*, mortua
ego ſum. Cant. 2. Non ſolùm vulnerata caritate,
ciſa, & mortua in me. Ecce Amorem, qui occidit
& vivificat: dat mortem & vitam: occidit amantem
vivificat eum in amato.

Si hujus cauſa petatur, reſpondet Auguſtinus:
*anima amans ſuis renunciat affectibus, & in-
cumbit amori.* Non patitur ſecum alium
vult eſſe ſolus, excludit omnem aliam viciniam
lùm vivit in objecto, quod deſiderat, & amato.
eſt anima amans: cogitatione & affectu
*atque elabitur à ſeiſa, ut Deo fruatur ad
tatem: ut iocret in Deum, & gaudeat
gaudio perfectò.*

CONSIDERATIO XXII.

AMOR DEI,

Amor inter spinas.

Nima, quæ vivit in Amore Dei, est sicut lilium in-
ter spinas. *Can. 2.* Spinæ sunt culpæ, quantum vis
sunt: spinæ sunt pœnæ, sunt tentationes, sunt motus
inordinati passionum. *Donc in carne est anima, inter
spinas profecto versatur,* inquit Bernardus s. 8 quamdiu
vivat in corpore mortis hujus, circumdatur spinis.
Quia est totus mundus spinis ab omni parte.

O spinæ mundi amaræ! Vis, tibi dulcescant? Per-
viciam in spinas Christi: quod facies, sufferendo spinas
mundi amore Christi: & tunc spinæ mundi erunt spinæ
sancti, cum sufferentur pro Christo. O dulces spinas,
in capite spinoso, in societate spinarum Christi! Li-
lum non deficit inter spinas, sed inter eas nascitur,
& est pulchrius: Sic non debes animum despondere
inter spinas, sed in ea vivere, & in perfectione semper magis
proficere.

Amabo igitur spinas, flores paradisi: amabo spinas,
quæ aculeum perdiderunt in capite Christi: amabo
spinas, quæ, etsi parumper pungant carnem, tamen
pungunt spiritum. Inter sacras has spinas & vivere cupio,
in mari d. s. dero.

CONSIDERATIO XXIII.

AMOR DEI,

Oriundus à DEO.

Quæstio. Ante Amorem, Divine Amoris, quibus es ortus natalibus?
Divinis, quæ tua origo? Divina Quis locus natiuitatis?
K 5 Deum.

Deus. Quæ patria? *Deus.* *Ibi natus, ibi alium* *vetus.* *natus in Deo nutritus in Deo, pugnans in Deo perfectionem capit à Deo: ac tantum quidem de perfectione & perfectionem accipit, quoniam est spiritus* *nitor, Deus.* Est igitur Amor infinitus, amor immutabilis, amor æternus & immortalis: quæ similis est, ac suum Esse accepit, qui Deus est, sine fine, ac tempore neque loco subiectus, nec tempori, nec mortis per durans, semper vivens in æternitate suæ gloriæ suæ beatitudinis.

Hæc est causa, cur amor nulli, nisi Deo, *Deum* *debeatur, teste S. Bernardo, de dignitate* *de solo Deo nascitur, & in Deo solo invenitur.* *igitur amat, & Deum non amat, verè non amat, putat in amando, putat se amare, sed non amat, non vero amore, sed fallaci & apparente.*

Maneat ergo stabilita hæc veritas; Si ego non vivo: quia vivere anima est amare. Ut ego & amem, nolo alium amorem: eligo solum Amoris mei, Boni mei, qui solus est Deus.

CONSIDERATIO

XXIV.

AMOR DEI.

Gladus victor.

Mlites Salomonis *Cant. 3.* portabant gladium *semur suum.* Per hunc gladium intelligitur Amorem Dei, gladium amoris. Ut Richardus *Qui gestandus est ad latus, scilicet supra appetitum, ut mortificetur, cohibeatur, tractetur, digatur in servitorem spiritus. Gladius superius non sub femore. Amor Dei debet esse superior, non inferior: debet dominari, non illi subesse.*

Christus Dominus noster dedit hujus carnis *dum pulchritudine Divinitatis suæ opera carnis*

ut loquitur S. Gregorius ep. 140. amore ac deli-
 pulchritudinis æternæ, ac Divinitatis suæ, supera-
 omnem alium amorem, omne desiderium pulchri-
 est. Beatus, qui custodit lectum animæ suæ,
 atus hoc gladio divini Amoris: quia hoc facile vin-
 ac debellabit omnes suos inimicos.

O gladius victor! tu solus triumphas in cælo, tuæ
 solæ æternum cantabuntur à cœlestibus Can-
 tibus: hæc sola vox resonabit in plateis cœli; Vivat
 Amour, vivat Amour Divinus. Vivat, vivat
 Amour, qui Deum fecit hominem, & hominem Deum;
 vivat, vivat Amour, qui Matrem Dei fecit Virginem
 beatam Mariam.

CONSIDERATIO

XXV.

AMOR DEI,

Odor suavissimus.

Amor Dei in Sacro Cantico comparatur odorato
 fumo incensi. *Sicut virgula sumi*, dicitur Cant. 2.
 sicut thus incensum, cum adoleat, parte sui crassio-
 re manet in terra, subtilior autem evaporat in altum:
 anima amans, accensa igne sancti Amoris, corpore
 quidem habitat in terra, sed in oratione & affectu suspi-
 rat ad Deum, moratur & regnat in cælo.

O Sancte Amor, odor suavissime odoratum Dei! fre-
 quentia huius odoris maximè sentitur in oratione de-
 vota & fervente. *Ascendit fumus incensorum de ora-
 tionibus Sanctorum. Apoc. 8.* O Sancta occupatio, *orare
 est amare!* Amor accendit orationem, & oratio nutrit
 amorem.

Omnes virtutes sunt odoriferae coram Deo. *Habent
 colores suos, habent odores*, ait Bernardus s. 71.
 Cant. Sed super omnia suavissimum odorem exhalar
 caritas. *Est odor mortis in mortem peccatis & sensui;*
 quia

quia ubi regnat Amor Dei, non regnat peccatum. *Odor vitæ in vitam*: quia dat vitam spiritui. Nam sicut
 tus amore vivit, amore nutritur. O amorem odoriferum,
 odorem vitæ in vitam, odorem vitæ, qui dat vitam &
 veram, æternam vitam!

CONSIDERATIO XXVI.

AMOR DEI,

Intrepidus in sperando.

Non timet Sanctus Amor, neque diffidit de pretio
 propter ejus magnitudinem: quia confiteatur
 gnitatem pretij, teste Bernardo, *16. in Cant.* Si
 geris, quanta sit gloria cœlestis, responde, Infans. *Ab-*
 nitus ergo est etiam valor ac pretium.

Ad emendam gemmam pretiosam duo tantum
 necessaria; Pretium æquivalens, & ut hoc ostendat
 Neutrum horum deest nobis ad comparandam gemmam
 gloria: quia pretium Sanguinis, & mortis Christi
 finitæ dignitatis; & est nostrum, nobis datum ac datum.
Filius datus est nobis. Isai. 9. Nemo igitur desperet: non
dicat, Ibi non ero. Habemus sanguinem Christi, habemus
mortem Christi, ait Augustinus. Nemo causam salutis
minus cerò, & securè sperandi gloriam æternam: quia
Sanguis, & Mors Salvatoris ex nostra parte securè
reddit. Per ipsum, & cum ipso, & in ipso est tota merces
ac fiducia. Spero per ipsum, propter ejus merita: spero
cum ipso, per ejus auxilia: spero in ipso fieri beatus, &
ejus aspectu.

Quid mirum, si intrepidè incedas, Amor Sanctus
 Victoria tua est, corona in manibus tuis. *Victoriam*
 mihi jam audire applausus, & lætas invitationis
 vium cœlestium, qui te vocant, & invitanti ac gratia
 æterna. Ama; anima mea, spem tuam. *Speret in*
Christus. Colos. 1. ama tuam fiduciam. Fides in nostra
via dicunt Augustinus & Bernardus. Ama JEŒUM.

in MARIAM. Spera in JESU, spera in MARIAM.

CONSIDERATIO
XXVII.

AMOR DEI,

Requies in Cruce.

In lectulo meo quaesivi, quem diligit anima mea: quasi-
sivi illum, & non inveni. Cant. 6. Non invenitur San-
ctus Amor Christi in lectulo meo, qui est lectus mundi,
sed in lectulo Christi, qui est lectus
sanctae Crucis. Dulcis lectulus, Crucis Christi lignum:
in quo ego nascor, & nutricor, creor, & recreor, ait Abbas
Siberus s. 2. in Cant. O quam dulcis est lectulus Cru-
cis Christi, in quo Sanctus Amor nascitur, nutritur, ac-
cipit consolationem, & ultimam perfectionem. *Suavis-
simus mihi cervical, bone IESU, spinea illa capitis tui co-
rta, ubi requiescit spiritus meus.*

O quot sunt, qui quaerunt, & non inveniunt? quia
quaerunt in lecto mundi, non in lecto Christi. *Qua-
ram te, Domine, sicut quaesiverunt & invenerunt
sancti tui, per mortificationem, tam internam animae,
quam externam corporis. Queram te, Domine, sicut
quaesiverunt, & invenerunt te Sancti Martyres tui,
per martyrium, tormenta, & mortem. Queram te,
Domine, sicut quaesivit, & invenit te Sanctissima tua
Mater, in gaudio perfecto Sanctissimi, ac divini bene-
ficii tui.*

O bone IESU, sine fine amandus, & ideo sine fine quaerendus, Augustinus in pl. 104.

CON-

CONSIDERATIO

XXVIII.

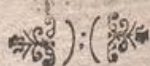
AMOR DEI,

Impressio amorosa.

SI quis absque medio, & obstaculo sistat se Selli, lucidus planeta largiter ei radium suae lucis fundit, & imprimit. Idem evasit anima; quae humilitate, & reverentia, & cum aeterna consideratione se ante Deum constituit; subito Divinam Impressionem amoris ei summam suam Bonitatis insigit. hic est modus accendendi cor nostrum Sancto, & non amore.

Ecce me, summe Deus constituo me coram te considerando magnitudinem tuam, pulchritudinem tuam, dulcedinem tuam. Quid superest, nisi arripere mihi amorem tuum, cum viva quadam compuncta Bonitatis tuae, cumque inima ac totali quadam inclinatione ad te, ultimum finem meorum Domine, quando pertingam ad complementum desideriorum meorum.

Nihil praeter te, Amor: dicebat S. Ignatius. Non volo, non desidero, non cupio aliud extra te, o Deus. Amor. Quaeant alij quod volent, divitias & honorem, ego aliud non dicam, quam *Nihil praeter te*, & cetera. Currant alij avidi ac fameliter ad sceptrum, & imperium mundi, ego repetam semper id ipsum, *Nihil praeter te*. Amor. Aliud non volo, quam amorem, & vultum tuum in amorem. O caelestis impressio, quando cor nostrum te dignum erit, impressum a te, immensum in te, ne sentiat aliud quam te!

CON-

CONSIDERATIO
XXIX.AMOR DŒI,*Incendium Divinum.*

Res sunt causæ, quæ simul excitant ingens incen-
dium in anima: *Bonitas, Amor, Beneficia.* Ama-
tur Deus; quia bonus est: ama, eum, quia bene-
ficus: ama, quia beneficus est. Si Deus tantum esset
bonus, & non te amaret, debueras procul dubio ipsum
curare: quanto magis, cum sit bonus, & amans,
curans æternus? amavit enim te ab æterno, &
amabit in æternum. Porro non est amator sterilis
inutilis, sed fecundus & beneficus, infinitis benefi-
ciis obruens.

O divinum incendium amoris, beatus qui in te ac-
cendit, & incenditur, ut fiat ignis, & flamma amoris!
O bona Bonitas, quomodo inflammas in cælo corda
sanctorum, ita, rogo te, inflamma & mecum. O di-
vine Amor, quomodo traxisti ad te amorem Beatorum,
trahere & meum.

O beneficentia Dei, das lumen intellectui meo, ut
intellectus ac penetret magnitudinem tuam: voluntati
meam, ut amet te: ceteris facultatibus vires, ut
omni bono respondeant bene agendo, cruce cruce,
sanguine, morti morte. O Bonitas, ô Amor!
Seras huc sine, Amor sine termino, Dona sine
mensura! Amo Bonitatem Divinam supra omnem
aliam Bonitatem: amo divinum Amorem supra
omnem alium amorem: amo cœlestia Dona
supra omnia alia dona.

CON-

CONSIDERATIO

XXX.

AMOR DEI,

Gaudium in lacrimis.

CAlor ignis per aquas eliquat flores, calor
 Cris corda liquefcunt in lacrimis: Stillas
 cor, ut repetiat suum amorem. O nunciam
 lacrimarum & vos planctus! invenitis quem
 Da mihi, Domine IESV, lacrimas ex toto afflicto
 qua peccatorum meorum vincula solvam, &
 jucunditate semper repleant animam meam.
 evidens signum amoris tui, irriguum lacrimarum
 tem, jugiter emanantem; ut ipsa quoque lacrimae
 in me testentur amorem: ipse procedant, ipsae
 quantum te diligit anima mea; dum, praesentem
 dine amoris tui, nequit se à lacrimis contineri.
 stinus med. 36.

Recordor S. Apostoli cui Petri, cujus vita
 tinuus fletus. Causam interrogatus respon
 derio Domini. O dulce verbum, verbum caritatis
 desiderio Christi, amore Christi, ut videam
 stum, vivamus cum Christo! O quis inculpabiliter
 biliter has duas voces cordi meo, desiderio Christi
 hae sit omnis mea responsio ad omnia interrogatio
 hominum & Angelorum! Quare delibetis? Quare
 Domini. Quare agis? desiderio Domini. Quare
 desiderio Domini. Quare moreris? desiderio Domini.
 Desiderium & Amor Christi est unicus finis, &
 terminus omnium mearum cogitationum,
 verborum, & operum, vitae &
 mortis.

CONSIDERATIO XXXI.

AMOR DEI,

Spiritus vitalis.

Hic corpus, dum spirat; & vivit anima, dum amat:
Hicamus duas has vitas, respirationem cum amore.
Verbum hoc *Amo* duas syllabas habet,
MO. Dum inspiras, dic *A*; cum respiras, dic
MO. *Amo*. Ecce unitam respirationem cum amore,
ita corporis cum vita animæ: & numero respiratio-
nis æqualem numerum actuum Amoris Dei.

Hic vox, *Amo*, inquit Gerson, est tanta virtutis,
ut mari, nec infernus illam opprimere valeant. Sola
vox *Amo*, dicta ex toto corde est tantæ virtutis,
pertransit cælum ac perveniat usque cor Dei, nec ei,
quam possit nocere. Desideras esse perfectus, &
non te ex ætate Sanctam legem Dei? *Hoc verbum, Amo*,
ante Deo *supius dicas*. O verbum breve sed efficacissi-
mum, sanctissimum. Efficacissimum, contra omnes
vices: Sanctissimum, quia introducit omnes vir-
tutes: dulcissimum, quia facit, adhuc in hac vita gustare
beatitudinem securitatem.

Ad idem igitur ad unionem, & repetamus id ipsum,
in cordibus imprimatur cordi. *Spira*, dicit corpus: re-
spira, dicit anima: Spiratio corporis continet *A*, re-
spiratio animæ continet *MO*. Unde spirare est amare,
amare est spirare. In praxi, quando spiras, cogita
quando respiras, cogita *MO*: & quoties respirabis,
cum amabis, dicendo *Amo*. Quod si tunc fortè non
regeris, sufficet nunc habuisse voluntatem id cogi-
tandi. O vita beata. O vita felix! obliviscere penitus
alia omnia, & solum cordi tuo imprime
verbum hoc *Amo*.

L

CON-

CONSIDERATIO

XXXII.

AMOR DEI,

Donum super omnia dona.

INter omnes virtutes, Morales, ac Theologicas, & dona Spiritus Sancti, & omnes gratias gratissima, & prima omnium est Caritas. Super omnibus in mundo Apostoli, gratiam linguarum, gratiam scientiarum, gratiam scientiarum, tam supernaturalem, quam naturalium: excedit gratiam miraculorum, dispensationum facultatum in pauperes, ipsam ad vitam eternam per martirium. Omnes hæc, & si quæ sunt, non valent, nisi sint iunctæ gratiæ, sine caritate, ut Apostolus ait. *Caritas autem sola sine his gratiis, est omnia:* qui enim caritatem non habet, qui est omnia.

O Caritas dignissima, potentissima, dulcissima, & gratissima. Tibi soli sufficis, neque indiges in te, & intra te totum est. Quia Caritas est gratissima Deo, utilissima nobis. O donum gratissimum, quod superas omne donum!

Renuncio omni alteri gratiæ, reculo omnes favores; dum omnia dona accipio in Caritate. Donatorum donorum. Non excedunt illa caritati, ac Caritas intrat, regnat, gaudet ac vivit in cordium nostrorum, intra in nos, regnat in

*& transmuta nos totos
in te.*

CONSIDERATIO

XXXIII.

AMOR DEI,

Lingua Divina.

Haec linguarum genera est invenire, Humanam, Angelicam, Divinam. Postrema superat omnes. Haec lingua Sancti Amoris, quâ loquitur Deus: si tractat, loquitur corde: si loquitur in silentio aliarum linguarum, quia *qui amat, amat*, nec aliud querit, nisi carereus amori. Voluntas, ut Regina, ingredietur Coenaculum SS. Trinitatis, & omnes aliae facultates erant foris.

De his linguis dicit Apostolus: *Si lingua hominum loquar, & Angelorum, Caritatem autem non habeam, sum sicut aes sonans, aut cymbalum tinniens. Si sciam dicere, cum illis linguis non intelligerent nos Japhethes Caeli, etiam si sapius clamarem: Domine, aperi nobis. Respondetur enim, Nescio vos. Non intelligitur haec lingua in hac aula. At si loquar lingua amoris, ad primam vocem, Tu totus meus, confestim pandentur portae caeli, dabiturque ingressus.*

Sonat vox tua, Domine, in auribus meis, & sonet vox tua in auribus tuis, vox amoris, quo amote. Vox tua dulcis, ad loquendum & audiendum: quia dulce est amari, dulce amare: quia dulcis est amor ejus, qui totus est amabilis, totus desiderabilis, solus summè amabilis, solus summè desiderabilis.

L 2

CON-

CONSIDERATIO
XXXIV.

AMOR DEI,

Particeps Secretorum DEI.

SI habuero Prophetiam, & caritatem non habuero nihil sum. Nam quid iuvat habere donum Prophetiae, & praedicere omnia futura, usque ad ultimum universalem Judicij, si Caritatem non habueris? prodest ad vitam aeternam? nihil prodest. Quae sunt praedictiones Prophetarum, sine Caritate? Prophetia, est Caritas. Prophetia praevidet secretum opera DEI; sed Caritas ingreditur intima secretis divini, quia *amicorum omnia sunt communia* tantum bona externa, sed etiam res interna, hinc cotidianum. Hoc indicare voluit Salvator noster Jo. 15. *Quicumque audivit a Patre meo, non sicut tanquam caris meis amicis.*

Potest ergo Caritas certo modo vocari Prophetae coelestis, Prophetia divina: quia lumine divinae scit, ac videt occulta. Et quamvis in altera vita illa Prophetia Prophetarum, annexam habet perfectionem; potest tamen in omni dicitur, per quam theologiam, esse ibi perfectissimam Prophetiam, quae amando & penetrando cor Dei, videt occulta, cognoscit causas judiciorum divinarum, consiliorum DEI, motiva mysteriorum, peritiam destinationum nostrarum.

Bene igitur dixit Apostolus, Prophetias habentur dadas absque Caritate: quia sola Caritas est Prophetae quae sanctificat animas. O Prophetia amorosa, occulta Dei, & profunda Dei. Concludo: *Amorosa & omnia: est mihi omnia, est donum linguarum, est*

Prophetiae, omnia dona, omnia bona, omnis perfectio, omne gaudium, omnis gloria, & in aeternum.

TIO CONSIDERATIO
XXXV.

AMOR DEI,

Lux ardens.

75. *noverim mysteria omnia, & omnem scientiam, Caritatem autem non habuero, nihil sum: Si daretur cognitio omnium rerum, spectantium ad ordinem & similitudinem, & Gratia, sine Castitate, tota resolveretur in nihilum. Quae utilitas capi potest ex cognitione, ac contemplatione ineffabilium mysteriorum SS. Trinitatis, & Processionum, contemplatione & Processionum, si voluntas arida maneat, ac sine amore, sine gustu ac complacentia rerum, non cognoscuntur?*

O Amor Dei, Scientia experimentalis, scientia sapida, scientia affectiva, scientia beata, scientia gaudij, fruitio- nis, scientia quietatis: O Amor coelestis ac divine! o lumen, o splendor, sed flammans & ardens! Es in te luci- bus, & ardens; sed simul illuminans, & inflamman- s: o sancte Amor, quomodo vera scientia Dei sit aliud, quam cognitio amorosa, qua cognoscimus & cognoscendo amamus. Et haec est vera scien- tia, participatio scientiae Dei, sapientia coelestis, qua non perit, venit a Deo, quiescit in Deo, neque alio de- no- ratur, quam Deo.

Scientia Dei est in se ipsa mera flamma amoris: co- gnoscitur, sed cum infinito splendore, & amat, sed cum infi- nito ardore. O lumen, & ignis, o lux, o flamma, o splen- dor, & ardor, quam arde & equaliter convenistis in unum: tantus splendor, tantus ardor; quantum splendet Deus in cognitione, tantum ardet in amore: immenso splen- dore, immenso ardore. Talis debet esse amor meus: lux cum flamma, cognitio cum amore: & ut tantus sit splendor, quantum est ardor.

L 3

CON-

CONSIDERATIO XXXVI.

AMOR DEI,

Veritas sine vanitate.

Etsi habuero omnem fidem, ita ut montes trans-
Caritatem autem non habuero, nihil sum.
gnum donum est fides miraculorum, fides caritatis
ut superet naturam, & admiranda efficiat.
sine Caritate quid iuvat? nihil est, vanitas est.
ergo conclusionem, quæ ducitur ex hac doctrina
postoli: *Sola Caritas, vanitas est: quod non est
Vanitas est.*

Cum hoc principio totum mundum percurrere
gredere Palatia magnorum Principum. Quid
quid videbis? Divitias, Honores, Voluptates,
Caritas? Non scribe igitur, *Vanitas est.*
aulas Prælatorum: vide, quid ibi sit. Eleganti-
menta, fontes, horti, at si ibi non sit Caritas,
Perge ad casam alicujus civis: vide circumspice
ubique pauperies, magna miseria: estne ibi Caritas?
Veritas est.

Progrediamur hinc ad altiora & superniora.
Quam multi fuerunt eloquentissimi in concordiis
potentissimi in patrandis miraculis? At multi
mibi in illa die; *Domine, Domine, novus in vobis
vobis prophetavimus, & in nomine tuo demones eiecit.*
& in nomine tuo multas virtutes fecimus. & non
fitebor illis, quia nunquam novi vos. Dicedis
à me, si videamus opera supra naturam, effectus
culosus, si conjuncta sit Caritas, *Veritas esto*
Vanitas est. *Veritas significat Realitatem, & pro-*
dinem bonorum, quæ amitti, perire, fari non possunt.

significat vacuitatem, & apparentiam omnium
nam: cujusmodi sunt temporalia, quæ tran-
scunt tempore, resolvuntur in fumum, & in ni-

CONSIDERATIO XXXVII.

AMOR DEI,

Primum Donum.

*Si distribuero in cibos pauperum omnes facultates
meas, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest,
quod perdidit, non me iuvabit Eleemolynæ. Et me-
mor Domine, quia sicut bona mea non placent tibi, nisi
cum: ita dona tua non sufficiunt mihi, nisi tecum.*

De amore Dei. lib. 1. c. 1.
Prima Eleemolynæ tenet esse amoris, cordis, com-
patis: compatiendo pauperi affectu amici, fratris,
parentis: & hoc est primum donum. Amor. Hunc
dedit tibi Deus meus, donatione inter vivos, irre-
vocabilis: vo'o vivere, sine corde, totum dono tibi,
intactum, intactum, integrum vivere sine corde, o-
mnium felix est felix! Videtur esse mors, sed est vita, &
beata vita, beata vita, divina vita.

Et quis est Opifex hujus operis admitandi, muta-
tionis tam stupendæ? Sanctus amor. Primum donum
coram transmutat corda: dat cor, & admit cor;
dedit homini cor Dei, & cor hominis Deo.

Benedictus sis semper amor sancte,
amor pure, amor divine.

CONSIDERATIO XXXVIII.

AMOR DEI,

Martyrium Cordis.

Et si tradidero corpus meum isa, ut ardeam, *carum*
autem non habuero, nihil mihi prodest. Quod
opus, quod facinus est generosius martyrio? Quod
si non sit in eo Caritas, si non suscipiatur ex Caritate
& amore Dei, sed alio fine, vana laudis & gloria
Sanguis effusus est, ait Hieronymus: non pro
salutem, non est sanguis, qui extinguat ignem
sed accendat.

Veniat sanctus Amor, doceat veram formam
rij, quod placeat Deo: Martyrium cordis, Martyrium
quod est in corde, & procedit à corde, Martyrium
naturab Amore, & propter amorem, quod in
finitur in amore. Amor, qui sanctos facit Coelestes
sanctos etiam facit Martyres.

Amor, dulcis Tyranne, da duplex Martyrium
internum, postea externum: prius in anima, postea
corpore. *Dura, sicut infernus, amulatio.* Cuius
Amor non tantum est fortis ut mors; sed etiam
ut Infernus: quia facit intus in anima sentiri quod
modo poenam damni, propter dilationem boni
foris autem in corpore poenam sensus, per dolores
ac tormentorum, quae sustinentur ex amore. *Respice*
Amor Sancte, fiat in me Spiritus tuus duplex. *Martyrium*
tuum duplex. Offero animam ad martyrium
internum, corpus ad extremum: torquet
occide, ut voles,

TIO CONSIDERATIO
XXXIX.

AMOR DEI,

Amor Gloriosus.

Gloria Regis consistit in multitudine famulorum,
& populorum conferentium tributa. Amori Dei,
regno anima, omnes potentia serviant; & omnes
pendunt tributa. Amor imperat, & obeditur: or-
gona, & sic executio: Amor habet unicum finem, ho-
& gloriam Dei: ad hunc dirigit omnes vires ac
vires. Quam gratum spectaculum, videre Caritatem,
regiam, sedentem in anima, circumstante undique
vires virtutum, quæ omnes eundem scopum edunt,
concinnant melos, Caritate magistrâ, & modos
perant! *in templo ejus omnes dicunt gloriam. Ps. 28.*
vires concorditer gloriam canunt.

Quid de hujusmodi anima dicet Regina Cælestis?
Caritas, respondet Caritas, est unicus noster finis, dilecta
sola. O Gloria Dei Altissimi! Gloria Dei in sua
Trinitate: Gloria in Trinitate Personarum: Gloria in
umanitate Filij Dei: Gloria in Matre divina: Gloria,
in sanctis Angelis & hominibus. Ad has voces
respondent Virtutes: Regina nostra, ac Domina, semper
haberebimus, ac serviemus fideliter.

Gratias tibi, ô sancte Amor, quod me docueris doctri-
nam adeo necessariam: rogo te, ut velis eandem exer-
cere in anima mea, ut omnes facultates ac virtutes meæ
conferant unicum hunc finem sancti Amoris. Humilitas
faciat humilem ex amore, obedientia obedientem
ex amore: & uno verbo, omnes virtutes sint quasi
una tantum virtus, per unitatem finis Gloriæ,
& Amoris Dei mei.

L s

CON

CONSIDERATIO

XL.

AMOR DEI,

Amor patiens.

Caritas patiens est. Quæris, Caritas amorem
modo sit patiens? Et ego quæro, Patientia
quomodo sit amans? Ab eadem causa pendet
solutio. Caritas ordinat actum patientie ad
Caritatis, qui est Amor DEI. Ad hoc ordine
dicitur patiens, quia ordinat virtutem Patientie ad
Patientia dicitur amans, quia ordinatur ad
tas, qui est Amor.

Sed, quod magis est ad nostrum propositum,
Nolus omnibus virtutibus Caritatem
Caritas patiens est, benigna est, &c. ut signifi-
quod omnis perfectio virtutum a Caritate dependet
tam enim patiens, tam benignus eris, quærens
fuerit Caritas. 2. Quamvis aliæ virtutes possint
conformeriter statui, in quo & anima; tamen Caritas
non patitur variationem, nec intermissionem,
debet esse continua, ut influat in omnes, operetur
omnibus.

Incipit igitur Apostolus inter virtutes, qui
rati conjunctæ esse debent, à patientia Caritas
est: quia hæc est virtus, quæ nos movet con-
stros in micos, à capite usque ad calcem. Si
est hæc virtus, si magna sit Caritas: quia quærens
mus aliquem finem, tam libenter patiemur
necessaria ad consequendam
eundem.

CONSIDERATIO XLI.

AMOR DEI,

Amor benignus.

Christus benigna est. Non sufficit mala tolerare
solum patientia; sed necesse est etiam facere bona,
cum aliis communicare, quæ quis habuerit: Hoc
est Benignitatis sit. Hæc est vita Sanctorum, *benè
cum malis pati.* Hoc est exemplum, quod Chri-
stus in terra reliquit. Quantam passus est in fama,
in honore, in existimatione, in corpore & omnibus
sensibus, in anima & omnibus potentiis, ab invidia
Iudeorum, ab odio Dæmonis, ab ira Patris infensi-
bilis? Denique fuit spectaculum & meta sum-
mi doloris, ac summi doloris. Et hoc quoad tole-
randum malum: at quoad Benignitatem, *Pertransiit
transiitendo omnibus. Act. 10.* Obiit Mundum, tan-
quam novus quidam Sol, illuminando omnes vivifi-
cans omnes omnibus largiendo gratiam pro necessitate
omnes.

Quis debet esse terminus dolorum? sine termino
beneficiorum? Largiri omnia in prepara-
tione animi, ac in opere ipso, quantum potueris. O
sancta Patientia! o sancta Benignitas! caræ & indi-
solubilis sociæ Caritatis! sedet in medio Regina Caritas,
à sinistra Patientia, à dextera Benignitas. Feli-
cissima, sanctissima Sodalitas! o sacrum ternarium,
Caritas, Benignitas, Patientia! Amor gloriæ Dei,
Amor utilitatis proximi, amor crucis
pro seipso!

CON

facit sibi met ipsi, ita etiam non debet facere pro
sibi, si diligit ipsum.

Sanctum amorem proximi mei, amorem affectuo-
se practicum simul! Debeo illi cor, & manum, &
quidem beneficam, non maleficam, quæ agat ali-
quod ipli noceat.

Hæc est quartâ proprietâs Caritatis divinæ, Caritas
benigna, Caritas benigna, Caritas non invidiosa est;
ita non damnosa proximo, sed semper prompta ad
beneficiendum eidem.

CONSIDERATIO XLIV.

AMOR DEÏ,

Amor perfectus.

Perfecta sit Caritas Dei requirit etiam alias pro-
prietates & conditiones secundum Apostolum.
non inflatur, præferendo se aliis ex superbia:
non est ambiciosa, quærendo honores superfluos; Non
curatur ad iram; Non cogit in malum de proximo: Non
conquiritur iniquitate & peccato proximi: Congaudet au-
tem virtuti & perfectioni ipsius. Omnia sus-
tinet cum scientia tolerando ejus defectus. Atque his
omnibus Caritas non componit cum erga nos ipsos,
sed erga proximum. Sequuntur aliæ tres ultimæ, qui-
bus rectè afficitur erga Deum.

Caritas omnia credit, quæ revelantur à Deo. Caritas
omnia sperat, quæ promittuntur à Deo. Caritas omnia
sustinet, multa cum longanimitate expectando pro-
prietates à Deo.

Ex his quindecim perfectionibus, & proprietatibus
Caritatis, tanquam totidem gradibus, compone sca-
lam, in qua Amor Dei est veluti fundamentum, cui in-
superantur reliqui gradus. Quos ut facilius memoriâ teneas,
ad illos te examines; distinctè ponemus eodem
ordine, quo collocavit Apostolus.

SCALA

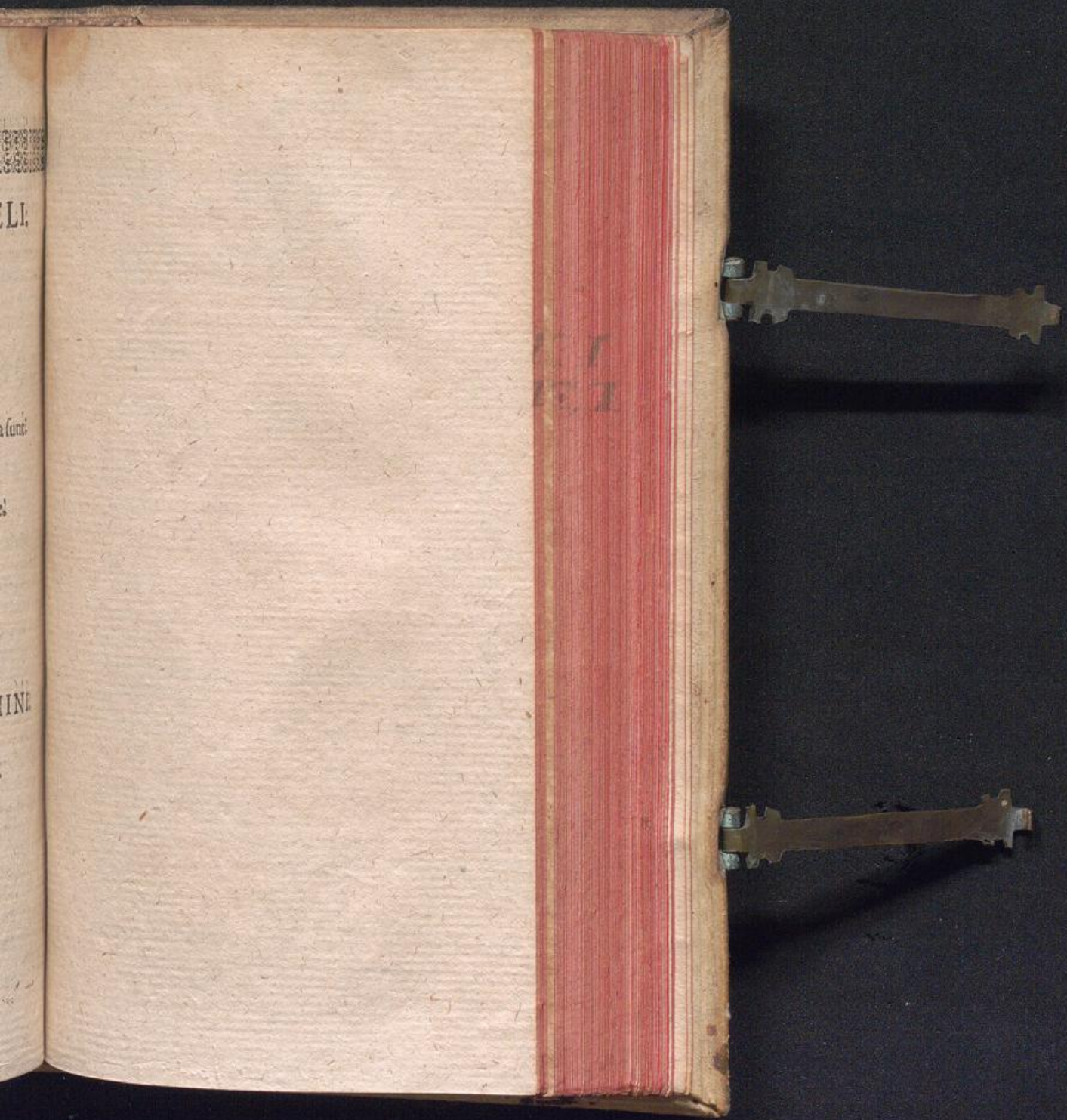
SCALA COELI.

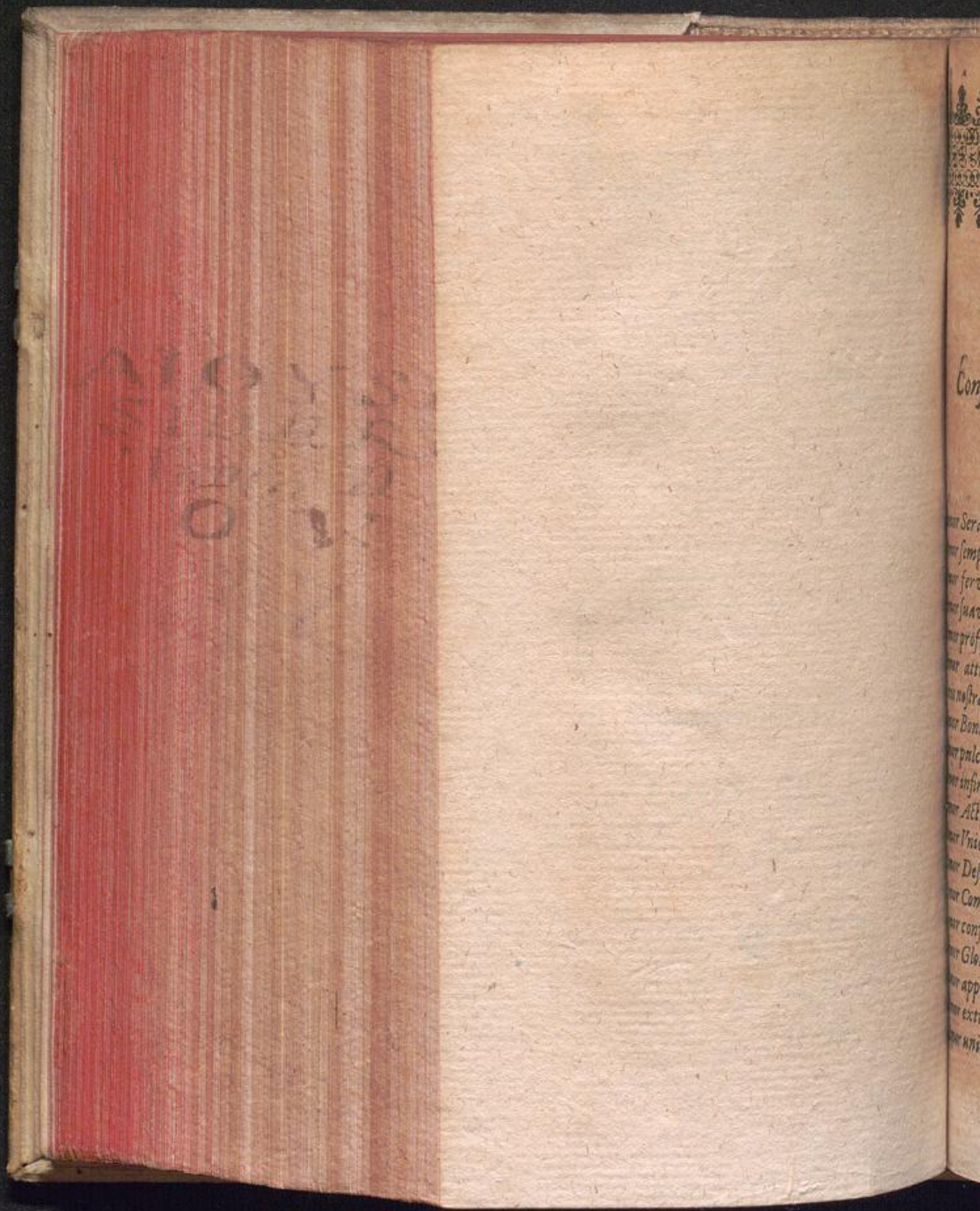
1. Caritas amans.
2. Caritas patiens.
3. Caritas non æmulatrix.
4. Caritas non agens perperam.
5. Caritas non inflatur.
6. Caritas non ambitiosa.
7. Caritas non querens quæ sua sunt.
8. Caritas non irritatur.
9. Caritas non cogitat malum.
10. Caritas non gaudet iniquitate.
11. Caritas congaudet veritati.
12. Caritas omnia suffert.
13. Caritas omnia credit.
14. Caritas omnia sperat.
15. Caritas omnia sustinet.

FINIS SERAPHINI

LAVS DEO.

INDEX

Considerationum Liberi primi.

AMOR DEI.

	n. n. pag.
seraphicus.	3
semper mobilis.	4
seruentissimus.	5
suavissimus.	6
profundissimus.	7
attractivus.	8
nostra creationis.	9
Bonitatis increata.	10
pulchritudinis aeterna.	11
infinita dulcedinis.	12
Altuus.	13
Unionis.	13
Desiderij.	14
Complacencia.	15
conformans.	16
Gloria Dei.	17
appretians.	17
extra Deum extenditur.	18
in unum.	19

M

Amor

I N D E X

Amor felicissimus.
 Amor patiens omnia.
 Amor se ornans.
 Amor prasens Deo.
 Amor Vniuersorum.
 Amor Laudis Dei.
 Amor fons Lacrimarum.
 Amor desiderium anima.
 Amor sine questu.
 Amor Imperatus à Deo.
 Amor sine reservatione.
 Amor Vita Anima.
 Amor Vita Dei.
 Desiderium Dei.
 Adoptio filiorum.
 Vitale deliquium.
 Amor aut pati, aut mori.
 Amor crucifixus.
 Necessarius ad salutem.
 Amor purus.
 Amor perfectissimus.
 Amicitia cum Deo.
 Amor Nectar coeleste.
 Filiatio Dei.
 Fraternitas Christi.
 Languor Anima.
 Amor excedens.

Lib. II.

AMOR DEI.

Amor ex toto.

INDEX

Amor motus cordis nostris.	45
Amor Donum Dei.	45
Amor sine mensura.	46
Calidum Divinum.	47
Amor cordis.	48
Amor habitus anima.	49
Amor transformans affectum.	50
Amor imitatio Dei.	51
Caritas participata.	52
Amor unius	53
Amor desiderio mortis.	54
Amor cernitur in lingua.	55
Amor liberalissimus.	ibid.
Amor vitalis.	56
Amor Anima	57
Amor se solo pensatur.	58
Spiritus cordis.	59
Celestis Ambrosia.	60
Amorosa Spiratio.	61
Gravitas amoris mundi.	62
Amor Soli.	63
Caritas cum Deo.	64
Mors beata.	65
Amor finis.	66
Caritas Anima.	67
Amor liberator.	68
Sanitas Animate.	69
Caritas cum Deo.	70
Correspondentia cum Deo.	71
Caritas Anima.	72
Caritas cordis.	73
Oculus amorosus.	73
Caritas Divina.	74
Refugium anima.	75

M 2

Pa-

I N D E X.

Pactum cum Deo
Requies in laboribus.
Amor nostri ipsorum.
Amulus Amoris.
Aqua saluens.
Flamma amorosa.
Aqua sitim restinguens, & accendens
Est omnia.

Lib. 3.

AMOR DEI.

Gaudium Dei.
Impotens ad malum.
Potens ad bonum.
Indefesse laborans.
Patientia invicta.
Amor impatiens.
Amor velox.
Amor audax.
Strictus notus cum Deo.
Amor suavissimus.
Similitudo Dei totalis.
Amor insuperabilis.
Amor inseparabilis.
Amor infatigabilis.
Amor invariabilis.
Amor insatiabilis.
Amor insoeciabilis.
Amor inaccessibilis.
Amor reverens.

I N D E X

cor fidelis	101
cor floridus.	102
memoria continua.	103
cor associans.	104
amentum anima.	105
cor experimentalis.	106
cor in amaritudine.	107
cor cum Amore.	108
articum Cordis.	109
cor mellifluus.	<i>ibidem</i>
cor in cordis.	110
cor abalienans.	111
abile responsum Dec.	112
articum Vniuersi.	113
offio Christiani.	114
artiarum compendium.	115
cor plenus mysteriis.	116
spiratio & suspiratio.	117
cor eternorum Bonorum.	118
cor Increati boni.	119
calum ardens.	120
passio Divina.	121
cor Gustus Divini.	122
cor Vniuersi.	123
cor Christi.	124
cor ardens.	125
cor Dei.	126
cor amore proximi.	127
cor congregans.	128
cor in amulatio Dei.	129
cor in amoroſa.	130

M 3

Lib.

AMOR DEI

Odium nostri.
 Separat animam à corpore
 Separat Spiritum ab anima.
 Separat Spiritum à Spiritu.
 Finis operum Christi.
 Ad Exemplum Christi.
 Docta ignorantia.
 Aspiratio ad caelum.
 Prototypum nostri amoris.
 Raptus Divinus.
 Contemplatio perfectissima.
 Docet odisse.
 Pulchritudo Anima.
 Paradisus anima.
 Amor violentus.
 Saavis Dei amplexus.
 Telum saucians & iterum sanans.
 Amor fidei.
 Amor Magister.
 Amor communicativus.
 Amor dans mortem & vitam.
 Amor inter spinas.
 Oriundus à Deo.
 Gladius Victor.
 Odor suavissimus.
 Intrepidus in sperando.
 Requies in cruce.

INDEX.

Passio amorosa.	158
Primum Divinum.	159
Primum in Lacrimis.	160
Primum Vitalis.	161
Primum super omnia.	162
Primum Divina.	163
Primum secretorum Dei.	164
Primum ardens.	165
Primum sine vanitate.	166
Primum donum.	167
Primum curvum cordis.	168
Primum gloriosus.	169
Primum patiens.	170
Primum benignus.	171
Primum sine invidia.	172
Primum beneficus.	ibid.
Primum perfectus.	173
Primum Caeli.	174

Ut piis ac sacris meditationibus aliàs dediti, cujuscunque etiam existant status & conditionis, utiliter ordinatèq; hisce considerationibus vacare valeant, volui subnectere sequentem tabellam, ex qua quæ cuilibet diei per mensem & annum competat consideratio, seu potius materia meditationis, quilibet ritè cognoscere possit.

Primus numerus indicat diem Mensis, Secundus Considerationem, Tertius paginam.

Lib. I.		2	3	4
Januarius.		3	3	5
Confid.	pag.	4	4	6
		5	5	7
	M	4		6

INDEX.

Dies	Confid	pag.	Dies.	Confid.
6	6	8	7	38
7	7	9	8	39
8	8	10	9	40
9	9	11	10	41
10	10	12	11	42
11	11	13	12	43
12	12	ibid.	13	44
13	13	14	14	45
14	14	15	15	46
15	15	16		Lib. II.
16	16	17	16	1
17	17	ibid.	17	2
18	18	18	18	3
19	19	19	19	4
20	20	20	20	5
21	21	21	21	6
22	22	22	22	7
23	23	ibid.	23	8
24	24	23	24	9
25	25	24	25	10
26	26	25	26	11
27	27	26	27	12
28	28	27	28	13
29	29	28		
30	30	29		Martius.
31	31	30	1	14
	Februarius		2	15
1	32	31	3	16
2	33	32	4	17
3	34	33	5	18
4	35	34	6	19
5	36	ibid.	7	20
6	37	35	8	21

INDEX

Confid.	pag.	Dies	Confid.	pag.
22	63	9	10	92
23	64	10	11	93
24	65	11	12	94
25	66	12	13	95
26	67	13	14	ibid.
27	68	14	15	96
28	69	15	16	97
29	70	16	17	98
30	71	17	18	99
31	72	18	19	100
32	73	19	20	101
33	ibid.	20	21	102
34	74	21	22	103
35	75	22	23	104
36	76	23	24	105
37	77	24	25	106
38	78	25	26	107
39	79	26	27	108
40	80	27	28	109
41	81	28	29	ibid.
42	82	29	30	110
43	83	30	31	111
Lib. 3.			Majus	
1	84	1	32	112
2		2	33	113
3	85	3	34	114
4	86	4	35	115
5	87	5	36	116
6	ibid.	6	37	117
7	88	7	38	118
8	89	8	39	119
9	90	9	40	120
	91	10	41	121
		M 5		11

INDEX

Contemplationes seu meditationes jam pos-
 itas per sex menses sufficiant, poterunt
 resummi in sex aliis sequentibus mensi-
 bus eodem ordine, ut sequitur.

Contid.	pag.	Dies	Contid.	pag.
1	3	28	28	27
2	4	29	29	28
3	5	30	30	29
4	6	31	31	30
Augustus.				
5	7	1	32	31
6	8	2	33	32
7	9	3	34	33
8	10	4	35	34
9	11	5	36	ibid.
10	12	6	37	35
11	13	7	38	36
12	ibid.	8	39	37
13	14	9	40	38
14	15	10	41	39
15	16	11	42	40
16	17	12	43	ibid.
17	ibid.	13	44	41
18	18	14	45	42
19	19	15	46	43
20	20			
21	21		Lib. 2.	
22	22	16	1	44
23	ibid.	17	2	45
24	23	18	3	45
25	24	19	4	46
26	25	20	5	47
27	26	21	6	48
				22

		INDEX			
Dies	Confid.	pag.	Dies	Confid.	
22	7	49	23	39	
23	8	50	24	40	
24	9	51	25	41	
25	10	52	26	42	
26	11	53	27	43	
27	12	54		Lib. 5	
28	13	55	28	1	
29	14	ibid.	29	2	
30	15	56	30	3	
31	16	57		October	
	September		1	4	
1	17	58	2	5	
2	18	59	3	6	
3	19	60	4	7	
4	20	61	5	8	
5	21	62	6	9	
6	22	63	7	10	
7	23	64	8	11	
8	24	65	9	12	
9	25	66	10	13	
10	26	67	11	14	
11	27	68	12	15	
12	28	69	13	16	
13	29	70	14	17	
14	30	71	15	18	
15	31	72	16	19	
16	32	73	17	20	
17	33	ibid.	18	21	
18	34	74	19	22	
19	35	75	20	23	
20	36	76	21	24	
21	37	77	22	25	
22	38	78	23	26	

INDEX

	Confid.	pag.			
39	27	108	19	3	133
40	28	109	20	4	134
41	29	ibid.	21	5	135
42	30	110	22	6	136
43	31	111	23	7	138
Lib. 3	32	112	24	8	139
1	33	113	25	9	140
2	34	114	26	10	141
3			27	11	142
DeRobt			28	12	143
4	35	115	29	13	144
5	36	116	30	14	145
6					
7	37	117			
8	38	118			
9	39	119			
10	40	120			
11	41	121			
12	42	122			
13	43	123			
14	44	124			
15	45	125			
16	46	126			
17	47	127			
18	48	128			
19	49	129			
20	50	130			
21					
22	Lib. 4				
23					
24	1	131			
25	2	132			
26					

December

			15		146
			16		147
			17		148
			18		149
			19		150
			20		151
			21		152
			22		153
			23		ibid.
			24		154
			25		155
			26		156
			27		157
			28		158
			29		159
			30		160
			31		161
			32		162
					19

		I N D X		
Dies	Confid.	pag.	Dies	Confid.
19	33	163	26	40
20	34	164	27	41
21	35	165	28	42
22	36	166	29	43
23	37	167	30	44
24	38	168	31	45
25	39	169		

FINIS.

Contra
40
41
42
43
44
45

7
8

